

เลียบโฮนา

สวนสามแห่งและ
อีสเตอร์แรก น. 10

สิ่งที่ลึกลับ สอนดิฉันเกี่ยวกับ
พระกิตติคุณ น. 24

พรแปดประการของ
วันสะบาโต น. 26

ช่วยให้เยาวชนหญิงพบที่ของพวกเขา
เธอในสมาคมสงเคราะห์ น. 30, 32

“พระเจ้าทรง
ปลดปล่อยพ่อจาก
เรือนจำ, และจาก
พันธนาการ, และจาก
ความตาย; แต่จริง
แล้ว, และพ่อมอบ
ความไว้วางใจใน
พระองค์, และ
พระองค์ก็ยังทรง
ปลดปล่อยพ่อ.”

แอลมา 36:27

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: “เรียนจากเรา” โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: สร้างตามรูปลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า

ภาพปก

ปกหน้า: นอนพักเหนื่อย, โดยวอลเทอร์ เรน ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย iStock/Thinkstock ปกหลังด้านใน: ภาพวาด © YakimSerg/iStock/Thinkstock.

บทความพิเศษ

- 16 **เอาชีวิตของท่านรอด**
โดย เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
การเอาชีวิตของเรารอดโดยยอมเสียชีวิตเพราะเห็นแก่พระผู้ช่วยให้รอด หมายถึงทำให้การเป็นสานุศิษย์ของเราเปิดสู่สาธารณชน
- 24 **เกิดความเข้าใจลึกซึ้งในพระกิตติคุณผ่านการเป็นมารดา**
โดย เคธี แมคคิก
ประสบการณ์สองสามครั้งกับลูกๆ ได้ช่วยให้ฉันเข้าใจความสัมพันธ์ของฉันกับพระบิดาบนสวรรค์ดีขึ้น
- 26 **พรของวันสะบาโต**
โดย มาริสชา วิตคิสัน
สมาชิกแบ่งปันพรบางประการที่พวกเขาเคยเห็นจากการรักษารวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์

30 เหมือนมากกว่าต่าง

โดยบอนนี่ แอล. ออสการ์สัน และ ลินดา เค. เบอร์ตัน

ไม่ว่าท่านอยู่ในเยาวชนหญิงหรือในสมาคมสงเคราะห์ ท่านยังคงเป็นพี่น้องในพระกิตติคุณผู้สามารถทะนุถนอมกัน เรียนรู้จากกัน และดูแลกัน

32 การก้าวเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์

ท่านจะทำอะไรได้บ้างในฐานะผู้นำของเยาวชนหญิงหรือของสมาคมสงเคราะห์ เพื่อให้การก้าวเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์ง่ายขึ้นสำหรับเยาวชนหญิง

36 แสงสว่างของวันที่สมบูรณ์

โดย เอ็ดเดอร์แดร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์
หัวข้อที่ทำให้แสงสว่างเจิดจ้ายิ่งขึ้นในตัวเรา

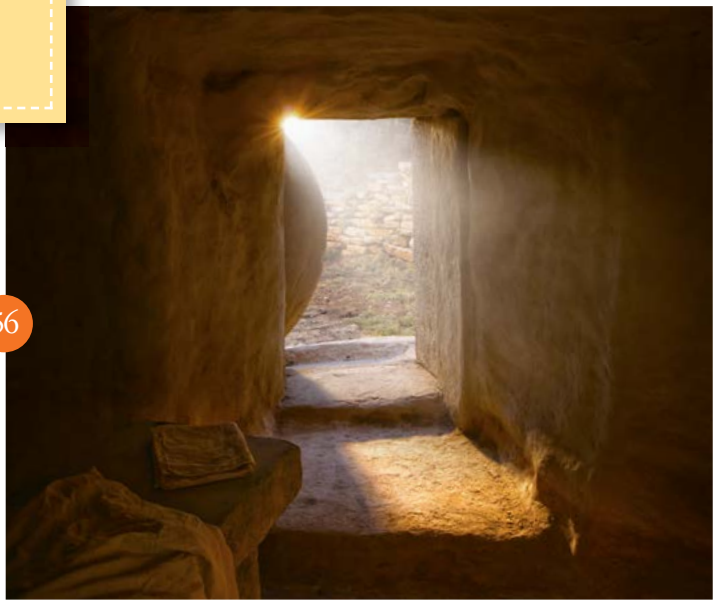
ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2015
- 10 เรื่องคลาสสิกในพระกิตติคุณ: สวรรค์แห่งของพระผู้เป็นเจ้า โดย เอ็ดเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกี
- 41 เพลง: ผู้ไร้บาป โดย เควิด บี. การ์เซ็น และเจนิซ แคปปี เพอร์รี่
- 42 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: การฟื้นคืนชีวิต—จุดเริ่มต้นของความเป็นอมตะ โดย เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โอคส์

46 สัมผัสวิถียุทธศาสตร์ของสถาบัน
โดย เจนนิเฟอร์ โบเซอร์ เกซ โทเมซ
ในที่สุดดิฉันก็พบที่ซึ่งดิฉันไม่รู้สึกละอายใจ
แต่เพียงขณะยืนในในมาตรฐานของดิฉัน

ดูว่าท่านจะหา
เสียงโสนาที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
ท่านเล่นดนตรี
ใหม่

48 การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดของเรา
โดย เอ็ดเคอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัดลาร์ด
แบบอย่างของพระเจ้าช่วยให้รอดแสดง
ให้เราเห็นความสำคัญของการเอื้อมือไป
หาคน คนเดียว

**52 ความเข้าใจผิดแปดประการเกี่ยวกับ
การกลับใจ**
บางครั้งการกลับใจยากมากแต่การ
เข้าใจสิ่งเหล่านี้จะช่วย

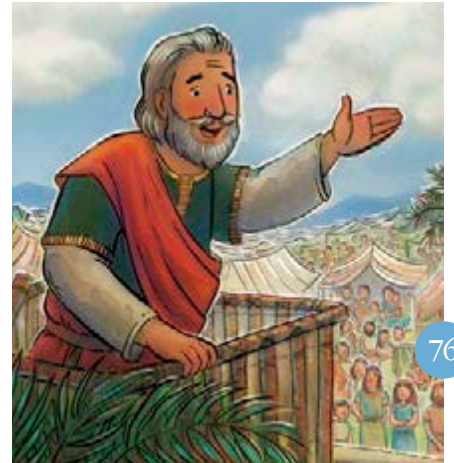
56 โปสเตอร์:
พระองค์ทรงเอาชนะความตาย

57 ฉันกำลังรู้สึก...
ท่านกำลังรู้สึกเหงา ท้อแท้ สับสนหรือ
ไม่ หยิบบุตรพระคัมภีร์เหล่านี้ออกมา
อ่านหนึ่งใบเพื่อให้เกิดความมั่นใจผ่าน
การชดใช้ของพระคริสต์

61 ข่าวสารจากผู้นำศาสนจักร:
วิธีสร้างความเป็นหนึ่งเดียว
โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ความเป็นหนึ่งเดียวทำให้เกิดปีติ หลัก
ธรรมสำคัญสามประการนี้จะช่วยเรา
สร้างความเป็นหนึ่งเดียวนั้น

62 สาเหตุที่เราได้รับพิศมามแทนคนตาย
กำลังเกิดขึ้นหลังม่านเมื่อเรา
รับพิศมามในพระวิหาร

64 ผมรู้ว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของผมทรงพระชนม์
สงวนนาม
น้องชายผมเตือนสติผมว่าแม่พ่อแม่ไม่
อยู่กับเรา แต่พระคริสต์ทรงอยู่กับเรา

66 ไข่มุกแท้
โดย เอ็ม เอ็ม. มอร์แกน
เจตตาคงจากครอบครัวไปเรียนวิธีเล่น
เปียโนได้จริงหรือ

68 ลูกอมหนึ่งเม็ด
โดย แบรด วิลค็อกซ์
ไฮเซอริบายให้เพื่อนฟังว่าทำไมเขาไม่
ต้องการลูกอมรสกาแฟ

70 คำตอบจากอัครสาวก:
ฉันจะไม่กังวลให้มากนักได้อย่างไร
โดยเอ็ดเคอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

71 หน้านี้ของหนู

72 โกลีอัสเตอร์อีกก้าว
ลองทำกิจกรรมสี่สัปดาห์นี้กับ
ครอบครัวทุกสัปดาห์ก่อนถึงอีสเตอร์

74 วีรบุรุษพระคัมภีร์มอรมอน:
อบินาไดกล้าหาญ

75 ฉันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนได้

76 เรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอน:
กษัตริย์เป็นจามินสอนผู้คนของเขา

79 หน้าระบายสี: เราฟังศาสดาพยากรณ์
ของเราในวันนี้

มีนาคม 2016 ปีที่ 22 เล่มที่ 3
เลขที่ 13283 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรเบิร์ต เอส. มอนสัน, เฮนรี บี. อาบริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุทเทอร์ฟ

โควอร์คเกอร์จากสิบสอง: รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, คัลวิน เอช. โอคัส,
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบคเนอร์, เควนติน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน,
นัล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกรี่ อี. สตีเวนสัน,
เคล จี. เรนสันด์

บรรณาธิการ: โจเซฟ คัมเบิลยู. ซิดาดี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: เจมส์ บี. มาร์ติน, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, แรนดัลล์ เค. เบเนดิกต์, เรกซ์ เอ.
การ์ดอน, เซอร์วิล เอ. เอสพลิน, คริสตอฟเฟอร์ โกลเด็น, ดีกลาส ดี.
ไฮลันด์, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เร็นซ์, แคลโรล เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์ร

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เมแกน เวอร์ฮอฟ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทาณี นิลที, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ.
เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิคสัน, ลอว์ ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ,
ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, จิลล์ คริสติน แสกกิงก์, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล,
มินดี แอนน์ ลีฟวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอติลเบิร์ก,
โจชัว เจ. เพอร์รี่, แจน ฟินโบร, ริชาร์ด เอ็ม. โรมอนีย์, พอล
แวนแคนเบิร์ก, มาร์ธา วิลคินสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกซ์

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: เทเรซี อาร์. ทีลเลอร์

งานออกแบบ: จินนาคด์ แอนดรูว์, เฟย์ ที. แอนดรูว์, แมทธิว เบนทีย์,
ซี. คิมบลีย์ บอดด์, โรเบิร์ต ไฮลด์, เบา ไกนาต์, คอลลีน สังกิลล์, เอริก ที.
จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ก คัมเบิลยู.
โรบินสัน, แบรด เทียร์, เค. นีโกล วอลเคนฮอร์สต์

นักพิมพ์สีลงงานออกแบบ: เคลลี จอห์นสัน

ผู้ประสานงานทรัพยากรทางปัญญา: โกลเดคด์ เนเบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ บิลคอสต์

งานผลิต: คอบบี้ ไบรอร์พ บรีดจ์, จูดี เบอร์ดี้, เทที คัมเบล,
ไบรอัน คัมเบิลยู. กิก, เคเน็ท เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กาลด์ เทค
แรฟเฟอร์ที่
งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เรกซ์ เค. เซอจิวิก

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ชะโม

เลโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกในประชาชาติไทย
70 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกกันด้วยแทนนิตยสารเลือก
โอนของวอร์คเกอร์ หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 อ.เพชรบุรี
ตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-
7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน
ส่งคืนฉบับและข้อซักถาม ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org, ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org, หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลโฮนา (ถ้าพิมพ์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “ขี้ผึ้ง” หรือ “เครื่อง
ชำระ”) จัดพิมพ์ในภาษาออลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย
กัมพูชา สเปน จีน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เคนนาร์ก
คัมชั่ง อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ฮอร์
แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คุริบตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี
มาร์แชล มอลโดวา นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว
สโลวาเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาลิตี ไทย ตองกา ตุรกุ
และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2016 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์
ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลโฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้าน
ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้าม
ไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150,
USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2016 Vol. 22 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN
0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken
by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake
City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้
ต่อไปนี่คือตัวอย่างสองเรื่อง

“วิธีสร้างความเป็นหนึ่งเดียว” หน้า 61:
ประธานอาบริงก์เตือนเราว่าวิธีหนึ่งที่เรา
จะสร้างความเป็นหนึ่งเดียวได้คือการพูด
ถึงกัน ในทางที่ดี ท่านอาจจะฝึกพูดอย่าง
อ่อนโยน โดยแสดงบทบาทสมมุติของ
สถานการณ์ที่มีผู้ขอให้สมาชิกครอบครัว
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคนอื่น ๆ ท่าน
สามารถใช้คำถามเช่น “น้องชายของ
คุณเป็นอย่างไรบ้าง” หรือ “คุณชอบครู
โรงเรียนวันอาทิตย์ของคุณแค่ไหน” บอก
วิธีที่ท่านจะพูดถึงกันอย่างมีเมตตาและ
ปรับปรุงความเป็นหนึ่งเดียวในครอบครัว
ท่านอาจจะจบการสังสรรค์ในครอบครัว
โดยร้องเพลง “ให้เราพริ่คำชมเชยเอ๋ย

สรรเสริญกัน” (เพลงสวด, บทเพลงที่
116)

“ไข่มุกแท้” หน้า 66: ท่านอาจจะเขียน
พรสวรรค์ของคนในครอบครัว ท่าน
สามารถเขียนรายชื่อพรสวรรค์ที่สมาชิก
ครอบครัวได้พัฒนาหรืออาจจะพัฒนา
ท่านอาจจะคมความคิดเพื่อปรับปรุงและ
ใช้พรสวรรค์เหล่านั้น ท่านอาจถามว่า
“ใครในครอบครัว วอร์ด หรือละแวกบ้าน
ของเราจะได้รับประโยชน์จากพรสวรรค์
ของครอบครัวเราบ้าง” ท่านอาจวางแผน
พัฒนาและใช้พรสวรรค์ของท่านรับใช้
พระบิดาบนสวรรค์เช่นเดียวกับเจตนาทำ
ในเรื่องเล่าของเธอ

ออนไลน์เพิ่มเติม

เลโฮนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org เชื่อมชม
facebook.com/liahona.magazine (มีในภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน)
เพื่อหาแนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว ความช่วยเหลือเรื่องบทเรียนวัน
อาทิตย์ และเนื้อหาที่ท่านสามารถแบ่งปันกับเพื่อนๆ และครอบครัวได้

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ (การ), 52
- กล้าหาญ (ความ), 74
- ความเป็นหนึ่งเดียว, 61
- งานเผยแผ่ศาสนา, 26, 68
- งานพระวิหาร, 36, 62
- ซดซี (การ), 10, 41, 48, 56, 57, 41, 80
- ธรรมชาติแห่งสวรรค์, 7
- เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 4, 42
- แผนแห่งความรอด, 62, 80
- พระฐานะปุโรหิต, 45
- พรสวรรค์, 66
- พระคัมภีร์มอรมอน, 74, 75, 76

- พระคำแห่งปัญญา, 68
- พระเยซูคริสต์, 4, 10, 16, 24, 41, 48, 56, 57, 64, 72, 80
- ฟื้นคืนชีวิต (การ), 10, 48, 56, 62, 72, 80
- มารดา (ความเป็น), 24
- เยาวชนหญิง, 30, 32
- เยี่ยมสอน (การ), 43
- รัก (ความ), 4, 16, 24, 36
- รับใช้ (การ), 4, 16, 26, 32, 36, 43
- วันสะบาโต, 26

- สรีรภาพ, 10, 24, 45, 70
- ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 4, 36
- สถาบัน, 46
- สมาคมสงเคราะห์, 30, 32
- สวดอ้อนวอน (การ), 46
- ส่วนสิบและเงินบริจาค, 44
- สันติสุข, 42
- สานุศิษย์ (การเป็น), 16
- เลียดสะ (การ), 66
- แสงสว่าง, 36
- ให้อภัย (การ), 52
- อิสเตอร์, 10, 41, 56, 72

โดย ประธาน
โรมัส เอส.
มอนตัน

“เรียนจากเรา”

ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราทุกคนเป็นครูและเราทุกคนเป็นผู้เรียน พระดำรัสเชื้อเชิญที่อ่อนโยนจากพระเจ้ามาถึงเราทุกคนดังนี้ “เรียนจากเรา . . . และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก”¹

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนให้ไตร่ตรองความพยายามของพวกเขาในการสอน เรียนรู้ และหวังให้พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นผู้นำทางเราในการทำเช่นนั้น เรารู้ว่า “ครูที่มาจากพระเจ้า” องค์นี้² เป็นมากกว่าครูธรรมดา พระองค์ผู้ทรงสอนให้เรารักพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเรา สุดใจของเรา สุดจิตวิญญาณของเรา สุดพลังกำลังของเรา และสุดความคิดของเรา และให้รักเพื่อนบ้านของเรา เหมือนรักตัวเราเอง ทรงเป็นองค์ปรมาจารย์และพระผู้ทรงเป็นแบบอย่างของชีวิตที่ดีพร้อม

พระองค์คือผู้ทรงประกาศว่า “มาติดตามเรา”³ “เราทำตัวอย่างไว้ให้เจ้า”⁴

ถ้าพวกท่านไม่เปลี่ยนใจเลื่อมใส

พระเยซูทรงสอนความจริงที่เรียบง่ายว่าลึกซึ้งซึ่งตั้งที่บันทึกไว้ในมัทธิว หลังจากพระองค์กับเหล่าสาวกลงมาจากภูเขาแห่งการเปลี่ยนสภาพ พวกท่านแวะที่กาลิลีจากนั้นจึงไปคารเปอนาอุม ที่นั่นเหล่าสาวกมาเฝ้าพระเยซูทูลว่า “ใครเป็นใหญ่ที่สุดในแผ่นดินสวรรค์?”

“พระเยซูจึงทรงเรียกเด็กเล็กๆ คนหนึ่งมาและให้มายืนท่ามกลางเขาทั้งหลาย

“แล้วตรัสว่า เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ถ้าพวกท่านไม่เปลี่ยนใจเลื่อมใส และเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ก็จะไม่เข้าในแผ่นดินสวรรค์ไม่ได้เลย”⁵

ในศาสนจักร เป้าหมายของการสอนพระกิตติคุณไม่ใช่เพื่อกรอกข้อมูลใส่ความความคิดบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ไม่ว่าที่บ้าน ในชั้นเรียน หรือในสนามเผยแผ่ไม่ใช่เพื่อ

แสดงให้เห็นว่าบิดามารดา ครู หรือผู้สอนศาสนาารู้มากเพียงใด ทั้งไม่เพียงเพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและศาสนจักรของพระองค์เท่านั้น

เป้าหมายพื้นฐานของการสอนคือช่วยให้บุตรและธิดาของพระบิดาบนสวรรค์กลับไปยังที่ประทับของพระองค์ และมีชีวิตนิรันดร์กับพระองค์ เพื่อทำเช่นนั้น การสอนพระกิตติคุณต้องให้กำลังใจพวกเขาตลอดเส้นทางของการเป็นสานุศิษย์ในแต่ละวันและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ จุดประสงค์คืออดใจให้แต่ละบุคคลคิด รู้สึก แล้วทำบางสิ่งเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ วัตถุประสงค์คือพัฒนาศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และ *เปลี่ยนใจเลื่อมใส* สู่พระกิตติคุณของพระองค์

การสอนที่เป็นพร ทำให้เปลี่ยนใจเลื่อมใสและช่วยให้รอดคือการสอนที่เลียนแบบพระผู้ช่วยให้รอด ครูที่เลียนแบบพระผู้ช่วยให้รอดจะรักและรับใช้คนที่พวกเขาสอน พวกเขาสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนด้วยบทเรียนนิรันดร์เกี่ยวกับความจริงอันสูงส่ง พวกเขาดำเนินชีวิตคู่ควรให้เลียนแบบ

รักและรับใช้

การปฏิบัติศาสนกิจทั้งหมดของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นแบบอย่างของการรักเพื่อนบ้าน ความรักและการรับใช้ของพระองค์มักเป็นบทเรียนของพระองค์เสมอ ในทำนองเดียวกัน ครูที่ข้าพเจ้าจำได้แม่นที่สุดคือครูที่รู้จัก รัก และหวังใยนักเรียนของพวกเขา พวกเขาเสาะหาแกะหาย พวกเขาสอนบทเรียนชีวิตซึ่งข้าพเจ้าจะจดจำตลอดไป

ครูเช่นนั้นคนหนึ่งคือลูซี่ เกิร์ทซ์ เธอรู้จักนักเรียนแต่ละคนของเธอ เธอมักจะแวะเยี่ยมคนที่หายไปในวันอาทิตย์หรือคนที่ไม่มา เรารู้ว่าเธอหวังใยเรา พวกเราไม่เคยลืมเธอหรือบทเรียนที่เธอสอน

ให้ความหวังและความจริง

อัครสาวกเปโตรแนะนำดังนี้ “จงเตรียมพร้อมเสมอ ที่จะอธิบายกับทุกคนที่ขอทราบเหตุผลเกี่ยวกับความหวังของพวกท่าน”⁷

บางทีความหวังสูงสุดที่ครูจะให้ได้ คือความหวังที่พบในความจริงของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

“และอะไรเล่าที่ท่านจะหวัง?”

มอรมอนถาม “ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านจะมีความหวังโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์และเดชานุภาพแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์, เพื่อยกท่านขึ้นสู่นิรันดรแห่งชีวิต, และนี่เพราะศรัทธาของท่านในพระองค์”⁸

ครูทั้งหลาย จงเปล่งเสียงของท่านและเป็นพยานถึงพระลักษณะแท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคำประกาศพยานของท่านเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน ถ่ายทอดความจริงอันสวยงามและน่าชื่นชมยินดีที่มีอยู่ในแผนแห่งความรอด ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ศาสนจักรอนุมัติโดยเฉพาะพระคัมภีร์ เพื่อสอนความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ในความบริสุทธิ์และความเรียบง่าย จงจดจำพระดำรัสตักเตือนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้ “คืนดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิตนิรันดร และพระคัมภีร์นั่นเองเป็นพยานให้กับเรา”⁹

หลายปีต่อมา เมื่อลูซี่ใกล้สิ้นชีวิต ข้าพเจ้าไปพูดคุยกับเธอ เราหวนนึกถึงวันเหล่านั้นนานมาแล้วเมื่อเธอเป็นครูของเรา เราพูดถึงสมาชิกชั้นเรียนแต่ละคนและสนทนาว่าตอนนี้แต่ละคนทำอะไร ความรักความหวังใยของเธอมีอยู่ชั่วชีวิต

ข้าพเจ้ารักพระดำรัสตักเตือนของพระเจ้าในพระคัมภีร์หลักคำสอนและ

พันธสัญญาที่ว่า

“เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าว่า เจ้าจะสอนหลักคำสอนของอาณาจักรให้กัน.

“เจ้าจงสอนอย่างขยันหมั่นเพียร และพระคุณของเราจะอยู่กับเจ้า”⁶

ลูซี่ เกิร์ทซ์สอนอย่างขยันหมั่นเพียรเพราะเธอรักอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย

การสอนจากข่าวสารนี้

ประธานมอนตัน เชื้อเชิญให้เรา “ไตร่ตรองความพยายามของ [เรา] ในการสอน เรียนรู้ และหวังให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นผู้นำทางเราในการทำเช่นนั้น” ท่านอาจค้นคว้าพระคัมภีร์กับคนที่ท่านเยี่ยมเพื่อหาข้อคิดเกี่ยวกับวิธีที่พระเยซูคริสต์ทรงสอนและทรงเรียน

ผู้ ท่านจะเริ่มกับพระคัมภีร์บางข้อที่ประธานมอนตันอ้างถึง เช่น มัทธิว 11:29, ยอห์น 5:30, และ มาระโก 4:2 ท่านจะสนทนาลึกลับที่ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับพระคริสต์สามารถช่วยให้ท่าน “เป็นผู้มีส่วนในเดชานุภาพของพระองค์” ได้อย่างไร

จงช่วยให้บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าเข้าใจว่าอะไรแท้จริง และสำคัญในชีวิตนี้ ช่วยพวกเขาพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อเลือกเส้นทางที่จะทำให้พวกเขาปลอดภัยบนทางสู่ชีวิตนิรันดร์

จงสอนความจริง และพระวิญญูณบรืสุทธีจะทรงช่วยท่าน

“เรียนจากเรา”

เพราะพระเยซูคริสต์ทรงเชื้อฟ้งและยอมตามพระบิดาอย่างสมบูรณ์ พระองค์จึงทรง “เจริญขึ้นในด้านสติปัญญาและด้านร่างกาย เป็นที่ชอบต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าคนทั้งหลาย”¹⁰ เรามีความตั้งใจจะทำเช่นนั้นหรือไม่ เณกเช่นพระเยซู “ได้รับพระคุณแทนพระคุณ”¹¹ เราต้องแสวงหาความส่วางและความรู้จากพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างอดทนและไม่ย่อท้อขณะพยายามเรียนพระกิตติคุณ

การฟ้งเป็นองค์ประกอบส่วาคัญของการเรียนรูู้ เมื่อเตรียมรับการสอน เราแสวงหาการดลใจและการยืนยันจากพระวิญญูณบรืสุทธีร่วมกับการสวดอ้อนวนอน เราไตร่ตรอง เราสวดอ้อนวนอน เราประยุกต์ใช้บทเรียนพระกิตติคุณ

และเราแสวงหาพระประสงค์ของพระบิดาสำหรับเรา¹²

พระเยซูทรง “สั่งสอน . . . หลายประการเป็นอุปมา”¹³ ซึ่งต้องการหุคอยฟ้ง ตามองเห็น และใจที่เข้าใจ เมื่อเราดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควร เราจะได้ยินสุรเสียงกระซิบของพระวิญญูณบรืสุทธีชัดขึ้น ซึ่งสามารถ “สอน [เรา] ทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่ง”¹⁴

เมื่อเราขานรับพระดำรัสเชื้อเช็ญที่อ่อนโยนของพระเจ้าให้ “เรียนจากเรา” เรากลายเป็นผู้รับส่วนในเดชนาภาพของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ ขอให้เราก้าวไปข้างหน้าด้วยวิญญูณของการเชื้อฟ้ง ทำตามพระเจ้าเป็นแบบอย่างของเราโดยสอนดังที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราสอนและเรียนรูู้ดังที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราเรียนรูู้ ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 11:29	8. โมโรไน 7:41
2. ยอห์น 3:2	9. ยอห์น 5:39
3. ลูกา 18:22	10. ลูกา 2:52
4. 3 นิไฟ 18:16	11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:12
5. มัทธิว 18:1-3; เน้นตัวเอน	12. ดุ ยอห์น 5:30
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:77-78	13. มาระโก 4:2
7. 1 เปโตร 3:15	14. ยอห์น 14:26

เด็ก

เรียนรูู้เกี่ยวกับพระเยซู

พระวิญญูณบรืสุทธีประทานความรู้สึกสงบแก่เราเพื่อช่วยให้เรารู้ว่าพระเยซูทรงดำรงอยู่จริงและทรงรักเรา เขียนหรือวาดบางสิ่งที่ท่านได้เรียนรูู้เกี่ยวกับพระเยซู

ศึกษาเนื้อหาที่ร่วมกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” จะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org

สร้างตามรูป ลักษณะของ พระผู้เป็นเจ้า

“พระเจ้านั้นสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา . . .

“พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมกาล 1:26–27)

พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาบนสวรรค์ของเรา และพระองค์ทรงสร้างเราตามรูปลักษณะของพระองค์ ประธานโทมัส เอส. มอนสันกล่าวถึงความจริงดังกล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงมีพระกรรมวิธีฝังคำสวดอ้อนวอนของเรา พระองค์ทรงมีพระเนตรไว้ดูการกระทำของเรา พระองค์ทรงมีพระโอษฐ์ไว้ตรัสกับเรา พระองค์ทรงมีพระหทัยไว้รู้สึกเห็นใจและรักเรา พระองค์ทรงดำรงอยู่จริง พระองค์ทรงพระชนม์ เราเป็นบุตรธิดาของพระองค์ได้รับการสร้างตามรูปลักษณะของพระองค์ เราละม้ายคล้ายพระองค์และพระองค์ทรงละม้ายคล้ายเรา”¹

“วิสุทธิชนยุคสุดท้ายมองทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าอย่าง

แท้จริง พวกเขาถือว่าทุกคนมีต้นกำเนิด ลักษณะ และศักยภาพอันสูงส่ง”² แต่ละคนเป็น “ปิยบุตรหรือปิยธิดาทางวิญญาณของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์”³

“[ศาสตราจารย์] โจเซฟ สมิท เรียนรู้เช่นกันว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาให้ลูกๆ ของพระองค์ได้รับการดำรงอยู่อันสูงส่งแบบเดียวกับที่พระองค์ทรงมีส่วน”⁴ ดังที่พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เพราะเหตุเกิด, นี่คือการของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

ปฐมกาล 1:26–27; 1 โครินธ์ 3:17; หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:1

อ้างอิง

1. โทมัส เอส. มอนสัน, “I Know That My Redeemer Lives,” in Conference Report, Apr. 1966, 63.
2. หัวข้อพระกิตติคุณ, “Becoming Like God,” topics.lds.org; ดู โมเสส 7:31–37 ด้วย.
3. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดินแดน*, พ.ย. 2010, 165.
4. หัวข้อพระกิตติคุณ, “Becoming Like God,” topics.lds.org; ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 237.

พิจารณาสิ่งนี้

การรู้ว่าแต่ละคนได้รับการสร้างตามรูปลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าช่วยเราในความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่นอย่างไร

ศรัทธา ครอบครัว การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

พี่ชายของเจเร็ดในพระคัมภีร์มอรมอนหาวิธีให้ความสว่างแก่เรือทั้งแปดลำที่ออกแบบไว้เพื่อพาชาวเจเร็ดข้ามผืนน้ำไปสู่แผ่นดินที่สัญญาไว้ เขา “หลอมก้อนหินเล็กๆ สิบหกก้อนออกจากศิลาก้อนหนึ่ง” และสวดอ้อนวอนขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรง “สัมผัสก้อนหินเหล่านี้” ด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์ “เพื่อมันจะส่องแสงออกมาในความมืด” และพระผู้เป็นเจ้า “ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกมา และทรงสัมผัสก้อนหินเหล่านี้ที่ละก้อน” มันถูกดึงออกไปจากดวงตาพี่ชายของเจเร็ด และ “ท่านเห็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า; และเป็นดั่งนิ้วมือมนุษย์ . . .

“และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า: เจ้าเชื่อถ้อยคำที่เราจะพูดหรือไม่?

“และท่านทูลตอบว่า: เชื้อ, พระองค์เจ้าข้า”

และ “พระเจ้าทรงแสดงองค์แก่ [พี่ชายของเจเร็ด]” และตรัสว่า “เจ้าเห็นไหมว่าเราสร้างเจ้าตามรูปลักษณะของเราเอง? แท้จริงแล้ว, แม้มนุษย์ทั้งปวงถูกสร้างมาตั้งแต่นั้นตามรูปลักษณะของเราเอง” (ลู อีเธอร์ 3:1–17)

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2015

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; . . . ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2015 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่น ๆ

หลักคำสอนเด่น

การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดของเรา

“การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดทำมากกว่ารับรองเราถึงความเป็นอมตะ โดยการฟื้นคืนพระชนม์ที่มีผลกับคนทั้งโลกและให้โอกาสเราชำระล้างจากบาปโดยการกลับใจและบำเพ็ญศมาการชดใช้ของพระองค์ยังให้โอกาสเราเรียกหาพระองค์ผู้ทรงประสพความทุกข์พลภาพในมรรตัยทุกอย่างของเรา เพื่อให้กำลังเราแบกรับภาระแห่งความเป็นมรรตัยได้ พระองค์ทรงรู้จักความทุกข์ทรมานของเรา และทรงอยู่ที่นั่น

เพื่อเราเสมอ เช่นเดียวกับชาวสะมาเรียผู้ใจดี เมื่อพระองค์ทรงพบเราบาดเจ็บอยู่ข้างทาง พระองค์จะทรงพันแผลให้เราและดูแลเรา (ดู ลูคา 10:34) พลังการเยียวยาและพลังเสริมกำลังของพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์มีไว้สำหรับเราทุกคนที่จะขอ

เอลเดอร์ดัลลีน เอช. โอคส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “จงเสริมสร้างความเข้มแข็งด้วยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2015, 64

คำสัญญาของคำพยากรณ์

เราเลือกที่จะเชื่อได้

“ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าถึงแม้จะอยู่ในช่วงเวลาที่ยากลำบากที่สุด แต่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะตรัสกับท่านเหมือนกับที่พระองค์ตรัสกับบิดาผู้กังวลใจบนถนนอันคาลาค่าในกาลิลี ‘อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น’

“เราเลือกที่จะเชื่อได้

“เพราะในความเชื่อ เราจะค้นพบ

รุ่งอรุณของแสงสว่าง

“เราจะค้นพบความจริง

“เราจะพบสันติสุข

“เพราะความเชื่อของเรา เราจะไม่มี

วันหิวและกระหาย ของประทานแห่งพระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้าสามารถช่วยให้เราแน่วแน่ต่อศรัทธาของเรา และจะเติมจิตวิญญาณเราแจกเช่น ‘บ่อน้ำพุในตัวเขาพุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์’ [ยอห์น 4:14] เราจะประสพกับความจริงและปีติอันยั่งยืน”

ประธานเดวิด เอ. เบเนตต์, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2015, 79

เข้าไปอ่าน รับชม หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

สร้างคตินใจของครอบครัว

โดยอาศัย “ความรู้เกี่ยวกับพระเมตตาและอำนาจของพระเจ้า” ครอบครัวซิสเตอร์นิลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์เลือก “ทุกอย่างจะผ่านไปได้ด้วยดี” เป็นคตินใจของครอบครัวในครอบครัวของท่าน ท่านอาจสนทนาว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ท่านอย่างไร แล้วสร้างคตินใจของครอบครัวท่านเอง (ดู นิลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์, การยอมถวายใจของเราแก่พระเจ้าเป็นเจ้า,” 30)

คำตอบสำหรับสตรี

การประชุมใหญ่แต่ละครั้ง ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกให้คำตอบที่ได้รับการคล้อยตามแก่คำถามที่สมาชิกศาสนจักรอาจมี ใช้ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2015 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่อหาคำตอบของคำถามต่อไปนี้

- เหตุใดสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้รักษาพันธสัญญาจึงมีความสำคัญมากต่อศาสนจักร — ดู รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “คำวิงวอนต่อพี่น้องสตรีของข้าพเจ้า,” 95
- เหตุใดความเป็นมารดาจึงเป็นหน้าที่รับผิดชอบที่ศักดิ์สิทธิ์และสูงส่ง — ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “นี่คือมารดาของท่าน,” 47
- ในฐานะสตรีจุดประสงค์ของท่านในงานแห่งความรอดคืออะไร — ดู แครอล เอฟ. แมคคองกี, “อยู่ที่นี้เพื่อรับใช้อุดมการณ์อันชอบธรรม,” 12
- เหตุใดจึงสำคัญที่เรารู้ว่าเรามีธรรมชาติแห่งสวรรค์และจุดหมายนิรันดร์ — ดู โรสแมรี เอ็ม. วิคซอม, “ค้นพบความเป็นพระเจ้าในตัวท่าน,” 6

ท่านไม่กินจะเยียว

“ไม่สำคัญที่เราเคยทำบาปใดมาก่อนหรือเราทำบาปมามากมายเพียงใด . . . “... สิ่งสำคัญคือพระคริสต์ทรงกำลังวิงวอนพระบิดาแทนเรา . . . นั่นคือสิ่งสำคัญอย่างแท้จริง สิ่งนี้ให้ความหวังใหม่แก่เราและความตั้งใจที่จะปรับปรุงตนเองต่อไป เพราะพระองค์ไม่ทรงลืมเรา

“ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะไม่ทรงหันไปจากเราเมื่อเราแสวงหาพระองค์อย่างนอบน้อมเพื่อจะกลับใจ พระองค์จะไม่ทรงมองว่าเราเกินจะเยียว พระองค์จะไม่ตรัสว่า ‘โอไม่ เจ้าทำบาปอีกแล้ว’ พระองค์จะไม่ทรงปฏิเสธเราเพราะความล้มเหลวในความเข้าใจว่าเป็นการยากเพียงใดที่จะหลีกเลี่ยงบาป พระองค์ทรงเข้าใจทุกอย่างอย่างถ่องแท้ . . .

“การกลับใจ . . . มีพลังที่จะยกภาระออกไปและแทนที่ด้วยความหวัง”

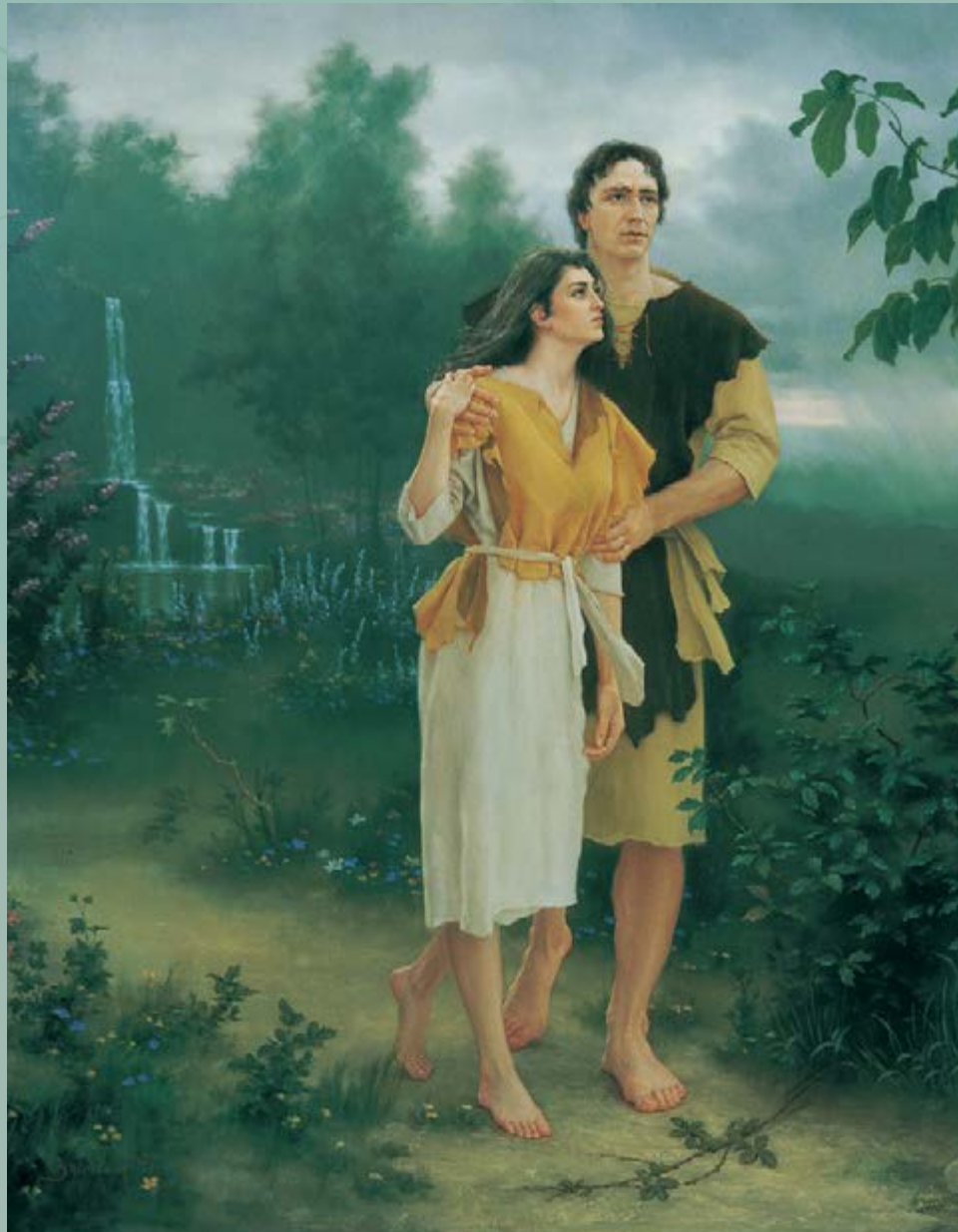
เอ็ดเดอร์อัลเลน ดี. เฮย์เน่แห่งสภาเจ็ดสิบ, “จงจำไว้ว่าเราได้วางใจผู้ใด,” *เสี้ยวหิน*, พ.ย. 2015, 122–23

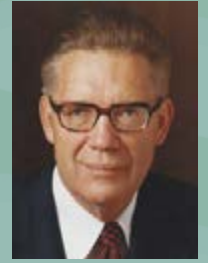

ในส่วนเอเดนเราจะเห็นสิ่งทั้งปวง
สร้างขึ้นในสภาพของเมืองบรมสุข
เกษม—ไม่มีความตาย ไม่มีการให้
กำเนิด ไม่มีประสบการณ์ของการ
ทดลองในชีวิตมรรตัย

อาดัมกับเอวาก้าวลงจาก
สภาพความเป็นอมตะและ
รัศมีภาพแห่งเมืองบรม
สุขเกษมสู่การทดลองและ
การทดสอบบนแผ่นดิน
โลก สิ่งนี้เรียกว่าการตก

โดย เอ็ดเวิร์ด
บรูซ อาร์. แมคคองกี
(1915–1985)
แห่งโคเวรัมอัคร-
สาวกสิบสอง

สวนสามแห่งของ พระเจ้าเป็นเจ้า

เชิญมาร่วมกับข้าพเจ้า
เพื่อรับความรู้ที่แน่นอน
เชื่อถือได้เรื่องการใช้

ข้าวเจ้ารู้สึกและดูเหมือนพระวิญญาณยืนยันเช่นกันว่าหลักคำสอนสำคัญที่สุดซึ่งข้าพเจ้าจะประกาศได้ และประจักษ์พยานทรงพลังที่สุดซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวได้ คือเรื่องการใช้พระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์

การใช้ของพระองค์คือเหตุการณ์อันล้ำเลิศที่สุดเท่าที่เคยเกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นนับตั้งแต่รุ่งอรุณแห่งการสร้างเรื่อยมาจนตลอดทุกยุคสมัยของนิรันดรอันไม่รู้จบ

การใช้คือการกระทำอันสูงส่งที่สุดพระคุณความดีซึ่งมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงทำได้ โดยผ่านการชดใช้ เงื่อนไขและข้อกำหนดทั้งปวงในแผนแห่งความรอดนิรันดรของพระบิดาจึงบังเกิดผล . . .

ในการพูดถึงสิ่งมหัศจรรย์ทั้งหลายเหล่านี้ ข้าพเจ้าจะใช้คำพูดของตนเอง แม้ท่านอาจจะคิดว่าเป็นถ้อยคำจากพระคัมภีร์ คำพูดของอัครสาวกและศาสนตพพยากรณ์ท่านอื่นๆ ก็ตาม

จริงอยู่คนอื่นๆ อาจกล่าวไว้แล้ว แต่เวลานี้คือถ้อยคำของข้าพเจ้า เพราะพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าตรัสคำพยานต่อข้าพเจ้าว่าถ้อยคำเหล่านั้นเป็นความจริง และราวกับว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่งเหล่านั้นกับข้าพเจ้าเป็นคนแรก ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์และรู้พระคำของพระองค์ . . .

ข้าพเจ้าขอเชิญให้ท่านมาร่วมรับความรู้ที่แน่นอนเชื่อถือได้เรื่องการใช้

ชื่อ: สวนสามแห่งของพระเจ้า © MUSEO THYSSEN-BORNEMISZASZCALAVART RESOURCE. บัญชี: บัญชีส่วนบุคคล ผู้ถือ © BPK BEERUNGEN/DEGALERIE/ORG P. ANDERSJART RESOURCE. บัญชี: บัญชีส่วนบุคคล. โดย: โยเซฟ บรัคกี; ซา. ส่วนหนึ่งจากภาพ อัครสาวก ออกมาจากการวาดตาม. โดย: เอ็ดเวิร์ด. ส่วนหนึ่งจากภาพ พระคริสต์ในสวนสามแห่ง. โดย: เอ็ดเวิร์ด. เอ็นเตอร์เทน. โดย: เอ็ดเวิร์ด. เอ็นเตอร์เทน.

สานุศิษย์ของพระคริสต์รออยู่ใกล้ๆ และไม่นานก็มอยหลับ
ไปเมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในสวนเกทเสมนีเพียงลำพัง
พระเยซู “เสด็จกลับมาครั้งที่สาม พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า
พวกท่านยังจะนอนพักเหนื่อยต่อไปอีกหรือ? พอเถอะ นี่แน่ะ
เวลาที่บุตรมนุษย์ถูกมอบไว้ในมือของคนบาปนั้นมาถึงแล้ว”
(มาระโก 14:41)

ในสวนเกทเสมนี (บน) และ
ที่ไกลโกธา (ล่าง) พระเยซู
คริสต์ทรงหลังพระโลหิต
และสิ้นพระชนม์บนกางเขน
พระองค์ทรงชดใช้บาปของโลก
และทรงไถ่เราจากการตก

เราต้องทั้งปรัชญาของมนุษย์และปัญญาของผู้มีปัญญา และสดับฟัง
พระวิญญาณซึ่งประทานแก่เราเพื่อนำทางเราไปสู่ความจริงทั้งหมด
เราต้องค้นคว้าพระคัมภีร์ โดยยอมรับว่านั่นเป็นพระดำริ พระ
ประสงค์ สุรเสียง และเดซาณภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ความรอด
ขณะที่เราอ่าน ไตร่ตรอง และสวดอ้อนวอน จะมีภาพสวนสามแห่ง
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเข้ามาในความคิดเรา—สวนเอเดน สวนเกทเสมนี้
และสวนของอุโมงค์ว่างเปล่าที่พระเยซูทรงปรากฏต่อมารีย์ชาวมัคดาลา
ในเอเดนเราจะเห็นทุกสิ่งสร้างไว้ในสภาพคล้ายสวรรค์—ปราศจาก
ความตาย ปราศจากการให้กำเนิด ปราศจากประสบการณ์ช่วงทดลอง
เราจะรู้ว่าการสร้างซึ่งเวลานั้นมนุษย์ไม่รู้ เป็นวิธีเดียวที่จะเตรียมรับ
การตก
จากนั้นเราจะเห็นอาดัมและเอวา ชายคนแรกและหญิงคนแรก ก้าว
ลงจากสถานะของรัศมีภาพอมตะคล้ายสวรรค์มาเป็นมนุษย์คู่แรกบน
แผ่นดินโลก
ความเป็นมรรตัย รวมถึงการให้กำเนิดและความตาย จะเข้ามาในโลก
และเพราะการล่วงละเมิด ช่วงการทดลองและการทดสอบจึงเริ่มขึ้น
จากนั้นในเกทเสมนี้เราจะเห็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไถ่
มนุษย์จากความตายทางโลกและทางวิญญาณซึ่งมาถึงเราเพราะการตก

พระวรกายของพระ
เยซูคริสต์ถูกวางไว้ใน
อุโมงค์ในสวน

สามวันต่อมาพระคริสต์ทรง
ฟื้นขึ้นจากอุโมงค์ พระองค์
เสด็จจากไปทิ้งให้อุโมงค์ว่าง
เปล่า พระองค์ทรงทำลาย
สายรัดแห่งความตายและ
ทรงยืนอย่างมีชัยเหนือความ
ตาย—ด้วยเหตุนี้จึงทำให้
การชดใช้สมบูรณ์แบบ

ณ อุโมงค์ที่ว่างเปล่า พระคริสต์ผู้ฟื้น
คืนพระชนม์ทรงปรากฏต่อมารีย์ชาว
มักดาลาและตรีศยาม “หญิงเอ๋ย ร้องให้
ทำไม? . . . มารีย์เข้าใจว่าพระองค์เป็น
คนทำสวน . . . หันมาทูลพระองค์เป็น
ภาษาฮีบรูว่า ‘รับโยนี่’ ซึ่งแปลว่า ‘ท่าน
อาจารย์’” (ยอห์น 20:15–16)

และสุดท้าย หน้าอุโมงค์ที่ว่างเปล่า เราจะรู้ว่าพระคริสต์พระเจ้าของเราทรงทำลายสายรัดแห่งความตายและมีชัยเหนือความตายตลอดกาล ด้วยเหตุนี้ การสร้างจึงให้กำเนิดการตก และการตกทำให้เกิดความเป็นมรตัยและความตาย พระคริสต์ทรงทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์

หากไม่มีการตกของอาดัมอันนำมาซึ่งความตายแล้ว ย่อมไม่มีการชดใช้ของพระคริสต์อันนำมาซึ่งชีวิตได้

บัดนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการชดใช้อันสมบูรณ์แบบเกิดขึ้นโดยการหลั่งพระโลหิตของพระเจ้า—ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นในเกทเซมนีและที่กลโกธา ข้าพเจ้ายังเป็นพยานอีกว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และทรงถูกตรึงกางเขนเพื่อบาปของโลก พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา พระผู้เป็นเจ้าของเรา และกษัตริย์ของเรา ข้าพเจ้ารู้สิ่งนี้ด้วยตนเองมิใช่จากผู้อื่น

ข้าพเจ้าเป็นพยานคนหนึ่งของพระองค์ และในวันที่จะมาถึงข้าพเจ้าจะได้สัมผัสสร้อยตะขุในพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ และอาบพระบาทของพระองค์ด้วยน้ำตาข้าพเจ้า

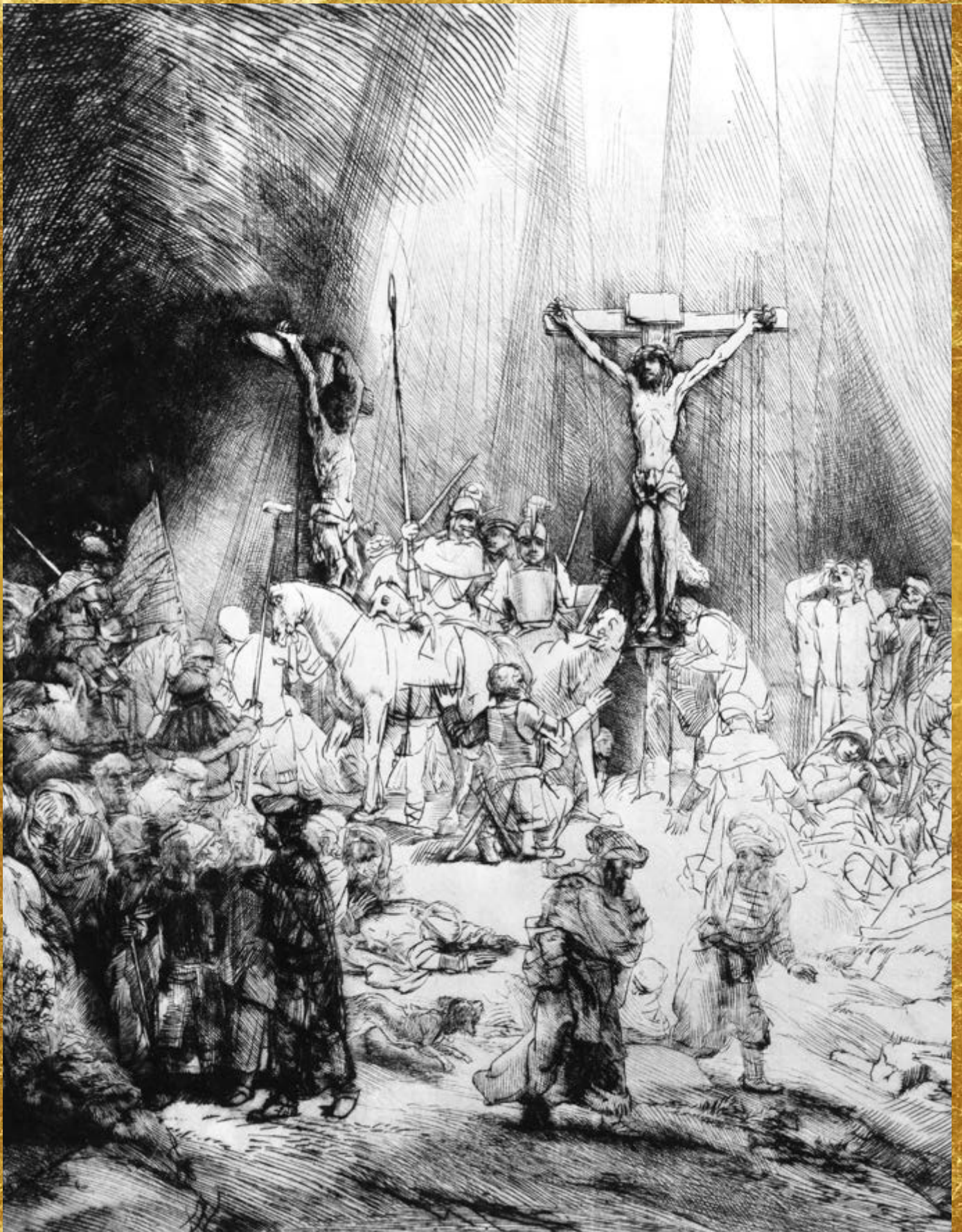
แต่ข้าพเจ้าคงไม่รู้ดีไปกว่าเวลานี้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา ความรอดเกิดขึ้นในและผ่านพระโลหิตที่ทรงหลั่งเพื่อการชดใช้ มีไฉ่ทางอื่น

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าประทานโอกาสให้เราทุกคนดำเนินอยู่ในความสว่างเหมือนดังที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระบิดาของเราอยู่ในความสว่างเพื่อที่พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์จะชำระเราให้สะอาดจากบาปทั้งปวงตามคำสัญญา ■

จาก "The Purifying Power of Gethsemane," Ensign, May 1985, 9–11 ปรับเปลี่ยนเครื่องหมายวรรคตอนให้ตรงตามมาตรฐานที่ใช้ในปัจจุบัน
นี่คือพยานครั้งสุดท้ายของความเป็นมรตัยในฐานะอัครสาวกของเอลเดอร์แมคคองกี ท่านถึงแก่กรรมในอีกสองสัปดาห์ต่อมา

พระเยซูตรัสกับนางว่า
“อย่าหวังเห็นเรา
ไว้ เพราะเรายังไม่ได้
ขึ้นไปหาพระบิดาของ
เรา” (ยอห์น 20:17)

โดย เอ็ดเดอร์ ดี. ทอดด์ คริส-ทอฟเฟอร์สัน แห่ง ไคร์ริมฮิลล์-สาวกสิบสอง

เอาชีวิตรอด

ในการสละพระชนม์ชีพ พระคริสต์มิได้ทรงช่วยพระองค์
เองให้รอดเท่านั้นแต่ทรงช่วยชีวิตเราทุกคนให้รอด
ด้วย พระองค์ทรงทำให้เราได้แลกสิ่งซึ่งสุดท้ายแล้ว
คงจะเป็นชีวิตมรรตัยที่ไร้ประโยชน์กับชีวิตนิรันดร์

เมื่อพระเยซูและอัครสาวกของพระองค์มารวมกันในเมืองซีซาร์ยาฟีลิปปี พระองค์ตรัสถามพวกท่านว่า “แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?” (มัทธิว 16:15) เปโตรผู้มีพลังและโหวทจับใจตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” (มัทธิว 16:16; ดู มาระโก 8:29; ลูคา 9:20ด้วย) ข้าพเจ้าตื่นเต้นที่ได้อ่านถ้อยคำเหล่านั้น และตื่นเต้นที่ได้พูดถ้อยคำเหล่านั้น ไม่นานหลังจากช่วงเวลาศักดิ์สิทธิ์นี้ เมื่อพระเยซูตรัสกับเหล่าอัครสาวกเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ที่จวนจะเกิดขึ้น เปโตรทัดทานพระองค์ ส่งผลให้ท่านถูกตำหนิอย่างรุนแรงว่าไม่ยอมปรับตัวหรือไม่ “คิด” อย่างพระผู้เป็นเจ้า แต่ “คิดอย่างมนุษย์” (มัทธิว 16:21-23; ดู มาระโก 8:33ด้วย) จากนั้นพระเยซูทรงแสดง “ความรักเพิ่มขึ้นต่อคนที่ [พระองค์ทรง] ว่ากล่าว” (คพ. 121:43) โดยทรงสอนเปโตรกับพี่น้องของท่านอย่างอ่อนโยนเกี่ยวกับการรับกางเขนของตนแบกไว้ และยอมเสียชีวิตอันเป็นวิธีพบชีวิตที่บริบูรณ์และนิรันดร์โดยพระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อม (ดู มัทธิว 16:24-25)

ข้าพเจ้าต้องการพูดกับท่านเกี่ยวกับคำประกาศที่ดูเหมือนขัดกันเองของพระเจ้าว่า “ผู้ที่เอาชีวิตของตนรอด จะกลับเสียชีวิต แต่ผู้ที่เสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เราก็จะได้ชีวิตรอด” (มัทธิว 10:39; ดู มัทธิว 10:32-41; 16:24-28; มาระโก 8:34-38; ลูคา 9:23-26; 17:33ด้วย) ข้อความนี้สอนหลักคำสอนอันทรงพลังที่เรารู้จำเป็นต้องเข้าใจและประยุกต์ใช้

ศาสตราจารย์ท่านหนึ่งให้ข้อคิดดังนี้ “ฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกฉันใด งานของพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตท่านใหญ่กว่าเรื่องราวที่ท่านประสงค์ให้ชีวิตท่านบอกเล่า

ส่วนนี้จากภาพ ภายนอกบน State Two, by Rembrandt van Rijn, from The Pierpont Morgan Library/Art Resource, NY. Gold Background © iStock/ThinkStock

ฉันนั้น พระชนม์ชีพของพระองค์ใหญ่กว่าแผน เป้าหมาย หรือความกลัวของท่าน เพื่อช่วยชีวิตท่านให้รอด ท่านจะต้องทิ้งเรื่องราวของท่าน และคืนชีวิตท่านให้พระองค์ทุกนาที่ ทุกวัน”¹

ยิ่งข้าพเจ้านึกถึงเรื่องนี้ ข้าพเจ้ายิ่งอัศจรรย์ใจที่พระเยซูถวายพระชนม์ชีพแด่พระบิดาเสมอ พระองค์ทรงยอมเสียชีวิตตามพระประสงค์ของพระบิดา—ในชีวิตและในความตาย สิ่งนี้ตรงข้ามโดยสิ้นเชิงกับเจตคติและวิธีของซาตาน ซึ่งนำมาใช้อย่างกว้างขวางในโลกทุกวันนี้ที่ถือตนเป็นใหญ่

ในสภาก่อนเกิด พระเยซูทรงอาสาทำบาปทหาของพระผู้ช่วยให้รอดในแผนของพระบิดาโดยตรัสว่า “พระบิดา, ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ ของพระองค์ เกิด, และให้รัศมีภาพเป็น ของพระองค์ ตลอดกาล” (โมเสส 4:2; เน้นตัวเอน) ลูซีเฟอร์ประกาศในทางกลับกันว่า “ดูเถิด, ข้าพระองค์อยู่ที่นี่, ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด, ข้าพระองค์ จะเป็นบุตรของพระองค์, และข้าพระองค์ จะไถ่มนุษยชาติทั้งปวง, จนสักจิตวิญญาณหนึ่งก็จะไม่หายไป, และแน่นอน ข้าพระองค์ จะทำ; ดังนั้นทรงให้เกียรติของพระองค์แก่ ข้าพระองค์ เถิด.” (โมเสส 4:1; เน้นตัวเอน)

พระบัญชาของพระคริสต์ให้ติดตามพระองค์คือพระบัญชาให้ปฏิบัติรูปแบบของซาตานอีกครั้งและยอมเสียชีวิตของเราเพื่อแลกกับชีวิตจริง ชีวิตที่แท้จริง ชีวิตที่ได้อาณาจักรเฮลเฮียลซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของเราเห็นควรให้เราแต่ละคน ชีวิตดังกล่าวจะเป็นพรแก่ทุกคนที่เราสัมผัสและจะทำให้เราเป็นวิสุทธิชน ด้วยวิสัยทัศน์ที่จำกัดของเราในปัจจุบัน ชีวิตจึงอยู่นอกเหนือความเข้าใจ โดยแท้แล้ว “สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์” (1 โครินธ์ 2:9)

ข้าพเจ้าอยากให้มีคำสนทนาระหว่างพระเยซูกับสานุศิษย์ของพระองค์มากกว่านี้ คงจะเป็นประโยชน์มาก ถ้าเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับความหมายเชิงปฏิบัติของการยอมเสียชีวิตเพราะเห็นแก่พระองค์และด้วยวิธีนั้นจึงพบชีวิตใหม่ แต่ขณะไตร่ตรอง ข้าพเจ้าตระหนักว่าพระดำริของ

พระผู้ช่วยให้รอดก่อนและหลังคำประกาศของพระองค์ ให้อำนาจทางอันทรงคุณค่า ขอให้เราพิจารณาความเห็นที่เกี่ยวข้องสามประการดังนี้

รับกางเขนของตนแยกทุกวัน

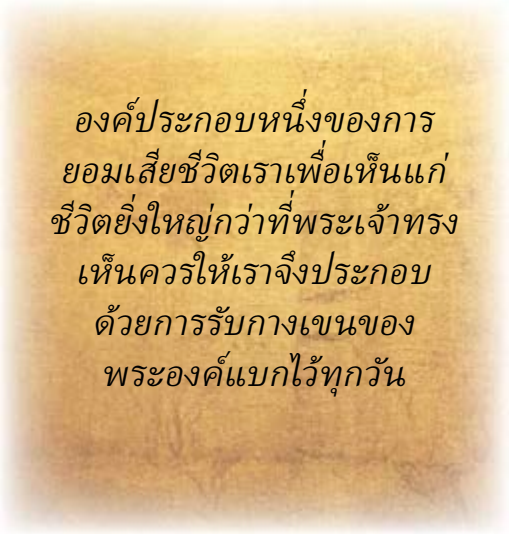
หนึ่งคือพระดำรัสที่พระเจ้ารับสั่งก่อนจะตรัสว่า “ใครต้องการจะเอาชีวิตรอด คนนั้นจะเสียชีวิต” (มัทธิว 16:25) ดังที่บันทึกไว้ในมัทธิว มาระโก ลูกา พระเยซูตรัสว่า “ถ้าใครต้องการจะติดตามเรา ให้คนนั้นปฏิเสธตนเอง รับกางเขนของตนแยกและตามเรา” (มัทธิว 16:24) ลูกาเพิ่มคำว่า ทุกวัน—“ให้คนนั้น . . . รับกางเขนของตนแยกทุกวัน” (ลูกา 9:23) ในมัทธิว งานแปลของโจเซฟ สมิทขยายความข้อนี้ด้วยนิยามของพระเจ้าเกี่ยวกับความหมายของการรับกางเขนของตนแยกไว้ว่า “และบัดนี้ในการที่มนุษย์จะยกกางเขนของตนมาแยกไว้, หมายถึงการปฏิเสธตนเอง จากความอาชกรรมทั้งปวง, และ

ตัดหาราคะทุกอย่างทางโลก, และรักษาบัญญัติของเรา” (มัทธิว 16:24, เซึ่งอรรถ ๒ ในภาษาอังกฤษ)

สิ่งนี้สอดคล้องกับคำประกาศของยากอบที่ว่า “ธรรมะที่บริสุทธิ์ไร้มลทินเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าพระบิดานั้น คือการช่วยเหลือเด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน และการรักษาตัวให้พ้นจากราคีของโลก” (ยากอบ 1:27) นี่คือนิยามประจำวันของการหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่ไม่สะอาด ขณะยืนยันว่าจะรักษาพระบัญญัติสองข้อใหญ่—นั่นคือรักพระผู้เป็นเจ้าของและเพื่อนมนุษย์—ซึ่งพระบัญญัติอื่นทั้งหมดขึ้นอยู่กับสองข้อนี้ (ดู มัทธิว 22:37-40) ฉะนั้น องค์ประกอบหนึ่งของการยอมเสียชีวิตเราเพื่อเห็นแก่ชีวิต ยิ่งใหญ่กว่าที่พระเจ้าทรงเห็นควรให้เราจึงประกอบด้วยการรับกางเขนของพระองค์แยกไว้ทุกวัน

รับพระคริสต์ต่อหน้าผู้อื่น

ข้อความที่สองต่อจากนั้นแนะนำว่าการเอาชีวิตของเรารอดโดยยอมเสียชีวิตเพราะเห็นแก่พระองค์และพระกิตติคุณเรียกร้องให้เราเต็มใจทำให้การเป็นสานุศิษย์เปิดสู่สาธารณชน “ใครมีความละอายเพราะเราและคำสอนของ

เราในยุคที่ไม่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและอธรรม
นี้ บุตรมนุษย์ก็จะมีผลล้นเพราะคน
นั้นด้วย เมื่อพระองค์จะเสด็จมาด้วยพระ
รัศมีของพระบิดาพร้อมด้วยพวกทูตสวรรค์
บริสุทธิ” (มาระโก 8:38; ดู ลูกา 9:26ด้วย)

อีกที่หนึ่งในมัทธิว เราพบข้อความคู่กัน
“เพราะฉะนั้นทุกคนที่จะรับเราต่อหน้า
มนุษย์ เราจะรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระ
บิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์”

“แต่ผู้ใดจะไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์
เราก็จะไม่ยอมรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระ
บิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ด้วย” (มัทธิว
10:32-33)

ความหมายที่ชัดเจนและค่อนข้างจริงจัง
อีกประการหนึ่งของการยอมเสียชีวิตโดยรับ
พระคริสต์คือยอมเสียชีวิตจริงๆ ทางร่างกาย
ในการสนับสนุนและปกป้องความเชื่อใน
พระองค์ เราคุ้นเคยกับการคิดว่าข้อเรียกร้อง

สูงสุดนี้ใช้กับประวัติศาสตร์ขณะที่เราอ่าน
เกี่ยวกับผู้เป็นมรณสักขีในอดีต รวมไปถึง
อัครสาวกส่วนใหญ่ในสมัยโบราณ แต่เวลานี้
เราเห็นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์กำลัง
กลายเป็นปัจจุบัน²

เราไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต แต่
หากพวกเราคนใดต้องประสบความบอบช้ำ
ของการสูญเสียชีวิตจริงๆ ในอุดมการณ์ของ
พระอาจารย์ ข้าพเจ้าวางใจว่าเราจะแสดง
ความกล้าหาญและความภักดีแบบเดียวกัน

อย่างไรก็ดีการประยุกต์ใช้คำสอนของพระ
ผู้ช่วยให้รอดโดยทั่วไป (และบางครั้งยาก
กว่านั้น) เกี่ยวข้องกับวิธีที่เราดำเนินชีวิตใน
แต่ละวัน เกี่ยวข้องกับถ้อยคำที่เราพูด แบบ
อย่างที่เราวาง ชีวิตเราควรเป็นการยอมรับ
พระคริสต์ และถ้อยคำของเราควรเป็นพยาน
ถึงศรัทธาและความภักดีที่เรามีต่อพระองค์
เราต้องกล้าปกป้องประจักษ์พยานนี้ขณะ

**ชีวิตเราควรเป็นการ
ยอมรับพระคริสต์ และ
ถ้อยคำของเราควรเป็น
พยานถึงศรัทธาและความ
ภักดีที่เรามีต่อพระองค์**

เผชิญการเย้ยหยัน การเลือกปฏิบัติ หรือการหมิ่นประมาทจากผู้ต่อต้านพระองค์ “ในยุคที่ไม่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและธรรมนี้”

(มาระโก 8:38)

ครั้งหนึ่งพระเจ้าทรงเพิ่มข้อความที่ไม่ธรรมดาเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อพระองค์

“อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะนำสันติภาพมาสู่โลก เราไม่ได้ นำสันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา

“เรามาเพื่อจะให้ลูกชายหมางใจกับบิดาของตน ลูกสาวหมางใจกับมารดา ลูกสะใภ้หมางใจกับแม่ผู้

“และผู้ที่อยู่ร่วมบ้านเดียวกันก็จะเป็นศัตรูต่อกัน

“ใครที่รักบิดามารดา ยิ่งกว่ารักเราก็ไม่มีค่าควรกับเรา และใครที่รักบุตรชายหญิง ยิ่งกว่ารักเรา คนนั้นก็ไม่มีค่าควรกับเรา

“และใครที่ไม่รับกางเขนของตนและตามเราไป คนนั้นก็ไม่มีค่าควรกับเรา” (มัทธิว 10:34-38)

เราสามารถรักกันและต้องรักกัน แลกเช่นพระองค์ ทรงรักเรา ดังที่พระองค์ตรัสไว้ “ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา”

การที่พระองค์ตรัสว่าพระองค์ไม่ทรงนำสันติภาพมาให้ แต่นำดาบมา ความรู้สึกแสบแสบเหมือนจะขัดกับพระคัมภีร์ที่เรียกพระคริสต์ว่า “องค์สันติราช” (อิสยาห์ 9:6) และคำประกาศเมื่อพระองค์ประสูติว่า—“พระสิริจะมีแต่พระเจ้าในที่สูงที่สุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย” (ลูคา 2:14)—และพระคัมภีร์อ้างอิงข้ออื่นที่รู้จักกันดี อาทิ “เราขอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่าน” (ยอห์น 14:27)

“เป็นความจริงที่พระคริสต์ทรงนำสันติสุขมา—สันติสุขระหว่างผู้เชื่อกับพระเจ้า และสันติสุขท่ามกลางมนุษย์ ทว่าผลที่ไม่อาจเลี่ยงได้ของการเสด็จมาของพระคริสต์ คือความขัดแย้ง—ระหว่างพระคริสต์กับผู้ต่อต้านพระคริสต์ ระหว่างความสว่างกับความมืด ระหว่างลูกของพระคริสต์กับลูกของมาร ความขัดแย้งนี้เกิดขึ้นได้แม้ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน”³

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าหลายท่านในกลุ่มผู้ฟังของเราทั่วโลกค่าคินนี้เคยประสบสิ่งที่พระเจ้าตรัสในข้อเหล่านี้มาแล้ว บิดามารดาและพี่น้องของท่านเคยปฏิเสธและตัดสัมพันธ์กับท่านเมื่อท่านยอมรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และเข้าสู่พันธสัญญาของพระองค์ ด้วยเหตุใดก็ตาม การที่ท่านรักพระคริสต์มากกว่าเรียกร้องให้ท่านเสียสละความสัมพันธ์อันมีค่า และท่านหลังน้ำตามากมาย ทว่าด้วยความรักที่ไม่ลดน้อยถอยลง ท่านจึงแน่วแน่งายใต้กางเขนนี้ โดยแสดงให้เห็นว่าท่านไม่ละอายเพราะพระบุตรของพระเจ้า

ต้นทุนของการเป็นสาวก

ราวสามปีก่อนสมาชิกคนหนึ่งของเรา ศาสนจักรให้พระคัมภีร์มอรมอนแก่เพื่อนชาวอามิชในไอโฮโอ สหรัฐอเมริกา เพื่อนคนนั้นเริ่มอ่านจนวางไม่ลง เขากับภรรยาธิบดีศมา และภายในเจ็ดเดือนมีชาวอามิชอีกสามคู่เปลี่ยนใจเลื่อมใสและรับบัพติศมาเป็น

สมาชิกของศาสนจักร หลายเดือนต่อมา ลูกๆ ของพวกเขา
รับบัพติศมา

ทั้งสามครอบครัวตัดสินใจอยู่ในชุมชนของตนและยังคงใช้ชีวิตแบบชาวอามิชแม้ไม่นับถือศาสนาอามิชแล้ว แต่เพราะพวกเขาได้รับบัพติศมา พวกเขาจึงถูกเพื่อนบ้านชาวอามิชที่สนิทกัน “รังเกียจ” รังเกียจหมายถึงไม่มีใครในชุมชนชาวอามิชพูดคุย ทำงาน ทำธุรกิจ หรือคบหากับพวกเขา ไม่เฉพาะเพื่อนเท่านั้นแต่สมาชิก

ครอบครัวเช่นกัน

ตอนแรก วิสุทธิชนชาวอามิช เหล่านี้รู้สึกโดดเดี่ยวเดียวดายมาก แม้แต่ลูกๆ ของพวกเขาก็ถูกรังเกียจและต้องออกจากโรงเรียนชาวอามิช ลูกๆ ของพวกเขาถูกปู้ย่าตายาย ญาติๆ และเพื่อนบ้านที่สนิทกันรังเกียจ แม้แต่ลูกที่โตแล้วบางคนของครอบครัวเหล่านี้ที่ไม่ยอมรับพระกิตติคุณก็ไม่พูดคุย หรือแม้ยอมรับพ่อแม่ของตน ครอบครัวเหล่านี้พยายามฟื้นตัวจากผลทางสังคมและเศรษฐกิจเนื่องจากความรังเกียจ แต่พวกเขาทำสำเร็จ

ศรัทธาของพวกเขายังคงแข็งแกร่ง ความทุกข์ยากและการต่อต้านเนื่องจากความรังเกียจทำให้พวกเขาแน่นแฟ้นและไม่หวั่นไหว หนึ่งปีหลังจากบัพติศมา ครอบครัวรับการฉนึ่กในพระวิหารและยังคงเข้าพระวิหารทุกสัปดาห์ พวกเขาพบพลังผ่านการรับศาสนาพิธี การเข้าสู่พันธสัญญาและให้เกียรติพันธสัญญา พวกเขาทุกคนแข็งขันในกลุ่มศาสนจักรและยังคงหาวิธีแบ่งปันความสว่างและความรู้ในพระกิตติคุณกับเครือข่ายและชุมชนผ่านการแสดงความเมตตาและการรับใช้

ต้นทุนการเข้าร่วมศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายสูงมาก แต่การตักเตือนให้รักพระคริสต์มากกว่าใครอื่น แม้คนสนิทที่สุดในครอบครัวเรา นำมาใช้กับคนที่เกิดในพันธสัญญาได้เช่นกัน พวกเราหลายคนเป็นสมาชิกของศาสนจักรโดยไม่มี การต่อต้าน บางที่ตั้งแต่เด็ก ความท้าทายที่เราอาจพบเจอคือยังคงภักดีต่อพระผู้ช่วยให้รอดและศาสนจักรเสมอ ต่อหน้าพ่อแม่ ญาติฝ่ายชายหรือสะใภ้ พี่น้องชายหญิง หรือแม้แต่ลูกๆ ของเราผู้ซึ่งความประพฤติ ความเชื่อ หรือการเลือกของพวกเขาบ่งบอกว่าไม่

สนับสนุนทั้งพระองค์และเรา

นี่ไม่ใช่ปัญหาความรัก เราสามารถรักกันและต้องรักกัน
เนกเช่นพระองค์ทรงรักเรา ดังที่พระองค์ตรัสว่า “ถ้าท่านรักกันและกัน ดังนี้แหละทุกคนก็จะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:35) ดังนั้นถึงแม้ความรักครอบครัวยังอยู่ แต่ความสัมพันธ์อาจหยุดชะงัก และตามสภาพการณ์ แม้แต่การสนับสนุนหรือการยอมรับอาจหยุดชั่วคราวเพราะ

เห็นแก่ความรักที่สูงกว่าของเรา

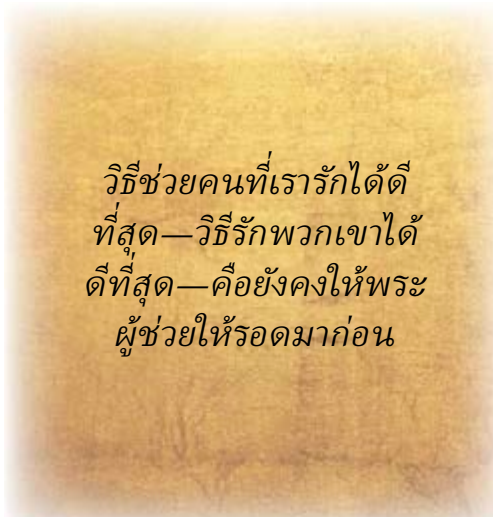
(ดู มัทธิว 10:37)

ในความเป็นจริง วิธีช่วยคนที่เรารักได้ดีที่สุด—วิธีรักพวกเขาได้ดีที่สุด—คือยังคงให้พระผู้ช่วยให้รอดมาก่อน หากเราปล่อยให้ตนเองเคืองคว้างห่างจากพระเจ้าไม่เห็นใจคนที่เรารักซึ่งกำลังทุกข์ทรมานหรือเศร้าโศก เมื่อนั้นเราย่อมมองไม่เห็นหนทางที่เราจะช่วยพวกเขาได้ อย่างไรก็ตาม หากเรายังคงหยิ่งรักมันคงด้วยศรัทธาในพระคริสต์ เราย่อมอยู่ในฐานะที่รับและให้ความช่วยเหลือ

หากถึงเวลาที่สมาชิกครอบครัวเราต้องหันมาพึ่งแหล่งความช่วยเหลืออันแท้จริงและยั่งยืน แหล่งเดียวนั้น เขาจะรู้ว่าต้องไว้ใจใครเป็นผู้นำทางและเพื่อนร่วมทาง ในขณะเดียวกัน โดยมีของประทานแห่งพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์นำทาง เราสามารถปฏิบัติศาสนกิจเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดจากการเลือกผิดและพันบาศผลเท่าที่เราได้รับอนุญาต หากไม่แล้วเราคงไม่ได้รับใช้ทั้งคนที่เรารักและตัวเราเอง

ละทิ้งโลก

องค์ประกอบข้อสามของการยอมเสียชีวิตเพราะเห็นแก่พระเจ้าอยู่ในพระดำรัสของพระองค์ “เพราะเขาจะได้ประโยชน์อะไร ถ้าได้สิ่งของหมดทั้งโลกแต่ต้องเสียชีวิตของตน? หรือคนนั้นจะนำอะไรไปแลกชีวิตของตนกลับคืนมา?” (มัทธิว 16:26) ตามที่ให้อำนาจในงานแปลของโจเซฟ สมิท พระดำรัสของพระองค์อ่านว่า “เพราะเขาจะได้ประโยชน์อะไร ถ้าได้สิ่งของสิ้นทั้งโลกแต่หารับพระองค์ผู้ซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าทรงแต่งตั้ง และเขาเสียจิตวิญญาณของตน และสูญเสียตัวเองไป” (ลูกา 9:25 [ใน Bible appendix])

เราไม่ได้กล่าวเกินจริงเลยเมื่อพูดว่าการละทิ้งโลกเพื่อรับ “พระองค์ . . . ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้ง” ไม่ใช่บรรทัดฐานในโลกทุกวันนี้ ความสำคัญก่อนหลังและความสนใจที่เราเห็นบ่อยที่สุดรอบตัวเรา (และบางครั้งในตัวเรา) นับว่าเห็นแก่ตัวอย่างยิ่ง คนหิวโหยต้องการให้คนอื่นคิดถึงคนด้อยกว่าหรือเรียกร้องให้เคารพสิทธิของตน ความปรารถนาเงินทอง สิ่งของ และอำนาจ ความรู้สึกว่าคุณสมควรมีชีวิตที่สุขสบาย มุ่งหมายจะลดความรับผิดชอบ ไม่ยอมเสียสละตนเองเพื่อประโยชน์ของอีกฝ่าย และอื่นๆ

นี่ไม่ได้หมายความว่าเราไม่ควรหมายมั่นทำให้สำเร็จ หรือดีเลิศในความสำเร็จที่คุ้มค่า ซึ่งรวมถึงการศึกษาและงานที่มีเกียรติ แน่ใจว่าผลสำเร็จที่คุ้มค่านั้นน่ายกย่อง แต่ถ้าวัดต้องช่วยชีวิตเราไว้ เราพึงจำไว้เสมอว่าความสำเร็จเช่นนั้นไม่ใช่ที่สุดในตัวมันเอง แต่เป็นหนทางไปสู่จุดหมายที่สูงกว่า ด้วยศรัทธาของเราในพระคริสต์ เราต้องมองว่าความสำเร็จทางการเมือง ธุรกิจ วิชาการ และรูปแบบที่คล้ายกัน

ไม่ใช่คำนิยามให้ตัวเราแต่ทำให้เรารับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและเพื่อนมนุษย์ได้—เริ่มที่บ้านและขยายออกไปในโลก

การพัฒนาตนเองมีคุณค่าที่เอื้อต่อการพัฒนาอุปนิสัยเหมือนพระคริสต์ในการวัดความสำเร็จนั้นเรายอมรับความจริงอันลึกซึ้งที่แฝงอยู่—นั่นคือชีวิตเราเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระบิดาบนสวรรค์ของเรา และพระเยซูคริสต์ พระผู้ไถ่ของเรา ความสำเร็จหมายถึงการดำเนินชีวิตสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์

ตรงข้ามกับชีวิตที่หลงตัวเอง ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) แสดงความคิดเห็นที่เรียบง่ายเกี่ยวกับวิธีที่ดีกว่านั้นดังนี้

“เมื่อเรามีส่วนในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ การกระทำของเราไม่เพียงช่วยพวกเขาเท่านั้น แต่เราจะมีมุมมองใหม่ขึ้นในปีปัญหาของเรา เมื่อเรานึกถึงผู้อื่นมากขึ้น เราจะใช้เวลาถึงตนเองน้อยลง! ท่ามกลางปาฏิหาริย์แห่งการรับใช้ มีคำสัญญาของพระเยซูที่ว่าเมื่อเราเพิกขมวดอยู่กับการใช้เราพบตัวตนของเรา! [ดู มัทธิว 10:39]

“เราไม่เพียง ‘พบ’ ตัวตนของเราในแง่ของการยอมรับการนำทางจากสวรรค์ในชีวิตเราเท่านั้น แต่ยิ่งเรารับใช้

เพื่อนมนุษย์ในวิธีที่เหมาะสม จิตวิญญาณของเราจะยังมีแก่นสารมากขึ้น . . . เรามีแก่นสารมากขึ้นเมื่อเรารับใช้ผู้อื่น—โดยแท้แล้ว เราจะ ‘พบ’ ตัวตนของเราง่ายขึ้นเพราะมีให้เราพบมากกว่าเดิมมาก!”⁴

ยอมเสียชีวิตในการรับใช้พระองค์

เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้าทราบเรื่องหญิงสาวคนหนึ่งที่ตั้งใจ

ใจรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา เธอพัฒนาความสามารถในการติดต่อและเชื่อมสัมพันธ์กับคนเกือบทุกระบบความเชื่อ ความเชื่อทางการเมือง และเชื้อชาติ เธอกังวลว่าการติดป้ายชื่อผู้สอนศาสนาทั้งวันทุกวันอาจกลายเป็นตัวขัดขวางไม่ให้เธอสร้างความสัมพันธ์ได้ไม่ก็สัปดาห์หลังจากเป็นผู้สอนศาสนา เธอเขียนบอกทางบ้านเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เรียบง่ายแต่มีความหมายว่า

“ซิสเตอร์ลี้กับหนูนำยามา นวดมือที่เป็นข้ออักเสบของสตรี้สูงอายุคนหนึ่ง—เรานวดคนละ

ข้าง—ขณะนั่งอยู่ในห้องรับแขกของบ้านเธอ เธอไม่อยากฟังข่าวสารที่เราพูด แต่ให้เราร้องเพลง ชอบให้เราร้องเพลง ขอขอบคุณป้ายชื่อผู้สอนศาสนาสี่ตัวที่อนุญาตให้หนูมีประสบการณ์ส่วนตัวกับคนแปลกหน้าโดยสิ้นเชิง”

จากสิ่งที่ท่านทนทุกข์ทรมาน ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทเรียนรู้อาจสิ่งที่ท่านประสบว่าต้องยอมเสียชีวิตในการรับใช้พระอาจารย์และพระผู้ทรงเป็นมิตรของท่าน ท่านกล่าวไว้ครั้งหนึ่ง “ข้าพเจ้าตั้งกฎให้ตนเองว่า เมื่อพระเจ้าบัญชา จงทำ”⁵

ข้าพเจ้าคิดว่าเราทุกคนคงอยากมีระดับความซื่อสัตย์เท่ากับบราเดอร์โจเซฟ ถึงกระนั้น ท่านเคยถูกบังคับให้ต้องทรมานอยู่ในคุกที่ลิเบอร์ตี รัฐมิสซูรีหลายเดือน ทุกข์ทรมานกายแต่อาจทุกข์ยิ่งกว่านั้นทางอารมณ์และวิญญาณโดยไม่สามารถช่วยภรรยาที่ท่านรัก ลูกๆ ของท่าน และวิสุทธิชนขณะพวกเขาถูกทารุณและข่มเหง การเปิดเผยและการนำทางของท่านนำพวกเขาไปมิสซูรีเพื่อสถาปนาไซอันและเวลานี้พวกเขาถูกไล่ออกจากบ้านในฤดูหนาวข้ามรัฐทั้งรัฐ

แต่ในสภาพเหล่านั้นในคุก ท่านเขียนจดหมายให้กำลังใจศาสนจักร เป็นความเรียงที่หนุนใจและสละสลวยที่สุด

*ในการวัดความสำเร็จนั้นเรา
ยอมรับความจริงอันลึกซึ้งที่
แฝงอยู่—นั่นคือชีวิตเราเป็น
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระบิดา
บนสวรรค์ของเรา และพระ
เยซูคริสต์ พระผู้ไถ่ของเรา*

ซึ่งเวลานี้ประกอบเป็นภาค 121,122 และ 123 ของหลักคำสอนและพันธสัญญา โดยทั้งท้ายดังนี้ “ให้เราทำสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจของเราอย่างรีบเร่งเถิด; และจากนั้นขอให้เรายืนนิ่ง, ด้วยความมั่นใจอย่างที่สุด, เพื่อเห็นความรอดแห่งพระผู้เป็นเจ้า, และเพื่อพระองค์จะทรงเผยพระพาทูของพระองค์” (คพ. 123:17)

แน่นอนว่าแบบอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดของการช่วยชีวิตคนๆ หนึ่งให้รอดโดยยอมเสียชีวิตคือแบบอย่างนี้ “ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าถ้อยนี้เลื่อนพันไปจากข้าพระองค์ไม่ได้ และข้าพระองค์จำต้องดื่มแล้ว ก็ให้ เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (มัทธิว 26:42) ในการสละพระชนม์ชีพ พระคริสต์ มิได้ทรงช่วยพระองค์เองให้รอดเท่านั้น แต่ ทรงช่วยชีวิตเราทุกคนให้รอดด้วย พระองค์ ทรงทำให้เราได้แลกชีวิตมรตัยที่มีนิรันดร์

สุดท้ายแล้วรับประโยชน์กับชีวิตนิรันดร์ ประเด็นหลักของพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดคือ “เราทำตามชอบพระทัย [พระบิดา] เสมอ” (ยอห์น 8:29) ข้าพเจ้าสวด อ้อนวอนว่าท่านจะทำให้สิ่งนั้นเป็นประเด็นหลักของชีวิตท่าน หากท่านทำ ท่านจะช่วยให้ชีวิตท่านรอด ■

จากคำปราศรัยการให้ข้อคิดทางวิญญาณระบบการศึกษาของศาสนจักรเรื่อง “ช่วยชีวิตท่านให้รอด” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ เมื่อวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 2014 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ devotionals.lds.org

อ้างอิง

1. อดัม เอส. มิลเลอร์, *Letters to a Young Mormon* (2014), 17–18.
2. ดู มาร์ติน ชูลอฟ, “Iraq’s Largest Christian Town Abandoned as ISIS Advance Continues,” *The Guardian*, Aug. 7, 2014, theguardian.com.
3. Kenneth Barker, ed., *The NIV Study Bible*, 10th anniversary ed. (1995), 1453.
4. คำสอนของประธานศาสนจักร: สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (2006), 93–95.
5. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 172.

แบบอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดของการช่วยชีวิตคนๆ หนึ่งให้รอดโดยยอมเสียชีวิตคือแบบอย่างนี้ “ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าถ้อยนี้เลื่อนพันไปจากข้าพระองค์ไม่ได้ และข้าพระองค์จำต้องดื่มแล้ว ก็ให้ เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

เกิดความเข้าใจลึกซึ้งในพระกิตติคุณผ่าน การเป็นมารดา

การเป็นมารดาสามารถเปิดโอกาสพิเศษให้เราได้เรียนรู้
รู้หลักคำสอนของพระเจ้าผ่านพระวิญญูญาณ

โดย เคธี แมคกี

มารดาทุกคนรู้ว่าการบริหารเวลาเปลี่ยนไปมากหลังจากมีเด็กเกิดในครอบครัว ขณะเรียนรู้วิธีบริหารเวลากับลูกเล็กๆ สักคนอีกครั้ง ดิฉันประสบช่วงเวลาที่น่าท้อใจ—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถึงเวลาศึกษาพระกิตติคุณ การจัดเวลาศึกษาพระคัมภีร์ทำได้ยากและต้องแน่ใจว่ามีความหมาย แต่ประสบการณ์สองสามครั้งสอนดิฉันว่าเมื่อดิฉันเชื่อฟังและสวดอ้อนวอน พระเจ้าจะทรงสอนดิฉันในวิธีอื่น

พระบิดามารดาบนสวรรค์ของเรา

วันหนึ่งขณะที่กำลังรีดผ้า แคลร์วัยหนึ่งขวบเริ่มร้องไห้อยู่ในเปลของเธอ ช่วงนั้นเป็นเวลาตอนกลางวัน และดิฉันรู้ว่าถ้าดิฉันรีบเอาจากนมให้เธอ เธอจะหลับต่อได้ ลูซี่วัยสามขวบเล่นอยู่ในห้องที่ดิฉันกำลังรีดผ้า ดิฉันเอียงกับตัวเองครู่หนึ่ง แล้วก็ตัดสินใจเปิดเตารีดทิ้งไว้อย่างนั้นโดยรู้ว่าจะออกไปนอกห้องประเดี๋ยวเดียว “ลูซี่ ลูกเห็นเตารีดบนโต๊ะใช้ไหม” ดิฉันถาม “มันร้อนมาก แม่ต้องเอาจากนมให้แคลร์อย่างจับเตารีดตอนแม่ไม่อยู่นะ ลูกจะได้ไม่เจ็บตัว”

ดิฉันมั่นใจว่าลูซี่เข้าใจ ด้วยเหตุนี้จึงรีบออกจากห้อง ดิฉันกลับมาครู่เดียวหลังจากนั้น และได้ยินเสียงร้องไห้กระซิกๆ อยู่หลังเก้าอี้

“ลูซี่” ดิฉันถาม “ลูกอยู่ที่ไหน”

เธอไม่ตอบ

“ลูกเป็นอะไรหรือเปล่า ไปแอบอยู่ตรงนั้นทำไม”

ดิฉันเดินไปหลังเก้าอี้และนั่งลงบนพื้น เธอเอามือปิดหน้า หลังจากไม่ยอมบอกดิฉันอยู่ครู่หนึ่งว่าเกิดอะไรขึ้น ในที่สุดเธอก็พูดว่า “แม่คะ หนูโดนเตารีดค่ะ”

ตอนแรกดิฉันสับสนที่เธอไม่ได้ใส่ใจคำเตือนของดิฉัน แต่แล้วก็รู้สึกใจสลายที่เธอแอบดิฉันหลังจากทำผิดเล็กๆ น้อยๆ เพราะเกรงว่าดิฉันจะหมดรักเธอและไม่เชื่อใจเธออีก ดิฉันรู้ว่าเธอไม่สามารถทำให้ความเจ็บปวดหายไป และดิฉันเท่านั้นที่จะช่วยทำให้น้ำที่ถูกเตารีดรู้สึกดีขึ้นได้ ดิฉันปลอบลูซี่ ขณะรีบพาเธอไปที่อ่างล้างหน้าในห้องน้ำ เพื่อบรรเทาความเจ็บปวด พระวิญญูญาณทรงกระซิบบอกกับใจดิฉันว่า “พระบิดามารดาบนสวรรค์รู้สึกแบบนั้นแหละ เมื่อลูกๆ ของพระองค์ไม่เอาใจใส่คำเตือนของพระองค์ และไม่ยอมให้พระองค์บรรเทาความเจ็บปวดทั้งที่พวกเขาต้องการมากที่สุด” ในขณะนั้น ดิฉันรู้สึกปีติอย่างยิ่งกับความรู้นี้และมั่นใจว่าพระเจ้าเต็มพระทัยสอนดิฉัน

จิตกุศลที่บริสุทธิ์

ไม่กี่ปีต่อมาดิฉันได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์หัตถ์ ดิฉันรู้สึกไม่คู่ควรกับการเรียกนี้ ดิฉันเริ่มศึกษาหลักธรรมเรื่องจิตกุศล ดิฉันสวดอ้อนวอนให้มีจิตกุศลเหมือนพระคริสต์มากขึ้นต่อพี่น้องสตรีที่ดิฉันรับใช้ แต่ดิฉันไม่แน่ใจว่าของประทานฝ่ายวิญญูญาณดังกล่าวนี้จะเป็นอย่างไร

หรือรู้สึกเช่นไร

วันหนึ่งความวิตกกังวลทำให้ดิฉันทุกข์ใจมากขณะทำอาหารกลางวัน แอนนี่ลูกสาวคนที่สามนั่งอยู่บนบันไดชั้นกลาง กำลังง่วนอยู่กับจินตนาการวัยสองขวบของเธอ ดิฉันเฝ้ามองขณะเธอเอนหลังไปคว่ำของเล่น เสียหลัก และกลิ้งตกบันไดลงมาสู่ห้าชั้น ดิฉันวิ่งไปหาเธอและพยายามปลอบเธอให้หยุดร้องไห้ ดิฉันทำให้เธอเงยบพองจะได้ยินเสียงสะท้อนนิดๆ ดังมาจากโต๊ะในครัว ดิฉันมองไปเห็นแคลร์วัยห้าขวบกำลังร้องไห้

“มานี่มา” ดิฉันบอกเธอ “เป็นอะไรหรือลูก”

เธอวิ่งมากอดดิฉันกับแอนนี่ คำที่เธอพูดเป็นคำตอบตรงกับคำถามเกี่ยวกับจิตกุศลที่ดิฉันสวดอ้อนวอนถาม

“หนูเห็นแอนนี่ตกบันได แล้วหนูก็มองเธอและเห็นว่าเธอรู้สึกเสียใจ” เธอตอบ “หนูอยากจะทำบันไดแทนแอนนี่มากกว่าจะเห็นเธอตกลงมา”

ความคิดหนึ่งแวบเข้ามาในใจดิฉันผ่านพระวิญญูญาณ “นั่น คือจิตกุศล”

เพิ่มพูนในศรัทธา

เมื่อเร็วๆ นี้ สามีดิฉันสอนลูกๆ เรื่องโมเสส ดิฉันพูดว่า “แม่คิดว่าศรัทธาของมารดาโมเสสน่าทึ่งมาก! เธอปล่อยให้เขาไปตามสายน้ำและสวดอ้อนวอนขอพระบิดามารดาบนสวรรค์ ทรงคุ้มครองให้เขาปลอดภัย สองนี้ก็ดูว่าเธอต้องใช้ศรัทธามากขนาดไหนเพื่อเธอจะวางใจให้พระบิดามารดาบนสวรรค์ดูแลลูกน้อยของเธอ”

ลูซี่ถามว่า “แม่คะ แม่มีศรัทธามากขนาดนั้นมั๊ยคะ”

นั่นเป็นคำถามที่ลึกซึ้ง ดิฉันใคร่ครวญครุ่นหนึ่งแล้วก็เล่าประสบการณ์บางอย่างที่ดิฉันเคยมีเมื่อดิฉันวางใจพระเจ้าด้วยศรัทธา การสนทนาต่อจากนั้นเป็นอุทาหรณ์สอนใจทุกคนในครอบครัว คำถามของเธออยู่ในความคิดดิฉันตลอดเวลา นั่นทำให้ดิฉันรู้แน่นอนว่าดิฉันสามารถมีศรัทธาเหมือนมารดาของโมเสสได้

ขณะที่ดิฉันดำเนินชีวิตด้วยศรัทธา สวดอ้อนวอนทูลถาม และศึกษาอย่างเชื่อฟัง พระเจ้าทรงใช้ประสบการณ์การเป็นมารดาของดิฉันสอนหลักคำสอนของพระองค์ผ่านพระวิญญูญาณ และพระองค์ทรงสอนดิฉันบ่อยๆ แม้จะมีข้อจำกัดด้านเวลาของการเป็นบิดามารดา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

พร ของวันสะบาโต

วิสุทธิชนทั่วโลกบอกว่าชีวิตพวกเขาได้รับพรเฉพาะ
ด้านอย่างไรจากวันศักดิ์สิทธิ์และพิเศษนี้

โดย มาริสซา เอ. วิคิตสัน
นิตยสารศาสนจักร

ลองนึกภาพตัวท่านได้รับคำเชิญครั้งสำคัญที่สุดของชีวิตท่านคือโอกาสในการใช้เวลาหนึ่งวันกับพระเยซูคริสต์ ท่านจะเตรียมตัวอย่างไรทางวิญญาณและทางร่างกายสำหรับวันนั้น ท่านหวังจะได้พรอะไรบ้างจากการเยือนเช่นนั้น

พระเจ้าทรงเชื้อเชิญให้เราแต่ละคนกำหนดเวลาไว้หนึ่งวันเพื่อสื่อสารกับพระองค์—วันสะบาโต ซึ่งพระองค์ทรงอวยพรและทำให้ศักดิ์สิทธิ์ (ดู อพยพ 20:11) ท่านได้รับพรอะไรบ้างเมื่อท่านรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ ความคิดต่อไปนี้เป็นจากวิสุทธิชนทั่วโลกอาจกระตุ้นแนวคิดและความรู้สึกของท่าน

ความใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์

ซิสเตอร์แอนเดรีย จูลิโอ จากเซาเปาลู บราซิลค้นพบว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนทางโลกแน่นแฟ้นขึ้นเมื่อเราใช้เวลาด้วยกันนั้นได้ ความสัมพันธ์ของเรากับพระบิดาบนสวรรค์แน่นแฟ้นขึ้นเมื่อใจเราจดจ่ออยู่ที่พระองค์ผ่านการณ์นมัสการในวันสะบาโตนั้น

ระหว่างไปเยี่ยมครอบครัวเธอซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร ซิสเตอร์จูลิโอตัดสินใจตื่นแต่เช้าในวันอาทิตย์และพยายามหาโบสถ์วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในละแวกนั้น

ขณะครอบครัวเธอเตรียมไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจวันนั้น ซิสเตอร์จูลิโอพยายามเสาะหาในละแวกใกล้เคียงจนพบคนที่ชี้ให้ดูยอดแหลมในระยะไกล ซิสเตอร์จูลิโอสามารถเข้าร่วมพิธีนมัสการได้ “ดิฉันมีวันสะบาโตที่ยอดเยี่ยมที่สุด” เธอก้าว “ดิฉันรู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์อย่างแรงกล้า ดิฉันรู้สึกว่าพระองค์เบิกบานพระทัยเมื่อบุตรธิดาเชื่อฟังคำสอนของพระองค์ ดิฉันมีประสบการณ์เข้มแข็งขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์”

การเยียวยาและการบรรเทาทุกข์

ประธานรัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน ประธานโคออร์ดิเนตอร์สาวกลีบสองบอกเราว่าวันสะบาโตเป็นพรแก่ชีวิตท่านสมัยเป็นแพทย์วัยหนุ่มอย่างไร “ข้าพเจ้าพบความปีติยินดีครั้งแรกในวันสะบาโตหลายปีก่อนสมัยเป็นศัลยแพทย์ที่งานล้มมือเมื่อข้าพเจ้าทราบว่าวันสะบาโตกลายเป็นวันสำหรับเยียวยาตนเอง เมื่อสิ้นสุดแต่ละสัปดาห์ มือข้าพเจ้าเป็นผลจากการล้างมือก่อนผ่าตัดด้วยสบู่ น้ำ และแปรงขนหยาบ ข้าพเจ้าต้องการพักหายใจจากภาระของงานอาชีพที่เรียกร้องมาก วันอาทิตย์ให้การผ่อนคลายที่ข้าพเจ้าต้องการอย่างมาก”¹

ภาพประกอบโดย ป้าตถา แทนปิติ

เวลาสำหรับประวัติครอบครัว

เมื่อไม่นานมานี้ เอลิซาเวีย 10 ขวบจากเมืองเอเดมตัน รัฐแอละแบร์ตา แคนาดาเป็นผู้พูดในการประชุมศีลระลึกเกี่ยวกับวิธีหนึ่งที่มีการมุ่งทำกิจกรรมที่เหมาะสมในวันสะบาโตเป็นพรแก่ชีวิตเธอ เพราะบางครั้งเอลิซาเกิดความเบื่อหน่ายในวันอาทิตย์ เธอกับครอบครัวจึงตัดสินใจว่าการทำดัชนีเป็นกิจกรรมที่ดีที่นางจะลองทำดูไม่นาน เอลิซาก็ค้นพบว่าเธอชอบทำงานกับรายชื่อและบันทึก “เมื่อดิฉันเริ่มทำ ดิฉันแค่อยากทำไปเรื่อยๆ” เธอแบ่งปันกับที่ประชุม

เมื่อคุณขยายหมวดของเอลิซาได้ยืนยันว่าเธอชอบประวัติครอบครัวมาก เธอจึงสอนเอลิซาให้วิธีเพิ่มเรื่องราวและรูปภาพเข้าไปในออนไลน์สายสกุลครอบครัว “สนุกมากค่ะ ดิฉันชอบ!” เอลิซาบอก “เมื่อดิฉันทำงานประวัติครอบครัว ดิฉันรู้สึกถึงวิญญาณของเอลิซาห์ เป็นความรู้สึกที่ดีมากๆ”

จิตวิญญาณเบิกบาน

ซิสเตอร์เซอริล เอ. เอสพลิน ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญเป็นพยานถึงพรของการรับศีลระลึกในวันสะบาโตว่า “เมื่อดิฉันรับศีลระลึก บางครั้งดิฉันนึกถึงภาพวาดที่พระเจ้าช่วยให้รอดผู้สิ้นคนพระชนม์ ทรงกางพระพาหุประหนึ่งพระองค์ทรงพร้อมรับเราเข้าสู่อ้อมพระพาหุอันเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ ดิฉันชอบภาพนี้ เมื่อดิฉันนึกถึงภาพนี้ระหว่างการปฏิบัติศีลระลึก จิตวิญญาณดิฉันเบิกบานเพราะดิฉันแทบจะได้ยินพระดำรัสของพระเจ้าช่วยให้รอดที่ว่า ‘ดูเถิด, แขนแห่งความเมตตาของเรายื่นมายังเจ้า, และผู้ใดก็ตามที่จะมา, ผู้นั้นเราจะรับ; และคนที่มาหาเราจะสุข’ [3 นิโไฟ 9:14]”²

โอกาสปฏิบัติศาสนกิจ

เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ (1922–2015) แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองสอนว่า เหตุผลหนึ่งที่เราต้องพักจากการ

ทำงานของเราในวันอาทิตย์คืองานทำให้เราพลาด “โอกาสปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น”³

การปฏิบัติศาสนกิจในวันสะบาโตเป็นสิ่งที่ซิสเตอร์โซลา อัดโจรักขณะเติบโตใหญ่ในสาขากะปิ้งในกาชา เมื่อกลับจากโรงเรียนประจำมาอยู่บ้านช่วงฤดูร้อน เธอกับเยาวชนคนอื่นๆ จะรวมกลุ่มกันไปเยี่ยมสมาชิกของสาขาที่พวกเขาไม่เห็นมาระยะหนึ่งแล้ว “นั่นเป็นการเสียสละเพราะพวกเราส่วนใหญ่รู้สึกหิวมากหลังเลิกโบสถ์ และเราอยู่ไกลบ้านจนเราไม่มีเวลากลับไปรับประทานอาหารแล้วมารวมตัวกันอีก” ซิสเตอร์อัดโจกล่าว แต่การเสียสละนั้นคุ้มค่า เพราะพวกเขามีโอกาสสวดอ้อนวอนและร้องเพลงสวดกับเพื่อนสมาชิกในสาขาพร้อมทั้งชวนพวกเขาไปโบสถ์และมาร่วมกิจกรรม เยาวชนคนหนึ่งยินดีจะเดินมาโบสถ์กับพวกเขาวันอาทิตย์ถัดไป

“การปฏิบัติเช่นนี้สร้างความผูกพันระหว่างเรา” ซิสเตอร์อัดโจกล่าว “พวกเราบางคนยังคงเป็นเพื่อนกันเหนียวแน่นจากการตัดสินใจว่าจะออกไปนำเพื่อนที่หายไปกลับมาโดยสละเวลาสองสามชั่วโมงในวันสะบาโตของเรา”

โอกาสเผยแผ่ศาสนา

ในโลกทุกวันนี้ การทำให้วันสะบาโตศักดิ์สิทธิ์จะแยกเราออกมาแน่นอน—ให้โอกาสเราได้แบ่งปันพระกิตติคุณอย่างเป็นทางการเมื่อคนอื่นสังเกตเห็นความแตกต่างในกิจวัตรประจำสัปดาห์ของเรา ครอบครัวเดวิสประสบสิ่งนี้ขณะอาศัยอยู่บนเกาะเกรนาดากับเอเดรียลลูกสาววัยเยาว์ของพวกเขา “เพื่อนๆ ของเอเดรียลไม่มีใครเป็นสมาชิกของศาสนจักร และถึงแม้หลายคนเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า แต่วันอาทิตย์สำหรับพวกเขาเป็นเพียงอีกวันหนึ่งของสัปดาห์” ซิสเตอร์แมคเคนซี ลอว์เยอร์ เดวิสมารดาของเอเดรียลอธิบาย “ไม่กี่เดือนก่อน อาเดรียลได้ได้รับเชิญไปงานวันเกิดที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในวันอาทิตย์ ครอบครัวเธอตัดสินใจฝากของขวัญไว้แทนการไปงานเลี้ยงและดูภาพยนตร์ “เพราะเราแค่แวะอวยพรพวกเขา เราจึงสามารถแบ่งปันความเชื่อเกี่ยวกับสะบาโตกับพวกเขาอย่างเป็นมิตรและเปิดเผย” ซิสเตอร์ลอว์เยอร์ เดวิสกล่าว “นั่นทำให้ดิฉันมีความสุขที่ลูกสาวของดิฉันกำลังแบ่งปันพระกิตติคุณ”

ความคุ้มครองจากความผิดทางโลก

หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:9 กล่าวว่า “และเพื่อเจ้าจะรักษาตัวให้หมดจดจากโลกได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น, เจ้าจงไป

ยังบ้านแห่งการสวดอ้อนวอนและถวายศีลระลึกของเจ้าในวันศักดิ์สิทธิ์ของเรา” ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกยุคปัจจุบันสอนไว้ว่าแนวคิดเรื่องการรักษาตัวให้ “หมดจดจากโลก” เป็นทั้งคำเชื่อเชียวและพรที่สัญญาไว้ซึ่งมาคู่กัน

ตัวอย่างเช่น ประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ (1920–2007) ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด สอนว่าเมื่อเราหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้เราไปทางโลกในวันสะบาโต เราได้รับความคุ้มครองจากการหมกมุ่นกับสิ่งของทางโลก “ในสมัยนี้ที่การเข้าถึงและการมีใจหมกมุ่นกับวัตถุนิยมเพิ่มขึ้น มีสิ่งหนึ่งคุ้มครองเราและลูกๆ ของเราให้รอดพ้นจากโรคระบาดในสมัยของเราได้แน่นอน นั่นก็ไม่ได้ว่ากฎแจสุ์การได้รับความคุ้มครองที่แน่นอนนี้อยู่ในการถือปฏิบัติวันสะบาโต”⁴

เวลาคุณภาพของครอบครัว

ครอบครัวโอลลันในบริคมซิติ ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา พบว่าแม้แต่การเปลี่ยนมุมเล็กๆ มุมหนึ่งของวันสะบาโตก็ทำให้เกิดพรมากมาย แทนที่จะดูโทรทัศน์รายการปกติในวันอาทิตย์ พวกเขาดูสื่อของศาสนจักรแทน พวกเขาพบว่าการดู Bible.videos (ดู BibleVideos.org) กับลูกๆ อัญเชิญพระวิญญาณและมีคำถามจากลูกๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดการสนทนาที่ดีในครอบครัว

“การไม่ดูโทรทัศน์ในวันสะบาโตทำให้เกิดการเปลี่ยนจุดสนใจครั้งใหญ่ที่สุดสำหรับดิฉัน” ซิสเตอร์เลซีย์ โอลันกล่าว “เราอาจรู้สึกเหมือนมีกฎเกณฑ์มากมายเกี่ยวกับวันอาทิตย์ แต่ดิฉันคิดว่าสะบาโตเป็นวันที่ไม่จำกัดเรื่องการรับใช้และจิตกุศล ถ้าเราเลือก วันสะบาโตสามารถทำให้เรามีพลังพร้อมกลับมาเผชิญโลกในสัปดาห์ต่อไป”

พระเจ้าทรงสอนเราในพระคัมภีร์ว่าเราควร “ระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์” (อพยพ 20:8) เมื่อเรายอมรับว่าสะบาโตเป็นโอกาสล้ำค่าให้เราเรียกร้องพรทางวิญญาณ ถ้อยคำเหล่านั้นจะกลายเป็นพระดำรัสเชื่อเชียวจากพระองค์ เราจะตอบสนองอย่างไร มีสัญญาอะไรเตรียมไว้ให้เราและครอบครัวของเรา ■

อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “สะบาโตคือวันเป็ดินดี,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2015, 129.
2. เซอร์ริล เอ. เอสพลิน, “ศีลระลึก—การเริ่มใหม่สำหรับจิตวิญญาณ,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 13.
3. แอล. ทอล เพอร์รี่, “สะบาโตและศีลระลึก,” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2011, 9.
4. เจมส์ อี. เฟาสท์, “The Lord’s Day,” *Ensign* Nov. 1991, 35.

เหมือนมากกว่า ต่าง

เมื่อเยาวชนหญิงก้าวเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์
และพี่น้องสตรีเหล่านั้นต้อนรับพวกเธอ
ทั้งสองกลุ่มจะค้นพบอย่างรวดเร็วว่า
พวกเธอมีหลายอย่างเหมือนกัน

ในช่วงกิจกรรมรวมเยาวชนหญิงกับสมาคมสงเคราะห์
มีผู้ขอให้กุลสตรีวัย 18 ปีกับสตรีวัย 81 ปีพูดถึงการ
ออกเดทครั้งแรกของพวกเธอ “ทั้งคู่ประหลาดใจ
ระคนดีใจที่ได้เรียนรู้ความคล้ายคลึงระหว่างประสบการณ์
ของสองคนที่อายุห่างกันหลายสิบปี”¹ พวกเธอค้นพบว่า
พวกเธอเหมือนกันมากกว่าที่คิด

การก้าวจากเยาวชนหญิงเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์บ่อยครั้ง
ดูเหมือนจะน่าหวาดหวั่น และบางครั้งถึงกับน่ากลัว
ในฐานะเยาวชนหญิง ท่านอาจจะถามตนเองว่า “ฉันมีอะไร
เหมือนกับสตรีที่สูงวัยกว่าเหล่านั้นบ้างหรือไหม มีที่ให้ฉันใน
สมาคมสงเคราะห์ไหม”²

คำตอบของคำถามเหล่านี้คือมีแน่นอน! เหมือนสตรี
สองท่านในเรื่องข้างต้น ท่านอาจพบว่าท่านมีเหมือนกัน
มากกว่าที่ท่านคิด และ “แน่นอน” ว่ามีที่ให้ท่านในสมาคม
สงเคราะห์ แต่ก็เช่นเดียวกับความก้าวหน้าที่ทั้งหมดใน
ชีวิตจากขั้นหนึ่งไปอีกขั้นหนึ่ง เราต้องทำงานด้วยกันจึงจะ
ประสบความสำเร็จ

เยาวชนหญิง

โดย บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ดิฉันสัญญากับท่านเยาวชนหญิงทั้งหลายว่าเมื่อท่านพยายามทำความเข้าใจกับพี่น้องสตรีในวอร์ดของท่าน พวกเขาจะเป็นพรแก่ชีวิตท่านและ

ท่านจะเป็นพรแก่พวกเขา จงกระโดดเข้ามาอย่างเต็มตัวและทำให้เป็นที่รู้ว่าท่านพร้อมจะเป็นสมาชิกที่แข็งขันขององค์กรสตรีที่ใหญ่ที่สุดและเก่าแก่ที่สุดองค์กรหนึ่งในโลก ท่านเป็นส่วนจำเป็นที่สุดของงานแห่งความรอดในยุคสุดท้าย และเป็นริชาที่รักษาพันธสัญญาของพระบิดาบนสวรรค์ ท่านพร้อมจะมีส่วนร่วมของท่านในการสร้างอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก จงเตรียมตัวประสบสิ่งวิเศษสุด

กุลสตรีวัย 18 ปีจะทำอะไรได้บ้าง

ขณะที่ท่านมองไปรอบๆ ห้องสมาคมสงเคราะห์ที่เต็มไปด้วยพี่น้องสตรีทุกวัย ลองถามว่า “ฉันจะเรียนรู้อะไรได้บ้างจากสตรีที่ยอดเยี่ยมเหล่านี้ เมื่อท่านเปิดความคิดและจิตใจ ท่านจะประหลาดใจกับมิตรภาพที่ท่านจะสร้างกับพี่น้องสตรีที่สูงวัยกว่าท่านแต่มีมากมายให้แบ่งปันในรูปแบบของประสบการณ์และปัญญา

ผู้นำเยาวชนหญิงจะทำอะไรได้บ้าง

เจตคติของท่านเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกที่แข็งขันของสมาคมสงเคราะห์สามารถมีอิทธิพลใหญ่หลวงต่อเยาวชนหญิงในชั้นเรียนของท่าน ท่านสามารถบอกเล่าประสบการณ์ส่วนตัวที่แสดงให้เห็นว่าท่านได้รับพรอย่างไรหรือชีวิตของผู้อื่นได้รับพรอย่างไรผ่านการมีส่วนร่วมในสมาคมสงเคราะห์ ท่านควรรีให้กำลังใจและช่วยเหลือกุลสตรีวัย 18 ปีก้าวเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์อย่างเบิกบาน

อ้างอิง

1. ดู แครอล แอล. คลาร์ก, “Knit Together in Love,” *Ensign*, Oct. 1993, 25.
2. ดู บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน, “Help Young Women Embrace Move to Relief Society,” *Church News*, Aug. 20, 2014.
3. ลูซี่ แม็ค สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 25.

สมาคมสงเคราะห์

โดย ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ในฐานะพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อสอน “พี่น้องสตรีคนใหม่” ให้ประสบความสำเร็จในบทบาท

จำเป็นที่สุดของเราในงานแห่งความรอด ท่านสามารถช่วยให้พวกเขาเข้าใจได้ว่าพวกเขาเป็นส่วนสำคัญยิ่งของงานศักดิ์สิทธิ์ในอาณาจักรของพระเจ้า การแบ่งปันหนังสือหรือลิงก์ออนไลน์ของ *Daughters in My Kingdom* จะช่วยอธิบายงานศักดิ์สิทธิ์ของเราในสมาคมสงเคราะห์

ท่านสามารถคล้อยแขนและเปิดใจรับเยาวชนหญิงขณะที่เราเตรียมรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ด้วยกัน ท่านสามารถขยายวงของท่านให้เยาวชนหญิงเข้ามาร่วมด้วย โดยทำเช่นนั้น ท่านจะทำให้ความปรารถนาของลูซี่แม็ค สมิธต่อพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์รุ่นแรกของเธอเกิดสัมฤทธิ์ผล “เราต้องทะนุถนอมกัน ดูแลกัน ปลอดภัยกัน และรับคำแนะนำสั่งสอน เพื่อเราทุกคนจะนั่งในสวรรค์ด้วยกัน”³

พี่น้องสตรีและผู้นำสมาคมสงเคราะห์จะทำอะไรได้บ้าง

จงยอมรับว่าเยาวชนหญิงมาพร้อมพรสวรรค์ ของประธาน และความกระหายใคร่แบ่งปัน ฟังแนใจว่าเมื่อเยาวชนหญิงเข้ามาในสมาคมสงเคราะห์ พวกเขาจะมีเพื่อนนั่งด้วย เปิดโอกาสให้พวกเขาเพิ่มประกายความกระตือรือร้นให้สมาคมสงเคราะห์ ตระหนักว่าท่านไม่เพียงมีอิทธิพลแรงกล้าต่อพี่น้องสตรีที่อายุน้อยกว่าเหล่านี้เท่านั้น แต่พวกเขาสามารถเป็นแบบอย่างที่น่ารักต่อท่านได้ด้วย ถ้าท่านสอนบทเรียนสมาคมสงเคราะห์ ฟังแนใจว่าได้รวมสถานการณ์ของทุกกลุ่มวัยที่ท่านกำลังสอน—ไม่ใช่แค่กลุ่มมารดา ท่านสามารถให้โอกาสเยาวชนหญิงสอนสมาคมสงเคราะห์เช่นกัน ท่านสามารถลองจับคู่พี่น้องสตรีที่อายุน้อยกับพี่น้องสตรีสูงวัยกว่าให้ไปเยี่ยมสอนและรับใช้ด้วยกัน ท่านสามารถเป็นพรและช่วยขจัดอุปสรรคเรื่องวัย ■

การก้าว

เข้าสู่สมาคมสงเคราะห์

ปีที่แล้วซิสเตอร์บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน ประธานเยาวชนหญิงสามัญ และซิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ โพสต์คำขอไว้บนเพจเฟซบุ๊คศาสนจักรของพวกเธอ พวกเธอขอให้เยาวชนหญิงและพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ ตลอดจนบิดามารดา ผู้นำ และครูที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเยาวชนหญิง บอกเล่าประสบการณ์ของพวกเขาเกี่ยวกับการก้าวจากเยาวชนหญิงเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์ ประธานทั้งสองได้รับความเห็นจากทั่วโลก

เยาวชนหญิงจำนวนมากแสดงความตื่นเต้นกับการมีสตรีที่เข้มแข็งอยู่รายรอบ ส่วนอีกหลายคนยังลังเลต่อไปนี้เป็นความเห็นบางส่วนเกี่ยวกับวิธีทำให้การก้าวจากเยาวชนหญิงเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์ง่ายขึ้น ความเห็นจัดแบ่งเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ (1) เราจะทำอะไรได้บ้างในเยาวชนหญิง และ (2) เราจะทำอะไรได้บ้างในสมาคมสงเคราะห์

ในเยาวชนหญิง

1. เข้าร่วมพิธีเปิดของสมาคมสงเคราะห์

ผู้นำสมาคมสงเคราะห์หลายท่าน เชื้อเชิญให้เยาวชนหญิงเข้าร่วมพิธีเปิดเดือนละครั้งและให้กุลสตรีมาเรียนเป็นครั้งคราว

จิล ผู้นำสมาคมสงเคราะห์คนหนึ่ง แบ่งปันสิ่งที่วอร์ดของเธอทำ เธอเขียนว่า “เราทำทนายเยาวชนหญิงให้ นั่งข้างๆ สตรีสมาคมสงเคราะห์คนหนึ่งก่อนการประชุมและถามไถ่ชีวิตเธอ นั่นช่วยให้เยาวชนหญิงเห็นว่าพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ไม่ต่างจากพวกเขา”

2. ทำความรู้จักกันในสถานะแวดล้อมทางสังคม

“ดิฉันจำได้ชัดเจนขณะช่วยทำอาหารกลางวันที่งานศพ” ราเชล เยาวชนหญิงคนหนึ่งเขียน “ดิฉันได้พูดคุยและหัวเราะกับพี่น้องสตรีคนอื่นๆ ที่อยู่ในครัว ดิฉันรู้สึกเหมือนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม พวกเขาแสดงความเชื่อมั่นในตัวดิฉัน นั่นเป็นช่วงเวลาที่ดีมากสำหรับดิฉัน”

เบคาร์ท สตรีสมาคมสงเคราะห์คนหนึ่งเริ่มทำความรู้จักเยาวชนหญิง เธอเขียนว่า “ดิฉันใช้สื่อสังคมเป็นเพื่อนกับเยาวชนและทำความรู้จักสิ่งทีพวกเขาชอบ ด้วยเหตุนี้เราจึงเป็นเพื่อนกัน”

3. เรียนรู้จากสตรีที่รักสมาคมสงเคราะห์

“ดิฉันเติบโตใหญ่ในเมืองหนึ่งนอกสตอกโฮล์ม สวีเดน คุณแม่ของดิฉันเป็นโสด” บริทท์-มารีเขียน “ดิฉันอายุ 13 ปีขณะที่คุณแม่กับดิฉันรับบำบัดติมา เมื่อคุณแม่เข้าร่วมการประชุมคืนสมาคมสงเคราะห์ ท่านพาดิฉันไปด้วยเพื่อดิฉันจะได้ไม่ต้องอยู่บ้านคนเดียว เมื่อดิฉันอายุ 18 ปี ดิฉันรู้จักและรักพี่น้องสตรีทุกคน”

พอลาเขียนว่า “ตอนที่ฉันผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสวัย 14 ปี ดิฉันพยายามรับใช้หญิงม่าย แม่ตัวคนเดียว และพี่น้องสตรีที่แข็งขันน้อย ไม่นานพวกเขาก็ชวนดิฉันไปร่วมกิจกรรมครอบครัวที่บ้าน ด้วยเหตุนี้ วันอาทิตย์แรกของดิฉันในสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันจึงรู้สึกว่ามีแม่เต็มห้อง”

“คุณแม่ คุณยาย และคุณป้าของท่านผ่านแบบอย่างของพวกท่าน” ลินด์เซย์เขียน “พวกท่านให้ดิฉันเข้าร่วมโครงการบำเพ็ญประโยชน์ด้วย ดิฉันอดใจรอจะเข้าร่วมสมาคมสงเคราะห์แทบไม่ไหว การเลื่อนขั้นไม่ได้เกิดขึ้นกะทันหัน สมาคมสงเคราะห์เป็นที่ซึ่งดิฉันรู้สึกอยากไปเสมอ”

4. เป็นแบบอย่าง

“ดิฉันตื่นเต้นมากที่ได้ไปสมาคมสงเคราะห์” เอมิลีกล่าว “ดิฉันคิดว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะความจริงที่ว่า ดิฉันรู้สึกสนิทกับผู้นำเยาวชนหญิงของดิฉัน พวกเขาปฏิบัติต่อดิฉันด้วยความเคารพมาก ดิฉันไม่มีความลังเลใดๆ ขณะเข้าร่วมกับพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์เพราะคิดว่าคงจะเป็นแบบเดียวกับพวกเขา และเป็นอย่างนั้นจริงๆ”

“ดิฉันต้องการให้ผู้นำเยาวชนหญิงพูดคุยกับดิฉันมากขึ้นเกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์ ความรัก และความ เป็นพี่น้องสตรีที่นั่น” มาริสาเขียน

“ผู้นำมีอิทธิพลมากต่อการทำให้เยาวชนหญิงเห็นภาพรวมของสมาคมสงเคราะห์” เทสซาเขียน “ดิฉันคิดว่าสำคัญที่ผู้นำเยาวชนหญิงจะกระตุ้นเยาวชนหญิงเรื่องสมาคมสงเคราะห์ และพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ควรยินดีต้อนรับ”

“ดิฉันคิดว่าผู้นำเยาวชนหญิงไม่น่าทำให้สมาคมสงเคราะห์ฟังเหมือนเป็นที่น่าเบื่อ” อแมนดาเขียน “เพราะดิฉันรู้สึกอย่างนั้นเมื่อไปที่นั่น”

ในสมาคมสงเคราะห์

5. ทำให้การเลื่อนขั้นเป็นมากกว่าเหตุการณ์ครั้งเดียว

ถึงแม้ประธานสมาคมสงเคราะห์หลายท่านทำสิ่งพิเศษเพื่อต้อนรับเยาวชนหญิงในวันแรกของเธอที่สมาคมสงเคราะห์ แต่มีคนแสดงความเห็นว่าผู้นำพึงตระหนักเช่นกันว่าการก้าวเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์ไม่หยุดแค่นั้น

ราเควล ผู้นำสมาคมสงเคราะห์ในบราซิล แบ่งปันสิ่งที่ฝ่ายประธานของเธอทำดังนี้ “(1) เรามอบชุดต้อนรับให้เยาวชนหญิงแต่ละคนในวันอาทิตย์แรกของเธอ นี่เป็นช่วงเวลาที่มีความสุขเสมอ (2) ในฐานะฝ่ายประธาน เราทำการอบรมมาอย่างเพื่อให้พวกเธอรู้ว่าพวกเธอมาหาเราได้ทุกเมื่อ (3) เราเสนอว่าต้องไม่เรียกเยาวชน

หญิงไปปฐมนิเทศหรือเยาวชนหญิงทันที”

6. ทำให้บทเรียนประยุกต์ใช้ได้กับพี่น้องสตรีทุกคน

“ดิฉันโตมากับการสนทนาพระกิตติคุณอย่างลึกซึ้งกับคุณแม่” คริสตีเขียน “และพบว่าสมาคมสงเคราะห์มักจะเป็นเรื่องที่เราสนทนากันบ่อยๆ”

กิลเลียนเขียนว่า “ดิฉันโหยหาความเข้าใจอันลึกซึ้งทางวิญญาณและขอบคุณที่ได้รับ”

“ดิฉันพยายามโยงเข้ากับบทเรียนและกับพี่น้องสตรีที่ดูเหมือนจะอายุแก่กว่าดิฉันมาก” มาริสาเขียน

“ดิฉันตื่นตื่นที่ได้ยินทักษะของสตรีผู้สามารถแบ่งปันวิสัยทัศน์กับดิฉันในเรื่องจุดประสงค์ของชีวิตมรรตัยที่ดิฉันยังไม่เคยเห็น” เอมีลีเขียน

7. นั่งเป็นเพื่อนในวันอาทิตย์

“ดิฉันไม่มีสมาชิกครอบครัวให้นั่งด้วย” ลาชีย์เยาวชนหญิงคนหนึ่งกล่าว “การที่พี่น้องสตรีกล่าว ‘สวัสดี’ หรือนั่งกับดิฉันสร้างความแตกต่างอย่างมาก”

เคลลี สตรีสมาคมสงเคราะห์กล่าวเช่นนั้น เธอเขียนว่า

“ถ้ามีใครรู้สึกไม่เป็นที่ต้อนรับ เธอคงไม่อยากเข้าร่วมอีก”

น่าเศร้าใจที่นั่นก็คือสตรีคนหนึ่ง ที่รู้สึกอึดอัด สิ่งที่เธอเขียนเตือนเราว่าเราทำได้มากกว่านั้นเสมอ “ในสถานการณ์เหมือนดิฉัน บางคนหายไปไม่แจ้งขันอีกเลย สมาคมสงเคราะห์ต้องเป็นที่ซึ่งเราสามารถโอบกอดพี่น้องสตรีทุกวัย ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใครหรือพวกเขาทำอะไร”

คริสตอลร้องไห้ในวันแรกของเธอ เธอเขียนว่า “อดีตผู้นำเยาวชนหญิงของดิฉันโอบกอดดิฉันและชวนดิฉันไปนั่งกับเธอ ดิฉันนั่งกับบรรดาภรรยา คุณแม่ และคุณย่าคุณยายทั้งหลาย ดิฉันบอกเล่าความรู้สึก และพวกเธอฟัง เป็นครั้งแรกที่ดิฉันรู้สึกถึงพลังของการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสตรีที่กำลังพยายามเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น ดิฉันรู้สึกได้รับพรมากที่สุดที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรระดับโลกนี้”

8. เปิดโอกาสให้เยาวชนหญิงได้รับใช้

“พวกเขาขอให้ดิฉันเล่นเปียโน สำหรับการประชุมวันอาทิตย์ของเรา” เอมีเขียน “การรู้ว่าพวกเขาต้องการดิฉันช่วยให้ดิฉันมีความผูกพันกับพี่น้องสตรี เหมือนสิ่งที่ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) กล่าวไว้ว่าสมาชิกใหม่ในศาสนจักรต้องมีเพื่อน งานมอบหมาย และการบำรุงเลี้ยงด้วยพระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้า [ดู “จงค้นหาลูกแกะ”

และจงดูแลแกะเถิด,” เลียโฮนา, ก.ค. 1999, 142) ดิฉันต้องการสิ่งเดียวกัน”

เคท สตรีสมาคมสงเคราะห์คนใหม่เขียนว่า “ดิฉันทราบว่าดิฉันมีบทบาทสำคัญในสมาคมสงเคราะห์หลังจากได้รับเรียกเป็นครูสอน ดิฉันได้เรียนรู้มากมาย ดิฉันยังไม่แต่งงาน แต่รู้สึกว่าพร้อมจะแต่งงานและเป็นแม่ก็เพราะสมาคมสงเคราะห์”

ชาร์ลอตต์ เยาวชนหญิงเริ่มทำเช่นกัน เธอเขียนว่า “ดิฉันมองหาโอกาสรับใช้เพราะไม่ค่อยมีโอกาสเข้าร่วมการประชุมสมาคมสงเคราะห์วันอาทิตย์ แต่โอกาสรับใช้มีมากมายและสอนให้ดิฉันรู้ความหมายของสมาคมสงเคราะห์”

9. รู้ว่าทุกคนต้อนรับและต้องการท่าน

บรูคเขียนว่า “แค่สตรีในเวอร์ดของดิฉันปรารถนาจะถามเราว่าอะไรสำคัญที่สุดสำหรับเรา เท่านั้นก็ดีมากแล้ว ดิฉันทราบว่าถึงแม้สตรีเหล่านี้มีประสบการณ์ชีวิตต่างจากเรา แต่เรายังมีความหวัง ความฝัน และความกลัวโดยพื้นฐานเหมือนกัน”

แต่รอบินมีช่วงเวลาที่ยาก “ดิฉันเป็นคนใหม่และเป็นคนเดียวในสมาคมสงเคราะห์ที่อายุเท่านี้” เธอเขียน “ตอนแรกดิฉันรู้สึกไม่เข้าพวก” แต่รอบินยังคงไปกับคุณแม่ “ดิฉันทำความรู้จักสตรีและรักสมาคมสงเคราะห์กับการเยี่ยมสอนมากขึ้นเรื่อยๆ”

เดโบราห์เขียนว่า “ดิฉันรู้ว่าตนเองเป็นสตรีสมาคมสงเคราะห์

เมื่อบอนนี่ประธานสมาคมสงเคราะห์ขอให้ดิฉันช่วยทำความสะอาดอพาร์ทเมนต์ของสตรีคนหนึ่ง สตรีคนนั้นอยู่อย่างยากไร้และสิ้นชีวิตอย่างไม่คาดคิด ขณะค้นหาว่าอะไรเป็นจุดจบที่ยังยากของชีวิต เราบังเอิญเห็นภาพครึ่งตัวของเธอสมัยเป็นเจ้าสาว ภาพหญิงสาวผมสีน้ำตาลที่มีแวตาสดใสและสวยงามที่สุดในชุดเจ้าสาวผ้าซาตินสีขาวกำลังยิ้มให้เรา บอนนี่พูดเบาๆ ว่า ‘เราจะจดจำเธอในภาพนี้’ ดิฉันรู้สึกรักสตรีคนหนึ่ง ที่ดิฉันไม่เคยพบมาก่อนในความเป็นมรรตัย เราเป็นพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันกับบอนนี่เสร็จงานวันนั้นด้วยน้ำตาและการสวมกอด”

ขอให้เราเป็น “แวตวงพี่น้องสตรี” อย่างแท้จริงดังที่ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ (1924–2015) ประธานโคเวรัมอัครสาวกสิบสองพูดอย่างอ่อนโยนถึงพวกเราเหล่าพี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์ ขอให้เราสร้างจากสิ่งที่เรามีเหมือนกัน การก้าวจากเยาวชนหญิงเข้าสู่สมาคมสงเคราะห์เป็นเส้นทางที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงวางไว้ให้เราเหล่าธิดาของพระองค์เติบโตและพัฒนา ดังคติพจน์ของสมาคมสงเคราะห์ที่ว่า “จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น” (ดู 1 โครินธ์ 13:8) ■

โดย เอ็ดเดอร์
แลร์รี่ อาร์.
ลอร์เรนซ์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

แสงสว่าง

ของวันที่สมบูรณ์

การสะสมแสงสว่างให้มากเท่าที่จะมากได้เป็น
หลักสำคัญที่จะช่วยให้เราผ่านการทดสอบของ
ชีวิตมรรตัยได้สำเร็จ

ท่านจะประหลาดใจหรือไม่เมื่อทราบว่าความสำเร็จของท่านในชีวิตขึ้นอยู่กับว่า
ท่านได้แสงสว่างมากเพียงใดขณะอยู่ที่นี้ ความสำเร็จไม่เกี่ยวกับท่านหาเงิน
ได้มากเท่าใด หรือท่านได้เหรียญรางวัลกี่เหรียญ หรือท่านมีชื่อเสียงมากเพียง
ใด วัตถุประสงค์ที่แท้จริงในการดำรงอยู่ของเราคือได้แสงสว่าง

ร่างกายของเราโตขึ้นเมื่อเรากินอาหารบำรุง วิญญาณของเราสว่างขึ้นเมื่อเราให้
แสง “พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง และความมืดในพระองค์ไม่มีเลย” (1 ยอห์น 1:5)
พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงเคยเป็นมนุษย์ผู้เจริญก้าวหน้าทีละน้อยจนพระองค์
กลายเป็นองค์สถิตภาวะที่มีความบริบูรณ์ของแสงสว่าง พระองค์ทรงต้องการให้ท่าน
กับข้าพเจ้าเป็นเหมือนพระองค์เพราะความบริบูรณ์ของแสงสว่างหมายถึงความ
บริบูรณ์ของปีติ

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรามากถึงขนาดว่าเมื่อเราออกจากชีวิตก่อนเกิดมายัง
แผ่นดินโลก พระองค์ทรงมอบของประทานอย่างหนึ่งให้เราแต่ละคนเมื่อต้องจาก
กัน นั่นคือความสว่างของพระคริสต์หรือความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของเรา ดังที่พระ
คัมภีร์กล่าวว่า “พระวิญญาณทรงให้ความสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่มาในโลก”
(คพ. 84:46)

ความปรารถนาสูงสุดของพระบิดาบนสวรรค์คือให้เราเดินตามแสงนั้นที่มากับ
เราเมื่อเราเกิดเพื่อเราจะได้รับแสงสว่างมากขึ้น เมื่อเราเดินตามแสงนั้นที่พระบิดา
ประทานแก่เรา เราจะได้รับแสงสว่างมากขึ้นและกลับเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์—นอกจากแสงสว่างที่มากับเราเมื่อเรา
เกิด—ทำให้เราได้เปรียบมาก ของประทานดังกล่าวเป็นของประทานยิ่งใหญ่ที่สุด

ถ่ายภาพประกอบโดย iSTOCK/THINKSTOCK

เราได้แสงสว่างมากขึ้นเมื่อเรา

- รักผู้อื่น
- ศึกษาพระคัมภีร์
- เชื่อฟังพระบัญญัติ
- สดับฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์
- รับประทานพระวิหาร

อย่างหนึ่งที่เราทำได้ในความเป็นมรรตัย เพราะทำให้เรามีโอกาสได้รับแสงสว่างและความจริงมากขึ้น หากปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะเหมือนคนเดินช้าๆ กลับบ้านในความมืดที่มีเพียงไฟฉายนำทาง เมื่อเรายอมรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และรับบัพติศมา เราได้รับแสงไฟสว่างจ้าและคนนำทางที่รู้ทาง บัดนี้เราสามารถเดินได้เร็วขึ้นและเห็นทางระหว่างเดินกลับบ้าน

มีแสงสว่างเพิ่มขึ้น

“สิ่งซึ่งมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นความสว่าง; และคนที่รับความสว่าง, และดำเนินอยู่กับพระเจ้าต่อไป, รับความสว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์” (คพ. 50:24)

ข้อนี้สรุปจุดประสงค์ของเราบนแผ่นดินโลกได้อย่างครบถ้วน ความก้าวหน้าในรัศมีหมายถึงการมีแสงสว่างเพิ่มขึ้น เมื่อวิญญาณของเราสว่างจ้ามากขึ้น เรากำลังพยายาม

ทำให้ถึง “วันที่สมบูรณ์” นั้นเมื่อเราสามารถเป็น *เหมือนพระเจ้าเป็นเจ้า* และ *อยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้า*

ลองนึกถึงแนวคิดเรื่องแสงสว่างดังกล่าว เมื่อท่านเข้าภาคเอ็นดาวमेंท์ในพระวิหารครั้งต่อไป ท่านเริ่มในห้องที่มีไฟสลัว เมื่อท่านมีความรู้เพิ่มขึ้น ห้องสว่างขึ้น ในที่สุดการเดินทางของแสงพาท่านไปยังห้องซีเลสเชียลอันสว่างโชติช่วง ประสบการณ์ของเราในพระวิหารเป็นสัญลักษณ์ของการเดินทางบนแผ่นดินโลก สิ่งต่างๆ สว่างขึ้นเรื่อยๆ จนเราได้เข้าไปในที่ประทับของพระเจ้าอีกครั้ง

แสงสว่างเจิดจ้าเป็นคุณลักษณะของสัตภาวะซีเลสเชียลทั้งหมดที่พื้นคัมชีวิตแล้ว เมื่อเทพโมโรไนปรากฏต่อโจเซฟในห้องของท่าน ศาสดาพยากรณ์หนุ่มสังเกตเห็นว่า “สีหน้า [ของเทพ] ดุจสายฟ้าฟาดอย่างแท้จริง” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:32) มัทธิวใช้คำเดียวกันพูดถึงเหล่าทูตสวรรค์ที่อุโมงค์ของพระเจ้า โดยบันทึกว่า “รูป

ลักษณะของทูตนั้นเหมือนแสงฟ้าแลบ” (มัทธิว 28:3 [ดู Joseph Smith Translation, Matthew 28:3, footnote a])

เมื่อถึงเวลาที่เราแต่ละคนจะพื้นคัมชีวิต พระเจ้าจะทรงตัดสินอย่างไรว่าเราได้รับร่างกายที่เลสเชียลหรือร่างกายเทอร์เรสเตรียล หรือร่างกายซีเลสเชียล คำตอบง่ายกว่าที่ท่านคิด ถ้าเราสะสมแสงสว่างซีเลสเชียลไว้มากพอในวิญญาณของเรา เราจะพื้นคัมชีวิตพร้อมร่างกายซีเลสเชียล ถ้าเราสะสมแสงสว่างไว้เพียงเพื่อให้มีคุณสมบัติควรรับร่างกายเทอร์เรสเตรียลหรือร่างกายที่เลสเชียล เราจะได้รับรัศมีภาพนั้นในการพื้นคัมชีวิต

หลักคำสอนและพันธสัญญาอธิบายว่า

“รัศมีภาพของเจ้าจะเป็นรัศมีภาพนั้นซึ่งโดยรัศมีภาพนั้นร่างกายเจ้าได้รับการชุบชีวิต

“เจ้าผู้ได้รับการชุบชีวิตโดยส่วนหนึ่งของรัศมีภาพซีเลสเซียล เมื่อนั้นจะได้รับอย่างเดียวกัน, แม้ความสมบูรณ์” (คพ. 88:28-29)

ตราบิตที่เราอยู่บนทางคับแคบและแคบ โดยพยายามดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติและปรับปรุงตนเอง เรากำลังสะสมแสงสว่าง แต่เกิดอะไรขึ้นเมื่อเราออกห่างจากเส้นทางนั้นและทำผิดพระบัญญัติ เกิดอะไรขึ้นกับแสงสว่างของเรา

พระคัมภีร์กล่าวชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ “คนที่หากลับใจไม่, จากเขาย่อมจะถูกเอาไปแม้ความสว่างซึ่งเขา ได้รับ” (คพ. 1:33; เน้นตัวเอน) อีกนัยหนึ่ง ขณะที่บางคนได้แสงสว่าง แต่หลายคนสูญเสียแสงนั้น ชาตานสามารถเอาแสงสว่างไปได้เมื่อเราไม่เชื่อฟังความจริง (ดู คพ. 93:39)

สิ่งสำคัญที่ต้องถามคือ เราจะได้แสงสว่างมากขึ้นอย่างไร เพื่อให้แสงนั้น “เจิดจ้ายิ่งขึ้น” ภายในเรา ข้าพเจ้าขอเสนอห้าวิธี

รักผู้อื่น

วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งของการได้แสงสว่างคือเรียนรู้ที่จะรักเมกเช่นพระบิดาในสวรรค์ทรงรัก เราเรียกความรักแบบนี้ว่า

จิตกุศล มอรมอนชักชวนให้เรา “สวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ, เพื่อท่านจะเปี่ยมด้วยความรักนี้” (โมโรไน 7:48) ความรักเพิ่มแสงสว่างให้วิญญาณของเราอย่างรวดเร็ว ความขัดแย้งและความอิจฉาริษยานำเอาแสงสว่างออกไป จำไว้ว่า พระบัญญัติข้อแรกคือรักพระเจ้าสุดใจ จิต

วิญญาณ และความนึกคิดของเรา (ดู มัทธิว 22:37-38) มีรางวัลมหาศาลสำหรับการรักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและให้พระองค์มาเป็นอันดับแรกในชีวิตเรา พระเยซูทรงสอนว่า “หากดวงตา ของเจ้า เห็นแก่รัศมีภาพของเราอย่างเดียว, ทิวร่างของเจ้าจะเต็มไปด้วยแสงสว่าง” (คพ. 88:67; เน้นตัวเอน)

พระบัญญัติข้อสองคือรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง (ดู มัทธิว 22:39) นี่อาจทำได้ยากขึ้นเพราะเพื่อนบ้านของเราไม่ดีพร้อม เกลียดลัทธิจริงๆ สำหรับการฝึกรักผู้อื่นพบในการรับใช้พวกเขา นั่นคือสาเหตุที่เรารักลูกๆ ของเราได้อย่างเป็นธรรมชาติทั้งที่พวกเขาห่างไกลความดีพร้อมเช่นกัน

ยิ่งท่านรับใช้ ท่านยิ่งรัก และยิ่งท่านรัก ท่านยิ่งได้รับแสงสว่าง ผู้สอนศาสนา— ทั้งสูงวัยและเยาว์วัย—ต่างพัฒนาความสว่างโชติช่วงของแสงนั้นเพื่อให้ผู้อื่นมองเห็น การรับใช้เต็มเวลาได้รับแสงทาง

วิญญาณมากมายเป็นการตอบแทน

ศึกษาพระคัมภีร์

ไม่มีทางลัดสำหรับการเรียนรู้ความจริง ท่านต้องทุ่มเทเวลาให้การอ่านพระคัมภีร์และคำสอนของศาสดาพยากรณ์ หากท่านต้องการเติบโตทางวิญญาณ ท่านต้องให้อาหารวิญญาณท่านโดยดื่มด่ำพระวจนะทุกวัน ตามที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา ความจริงเป็นอีกชื่อหนึ่งของความสว่าง (ดู คพ. 84:45)

ก่อนท่านเปิดพระคัมภีร์อ่านในแต่ละวัน จงสวดอ้อนวอนขอให้ท่านเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อเพิ่มแสงสว่างให้วิญญาณท่าน ต่อจากนั้นให้ค้นหาข้อคิดและความเข้าใจใหม่ๆ ถามตัวท่านเองเช่นกันว่า “สิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่นี้ประยุกต์ใช้กับชีวิตฉันได้อย่างไร” ท่านต้องเต็มใจทุ่มเทเวลาถ้าท่านต้องการให้มีแสงสว่างมากขึ้น

ที่มาของแสงสว่างที่เกี่ยวข้องกับวิญญาณของเรามีอยู่ใน

การท่องจำพระคัมภีร์ เอิลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ (1928–2015) แห่งโคเวรัมภ์คริสตจักรสืบทอดกล่าวว่า “พระคัมภีร์เป็นเหมือนแสงสว่างดวงเล็กๆ ที่ส่องความคิดเรา” และ “พลังยิ่งใหญ่มาจากการท่องจำพระคัมภีร์”¹ พระคัมภีร์ที่จำได้กลายเป็นของขวัญที่เรามอบให้ตนเอง—ของขวัญที่ทำให้เรามีแสงสว่างมากขึ้นเรื่อยๆ

เชื่อฟังพระบัญญัติ

เมื่อท่านค้นพบพระบัญญัติในพระคัมภีร์ จงไปทำตามพระบัญญัตินั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านอ่านคำแนะนำให้ “เข้านอนแต่หัวค่ำ” และ “ตื่นแต่เช้า” (คพ. 88:124) ท่านควรเชื่อฟัง หากท่านกำลังอ่านพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาและบังเอิญอ่านเจอพระบัญญัติ “เจ้าจะไม่พูดให้ร้ายเพื่อนบ้านเจ้า” (คพ. 42:27) ท่านพึงระวังสิ่งที่ท่านพูดนับจากนี้เป็นต้นไป เมื่อท่านเรียนรู้ความจริง ท่านต้องนำไปใช้เพื่อสะสมแสงสว่าง

หากท่านได้แสงสว่างแต่ไม่ใช้ ท่านจะเสียแสงนั้น

สดับฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์

การสดับฟังพระวิญญาณเป็นวิธีหนึ่งที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันได้รับแสงสว่างอย่างมาก ประธานมอนสันฝึกทำตามการกระตุ้นเตือนและความรู้สึกที่มาถึงท่าน พระ

คัมภีร์สอนว่า “ทุกคนที่สดับฟังสุรเสียงของพระวิญญาณย่อมมาหาพระเจ้าเป็นเจ้า” (คพ. 84:47)

หากท่านคาดหวังการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณ การกระตุ้นเตือนจะมา หากท่านทำตามการกระตุ้นเตือนนั้น ท่านจะได้รับมากขึ้น หากพระวิญญาณบริสุทธิ์ขอให้ท่านทำเรื่องยากบางอย่าง (เช่น เลิกนิสัยที่ไม่ดี) ท่านฟังและทำตามการกระตุ้นเตือน ท่านจะประสบการเติบโตทางวิญญาณอย่างเต็มที่และมีแสงสว่างเพิ่มขึ้นอย่างมาก

รับใช้ในพระวิหาร

เมื่อเรานึกถึงพระวิหารของพระเจ้า เรามักจะนึกถึงแสงสว่าง ตัวอย่างเช่น ลองพิจารณาสิ่งที่ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิทเขียนเกี่ยวกับการอุทิศพระวิหารเคิร์ทแลนด์ในปี 1836 “คนในละแวกนั้นพากันวิ่งมา (ได้ยินเสียงประหลาดข้างในและเห็นแสงจ้าเหมือนเสาเพลิงอยู่บนพระวิหาร)”²

มีแสงสว่างและความจริงที่ได้จากการรับใช้ในพระวิหารมากจนอาจจะเรียกพระวิหารได้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยของพระเจ้า แสงสว่างในพระวิหารเป็นประโยชน์ต่อวิญญาณ ท่านมากกว่าแสงแดดเป็นประโยชน์ต่อร่างกายท่าน ตัวท่านจะได้รับพรถ้าท่านสามารถอบแสงสวรรค์นี้เป็นประจำ

เป็นความสว่าง

พระวิหารทุกแห่ง โบสถ์ทุกหลัง สำนักงานคณะเผยแผ่ทุกที่ บ้านวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกหลัง และสมาชิกศาสนจักรทุกคนควรเป็นแสงสว่างส่องโลก ดังที่เปโตรเตือนวิสุทธิชนในยุคสมัยของเขา พระผู้เป็นเจ้า “ทรงเรียกพวกท่านให้ออกมาจากความมืดเข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” (1 เปโตร 2:9)

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราใช้ทั้งชีวิตสะสมแสงสว่างในวิญญาณของเราให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าคือการที่เช่นนั้นเป็นหลักฐานสำคัญที่จะช่วยให้เราผ่านการทดสอบของชีวิตมรตัยได้สำเร็จ คำพยานของข้าพเจ้าคือเราสามารถได้รับแสงสว่างนั้นโดยทำตามคำแนะนำข้างต้น ■

อ้างอิง

- ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “พลังแห่งพระคัมภีร์,” *เสียดิสนา*, พ.ย. 2011, 6.
- โจเซฟ สมิท, ใน *History of the Church*, 2:428.

ผู้ไร้อาป

ครุฑทากกล้า ♩ = 104-120

คำร้องโดย เดวิด บี. ลาร์เซ็น
ทำนองโดย เจนิซ แคลปปี เพอร์รี่

1. ผู้ บ - วิ-สุทธี ไร้อาป ทำ สิ่ง ที่ ใคร ไม่ อาจ ทำ ได้ พระ
2. ผู้ บ - วิ-สุทธี ไร้อาป เชื่อ พึ่ง แผน ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า ทรง
3. ผู้ บ - วิ-สุทธี ไร้อาป อ่อน น้อม ถ่อม ตน ด้วย ใจ ซอก ซ้ำ ทน
4. ผู้ บ - วิ-สุทธี ไร้อาป พี่น คั้น พระ ชมม์ ใน วัน ที่ ตาม ประ

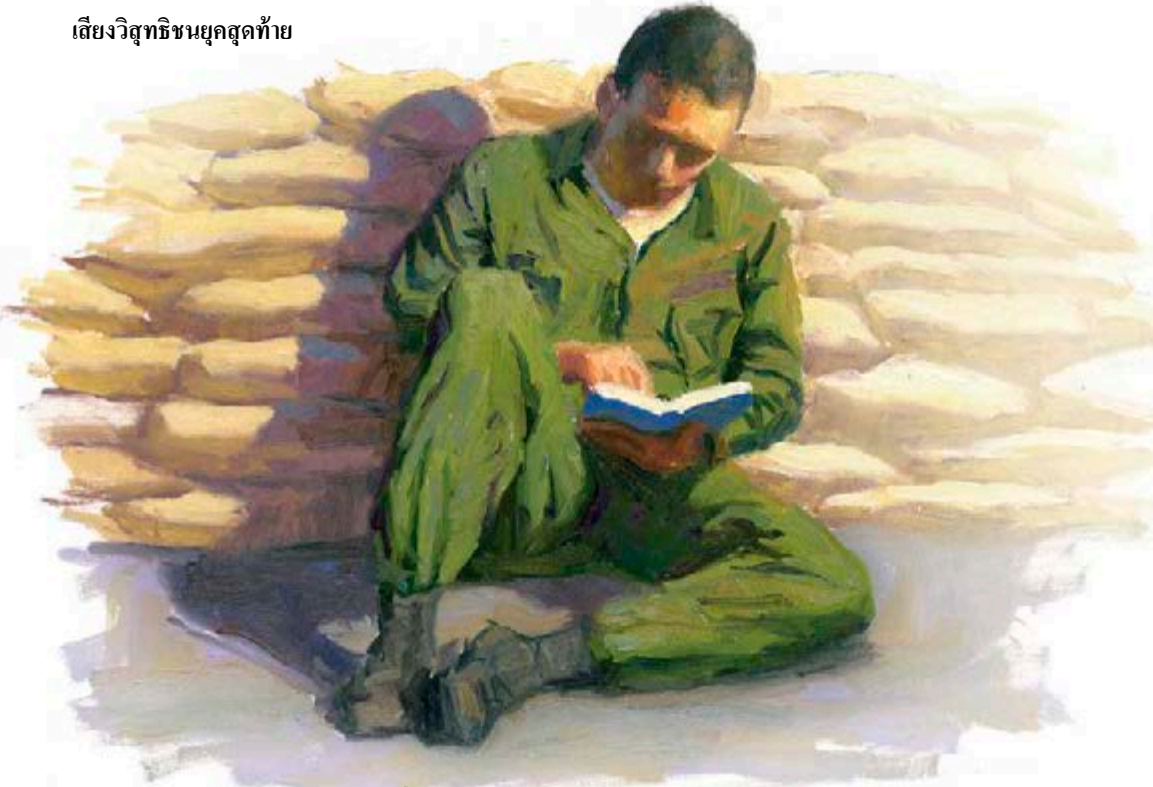
บุตร ของ พระ ผู้ เป็น เจ้า ทรง พบ ความ จริง นิรันดร นี้ หาก
ทุกเกล้า นำ เสนอ สิ่ง ทั้ง ปวง ก่อน โลก นี้ มี มา เครื่อง
ทุกข์ เกิน กว่า ม - นุษย์ ใด จะ ทน ได้ เพื่อ ทรง ไล่ เรา พระ
ทาน ความ สา - มารอด ให้ เรา ลูก ชื่น จาก ความ ตาย เช่น กัน ใน

ไม่ มี การ ชด ไข้ ม - นุษย์ ทั้ง หลาย จะ สูญ สิ้น ไป หาก
บุ ขา บ - วิ - สุทธี เท่า นั้น พลัน พิ ชิด บาป ความ ตาย โด
องค์ ทรง พลี บุ ขา ด้วย ความ รัก เพื่อ พิ ทักษ์ ผอง เรา วิญ
พระ คริสต์ ทุก คน ได้ รับ ชี วิต ดัง ดอก ไม้ เบ่ง บาน เรา

ไม่ ทรง พลี พระ ชมม์ เพื่อ บาป ไซ้ งาน นี้ จะ ไร้อผล
หิต ไร้อาป หลั่ง ไหล ไล่ เรา และ คน ทั้ง ปวง รับ พร
ญาณ พระ องค์ ได้ ทรง ละ วาง ที่ กาง เชน กล โถ ธา
จึง สรร เสริญ อุ โมงค์ ว่าง วาย มี ชัย เห็นอกาง เชน นั้น

ได้รับแรงบันดาลใจจากเฮลเดอร์เจฟฟรีย์
อาร์. ฮอลแลนด์, "ซึ่งความเที่ยงธรรม
ความรักเมตตาประสาน," การประชุม
ใหญ่สามัญ เมษายน 2015

© 2016 โดย เดวิด บี. ลาร์เซ็น และเจนิซ แคลปปี
เพอร์รี่ สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ อนุญาตให้ทำสำเนาเพลง
นี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลสิ้นเชิงพาณิชย์
ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกฉบับ

ขณะนั่งอ่านพระคัมภีร์มอรมอน อยู่ในหลุมหลบภัย ผมตัดสินใจทำตามที่พระคัมภีร์แนะนำและทูลถามพระเจ้าว่า พระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่

สงครามทำให้ผมมีสันติสุข

ห้าวันหลังจากเรียนจบมัธยมปลาย ผมสมัครเข้าเป็นทหาร ก่อนไปเวียดนาม ผมมีความรู้สึกชัดเจนว่าการสมัครทหารครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นการเดินทางทางวิญญาณ

สองชั่วโมงหลังจากมาถึงหน่วยใหม่ ขีปนาวุธของศัตรูระเบิดในค่าย การโจมตีด้วยปืนครกตามมาคืนนั้นดูเหมือนทุกอย่างนำตื่นเตนจนถึงสี่ปดาห์ที่สอง เมื่อหลายคนเสียชีวิต ผมเริ่มใคร่ครวญความหมายของชีวิตอย่างจริงจัง

ไม่นานผมก็พบหัวหน้าฝูงบินเฮลิคอปเตอร์คนหนึ่งชื่อเกรก สตีเฟนส์ วันหนึ่งเราคุยกันเรื่องศาสนา เขาบอกผมว่าเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและถามว่าผมอยากรู้มากขึ้นไหม ถึงแม่พ่อแม่ผมไม่ได้เป็นสมาชิก แต่พวกท่านสอนผมให้มีศรัทธาในพระเยซูคริสต์

เย็นวันนั้นในหลุมหลบภัยที่ว่างเปล่า เกรกอ่านบทสนทนาบทแรกให้

ผมฟัง สิ่งที่น่าสนใจในความคิดผมไม่ใช่ตรรกะของบทสนทนาหรือทำที่เขานำเสนอ แต่คือความจริงใจและความอ่อนน้อมถ่อมตนของทหารหนุ่มคนนี้

เกรกสอนบทสนทนาอื่นอีกสองสามวันติดต่อกัน หลังจากบทสนทนาแต่ละครั้ง เราจะคุกเข่าสวดอ้อนวอน เขามักจะขอให้ผมสวดอ้อนวอน แต่ดูเหมือนผมจะทำได้ ผมจำได้ว่าว่าวันใจมากกับหลักธรรมบางข้อของหลักคำสอนและตัดสินใจว่าผมไม่ต้องการฟังเรื่องศาสนจักรอีก เกรกใช้วันถัดมามองหาคนที่จะตอบคำถามของผมได้

ช่วงใกล้ค่ำเขาพานักบินเฮลิคอปเตอร์คนหนึ่ง—อดีตผู้สอนศาสนา—จากอีกกองหนึ่งมาหาผม บราเดอร์คนนี้ตอบคำถามของผมและเป็นพยานว่าเขารู้ว่าศาสนจักรนี้จริง เขาบอกผมต่อจากนั้นว่าผมพร้อมรับบัพติศมาเท่าๆ กับคนที่เขาเคยเจอ ผมพูดไม่ออกสักคำ เมื่อเขาพูดจบ ผมพบตนเองกำลังคิดว่า

“เจ้ารู้อย่างไร เขาพูดถูก”

ครู่ต่อมา ขณะนั่งอ่านพระคัมภีร์มอรมอนอยู่ในหลุมหลบภัย ผมตัดสินใจทำตามที่พระคัมภีร์แนะนำและทูลถามพระเจ้าว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่ (ดูโมโรไน 10:4-5) ผมก็รู้สึกหวั่นไหวและสงบอย่างไม่เคยประสบมาก่อนและไม่อาจปฏิเสธได้ ผมรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผม ผมรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง เพราะรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง ผมจึงรู้ว่าโจเซฟ สมิธต้องเป็นศาสดาพยากรณ์ ไม่นานหลังจากนั้นผมรับบัพติศมาในอ่าวตังเกี๋ย

ขณะนี้มาจากน้ำบัพติศมาผมมีความรู้สึกที่ผมสะอาดหมดจด ชีวิตไม่เคยหวานชื่นเท่านี้มาก่อน ผมเดินทางหลายพันไมล์มาอยู่ในเขตสงคราม แต่ในที่สุดก็พบสันติสุขที่จิตวิญญาณของผมแสวงหา ■ โรเบิร์ต สเวนสัน, แอลละแบมา สหรัฐอเมริกา

มีอะไรที่ฉันจะทำได้บ้างคะ

ดิฉันนั่งร้องไห้อยู่ในห้องนั่งเล่น ดิฉันเพิ่งแห้งลูกได้ไม่กี่วัน และไม่อาจหยุดคิดเรื่องการสูญเสียลูกน้อยได้ สิ่งต่างๆ มากมายเตือนดิฉันให้นึกถึงเรื่องราวครั้งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งตู้ที่เต็มไปด้วยชุดคลุมห้อง

ทุกครั้งที่เข้าไปในห้องของดิฉัน ดูเหมือนเสื้อผ้าที่แขวนอยู่ในนั้นจะจ้องมองดิฉัน เสื้อผ้าส่วนใหญ่ซื้อมาใหม่และไม่เคยใส่ ทำให้คิดว่าดิฉันจะไม่ตั้งครรถ์อีก ดิฉันยังอ่อนแอเกินกว่าจะยืนเกินสองสามวินาทีเพื่อเก็บเสื้อผ้าพวกนั้น

จู่ๆ ก็มีคนมาเคาะประตู พอเปิดประตูดิฉันเห็นผู้เยี่ยมสอนยืนอยู่ตรงบันได เธอเป็นผู้เยี่ยมสอนคนเดียวกับที่ดูแลลูกๆ ของดิฉันเมื่อแพทย์ยืนยันกับดิฉันและสามีว่าดิฉันแห้งลูก

“มีอะไรที่ฉันจะทำให้คุณได้บ้างคะ” เธอถาม

“มีค่ะ” ดิฉันตอบ “ดิฉันต้องการให้คุณช่วยเก็บชุดคลุมห้องคะ”

ดิฉันพาเธอเข้าไปในห้องนอน รื้อเสื้อผ้าออกจากลิ้นชัก และปลดชุดออกจากไม้แขวน ต่อจากนั้นดิฉันก็นอนอยู่บนเตียงขณะที่เธอพับชุดพวกนั้นใส่กล่องอย่างเบามือ หลังจากเธอมัดกล่องแล้วยกลงไปชั้นล่างเพื่อดิฉันจะไม่เห็นเสื้อผ้าพวกนั้นอีก ดิฉันรู้สึกคลายใจ

หลังจากนั้นเธอเข้าไปในครัว หยิบจานใส่เครื่องล้าง เช็ดเคาน์เตอร์ และจัดทุกอย่างให้เป็นระเบียบ—ทุกอย่างที่ดิฉันยังทำเองไม่ได้ เมื่อเธอไป

แล้ว บ้านสะอาด เสื้อผ้าออกไป พันสายตา

และดิฉันไม่ทุกข์ใจอีกเลย

อัครสาวกยอห์นสอนว่า “ในความรักนั้นไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ขับไล่ความกลัวออกไปเสีย” (1 ยอห์น 4:18) เมื่อเรายืนมีอ้อมแขนบีบความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ความกลัวหาญของพระองค์ทำให้เราเข้มแข็งขึ้น เพราะผู้เยี่ยมสอนของดิฉันเปี่ยมด้วยความรักของพระคริสต์ เธอจึงมาทันทีเมื่อพระเจ้าวิญญูณทรงกระตุ้นเตือนให้เธอมา

เราได้รับการแสดงความรักหลายครั้งในยามเดือดร้อนเช่นนั้น รวมไปถึงดอกไม้ การ์ด คัพเค้ก และการดูแลลูก ซึ่งเราเห็นคุณค่าทั้งสิ้น แต่การแสดงออกที่ช่วยมากที่สุดคือเมื่อผู้เยี่ยมสอนมาเคาะประตูโดยไม่รู้ว่ดิฉันต้องการเธอมากเพียงใด และถามว่า “มีอะไรที่ฉันจะทำให้คุณได้บ้างคะ” ■

ลอราลี เลวิทท์, วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ดิฉันนอนอยู่บนเตียง ขณะที่เธอพับเสื้อผ้าใส่กล่องอย่างเบามือ

กิ่งแบล็กเบอร์รี่

แบล็กเบอร์รี่เติบโตเหมือนวัชพืช 60 ทางฝั่งตะวันตกของแคนาดา ต้นเตี้ยโตงอกงามทุกที่และจะปกคลุมทุกอย่างที่ไปถึง—ต้นแบล็กเบอร์รี่เรียงรายตามที่โล่ง ทางเดิน ริมนถนน และชายหาด ในฤดูใบไม้ร่วงเพื่อนบ้านต่างพากันมาเก็บเบอร์รี่ไปใช้ในบ้านของพวกเขา

เมื่ออยู่ปีหนึ่งเมื่อดิฉันไปเก็บแบล็กเบอร์รี่กับพวกเขา ดิฉันตั้งใจว่าจะไม่เก็บแค่พอทำแยมให้ตนเองกับครอบครัวเท่านั้น แต่จะทำเพื่อพี่น้องสตรีที่ดิฉันเยี่ยมสอนด้วย สถานที่ซึ่งเหมาะจะเก็บแบล็กเบอร์รี่มากที่สุดในละแวกนั้นคือแถวๆ โรงเรียนประถม ทางเดิน และที่โล่งแถวนั้นเต็มไปด้วยพุ่มไม้มี

หนามสูงถึงแปดฟุต (2.4 เมตร) ดิฉันเก็บที่นั่นไปแล้วเมื่อสัปดาห์ก่อน และรู้ว่ายังมีหลายคนไปเก็บที่นั่นด้วย ดังนั้นจึงน่าจะมีเหลือไม่มาก

ขณะเตรียมไปเก็บเบอร์รี่อีกครั้ง ดิฉันคิดว่าน่าจะลองไปเก็บอีกที่หนึ่ง ดิฉันมองเห็นที่ว่างติดกับถนนจากหน้าต่างห้องครัว แทบไม่มีใครไปที่นั่น และกิ่งเบอร์รี่แพร่กระจายอยู่ทั่วที่ดินผืนนั้น คงมีผลเยอะแน่นอนถ้ายังไม่มีใครเก็บ ดิฉันวางถังไว้ท้ายรถและขับไปที่นั่น

ไม่นานดิฉันก็ร้อน เนื้อตัวเป็นรอยขีดข่วน และงงงววยขณะยืนอยู่กลางพุ่มไม้มีหนาม กิ่งเบอร์รี่ไม่มีผล เต็มไปด้วยหนามแต่ไม่มีเค้าของดอกหรือผล

ดิฉันพบเบอร์รี่เพียงสามลูกตรงบริเวณนั้นทั้งหมด และไม่เข้าใจว่าทำไม แต่ขวดแยมยังต้องใส่แยม ด้วยเหตุนี้ ดิฉันจึงขับรถไปที่โรงเรียนเพื่อดูว่ามีผลหลงเหลือที่นั่นบ้างหรือไม่

เมื่อไปถึงที่นั่น ดิฉันพบเบอร์รี่มากเกินความต้องการและผลก็สุกก็ยังมีอีกมาก แม้จะมีหลายคนเก็บไปแล้วก็ตาม ดิฉันนึกขึ้นได้ว่าเกิดอะไรขึ้น กิ่งแบล็กเบอร์รี่ออกผลมากขึ้นเมื่อเราเก็บผลของมัน เพราะเพื่อนบ้านของเราใช้ที่ดินผืนนั้นด้วยกันหลายปี กิ่งเบอร์รี่จึงออกผลปีแล้วปีเล่า ถ้าไม่ได้เก็บผลจากกิ่งใด กิ่งนั้นจะแห้งและไม่ออกผล การเก็บแบล็กเบอร์รี่ตรงที่ดินผืนนั้นมาตลอดหลายปีทำให้เกิด

ดิฉันขับรถไปโรงเรียนเพื่อดูว่ามีผลหลงเหลือที่นั่นบ้างหรือไม่

ขอโปรดช่วยในส่วนที่ขาดอยู่ด้วยเถิด

ผลมากมาย—ออกผลมากเกินความต้องการของเราทุกคน

ประสบการณ์เตือนให้ดิฉันนึกถึงสวนสืบและเงินบริจาคอดอาหารว่าเกิดผลอย่างไร พระเจ้าทรงสัญญากับเราว่าเมื่อเราจ่ายสวนสืบ พระองค์จะทรง “เปิดหน้าต่างสวรรค์ให้เจ้า, และเทพรมาให้เจ้าจนไม่มีที่พอรับมัน” (3 นีไฟ 24:10) การแบ่งปันสิ่งที่เรามีผ่านโปรแกรมที่ได้รับการดูแลใจของศาสนจักรทำให้เกิดผลมากมายทางโลกและทางวิญญาณต่อครอบครัวเรา ชุมชนของเรา และตัวเราเอง ■

ริแอนัน กายเนอร์, แคลิฟอร์เนีย, สหรัฐอเมริกา

สุดสัปดาห์วันหนึ่งดิฉันตื่นขึ้นมาและหูซ้ายของดิฉันไม่ได้ยิน ดิฉันโทรหาแพทย์หูคอจมูกและขอนัดตรวจ

แพทย์ส่งดิฉันไปหานักโสตสัมผัสวิทยาเพื่อทดสอบการได้ยินของดิฉันทันที ดิฉันเริ่มกังวลเมื่อหูซ้ายไม่ได้ยินเสียงทดสอบ เมื่อตรวจเสร็จแล้ว นักโสตสัมผัสวิทยาสรุปว่าดิฉันสูญเสียการได้ยินเพราะประสาทหูเสื่อมเฉียบพลัน หมายความว่าเส้นประสาทสมองที่ใช้ในการได้ยินเสียหาย

ดิฉันตกใจมาก ดิฉันอายุ 26 ปีเท่านั้นและต้องพูดถึงการใช้เครื่องช่วยฟังเสียแล้ว สิ่งหนึ่งที่ดิฉันหลงใหลมากที่สุดคือดนตรี ดิฉันจะยังเล่นดนตรีและร้องเพลงได้ไหม

แพทย์สั่งจ่ายยาสเตียรอยด์ให้เพื่อดูว่าจะช่วยหรือไม่ แต่เขาคิดว่าดิฉันจะสูญเสียการได้ยินถาวร

ไม่นานดิฉันก็ควบคุมอารมณ์ไม่อยู่ น้ำตาไหลพราก ดิฉันกลัว ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น และดิฉันเสียใจที่จะไม่ได้ยินเหมือนเดิมอีก

คืนนั้นไบรอันสามีดิฉันเสนอว่าเขาจะให้พรฐานะปุโรหิตแก่ดิฉัน ดิฉันคาดว่าพระเจ้าจะให้การปลอบโยนและความเข้มแข็งเพื่อรับมือกับการสูญเสียการได้ยิน แต่ไบรอันกลับสัญญาในพรนั้นว่าดิฉันจะได้ยินเหมือนเดิม ดิฉันแทบไม่เชื่อหู

“สามีดิฉันต้องเข้าใจผิดแน่นอน” ดิฉันคิด แพทย์เคยเห็นหลายรายเหมือนดิฉันและบอกว่าดิฉันจะไม่ได้ยินอีก

หลังจากนั้น ดิฉันถามไบรอันว่าเขาคิดว่าพรที่สัญญาานั้นเป็นความ

ประสงค์ของเขาหรือพระประสงค์ของพระเจ้า ไบรอันบอกดิฉันว่าเขารู้สึกถึงการกระตุ้นแรงกล้าให้กล่าวคำสัญญานั้น ดิฉันไม่มั่นใจ

ขณะไตร่ตรองอาการของดิฉัน ดิฉันนึกถึงพระคัมภีร์ข้อหนึ่งในหนังสือมาระโกที่พระเยซูตรัสบอกบิดาที่สิ้นหวังว่า “ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกอย่าง” ชายคนนั้นตอบว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ และขอโปรดช่วยในส่วนที่ขาดอยู่ด้วยเถิด” (มาระโก 9:23-24) นี่เป็นคำทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ของดิฉันคืนนั้น ดิฉันต้องการเชื่อว่าดิฉันจะหายเป็นปกติ แต่ดิฉันไม่แน่ใจ ดิฉันขาดศรัทธาว่าพระเจ้าจะทรงช่วยดิฉันในช่วงวิกฤต

หลังจากสวดอ้อนวอนดิฉันนึกถึงบทเรียนที่ดิฉันสอนเยาวชนหญิงเกี่ยวกับพลังอำนาจของพรฐานะปุโรหิต ดิฉันบอกชั้นเรียนให้ขอพรและพระเจ้าทรงสามารถรักษาคนป่วยผ่านการให้พร ดิฉันจะคาดหวังให้พวกเขาเชื่อดิฉันได้อย่างไรถ้าดิฉันขาดศรัทธา ดิฉันตัดสินใจวางใจพระเจ้า—พระองค์ไม่เคยตรัสเท็จกับดิฉันมาก่อน

สองสัปดาห์ต่อมา ดิฉันได้ยินเหมือนเดิม นักโสตสัมผัสวิทยาและแพทย์ตกใจมาก

ดิฉันจะสำนึกคุณพระบิดาบนสวรรค์ตลอดไปที่ดิฉันได้ยินเหมือนเดิม แต่ดิฉันสำนึกคุณมากกว่านั้น ต่อบทเรียนที่ดิฉันเรียนรู้ แม้ไม่เป็นไปตามที่เราได้รับสัญญาในพรเสมอไป แต่ดิฉันทราบว่าพระเจ้าจะประทานพรเราถ้าเรามีศรัทธาและวางใจในพระองค์ ■

สเตฟานี ฮิวจ์, เทกซัส สหรัฐอเมริกา

สัมผัส วิญญาณ ของ สถาบัน

บางครั้งสภาพ
แวดล้อมที่ไม่ดีของ
มหาวิทยาลัยทำให้
ดิฉันหนักใจ เมื่อดิฉัน
สัมผัสบรรยากาศ
ในสถาบัน ดิฉันรู้ว่า
ดิฉันไม่โดดเดี่ยว

โดย เจนนีเฟอร์ โบฮอร์เกซ โกเมซ

เมื่อเริ่มเรียนมหาวิทยาลัย ดิฉันชอบอยู่ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษา และเห็นความกระตือรือร้นของเพื่อนวัยเดียวกัน เพราะพระบิดาในสวรรค์ กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา และการสนับสนุนของครอบครัว ความฝันของดิฉันจึงเป็นจริง

ระหว่างเรียนสัปดาห์แรกๆ ดิฉันรู้เลยว่างานหนักรออยู่ในช่วงห้าปีต่อ

จากนี้ ทั้งการบ้าน การทดสอบ การสอบ และโครงการสารพัด ดิฉันเริ่มรักอาชีพที่เลือกและมหาวิทยาลัย แต่ตระหนักเช่นกันว่าดิฉันมีชีวิตอยู่ในฟองสบู่มาตลอด ดิฉันเห็นชัดเจนว่าดิฉันต่างจากนักศึกษาคนอื่นๆ พวกเขาฟังเพลงที่มีเนื้อร้องหยาบโลน และการสนทนาของพวกเขา มักเกี่ยวกับการผิดศีลธรรม การใช้ยาเสพติด และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงสุดสัปดาห์

เพื่อนร่วมชั้นชวนดิฉันหลายครั้งให้ไปร่วมกิจกรรมสุดสัปดาห์กับพวกเขา หลังจากอธิบยามาตรฐานและศาสนาของดิฉัน หลายคนเคารพทัศนคติของดิฉันและเลิกคะยั้นคะยอให้ไปกับพวกเขา แต่หลายคนเหยียดหยันความเชื่อของดิฉันหนักกว่าเดิม ดิฉันพยายามไม่ใส่ใจความเห็นเหล่านี้ แต่สงสัยว่า “ดิฉันจะอยู่กับเรื่องแบบนี้ได้ตลอดไหม” ดิฉันสวดอ้อนวอนตลอดเวลาเพื่อขอให้มีความหวังและไม่รู้สึกโดดเดี่ยว แต่รู้สึกว่าการสวดอ้อนวอนเหล่านี้ไม่ได้รับคำตอบ ดิฉันรับรู้ต่อจากนั้นว่าสถานการณ์รอบตัวดิฉันในมหาวิทยาลัยจะไม่เปลี่ยนแปลง แม้จะอยู่ในมหาวิทยาลัย แต่ดิฉันยังคงเข้า

ร่วมเยาวชนหญิง ด้วยเหตุนี้จึงทราบเรื่องสถาบันในการประชุมศิษระลิกวันอาทิตย์วันหนึ่ง ดิฉันตัดสินใจไปสถาบันวันพรุ่งต่อมาเพื่อสอบถามเรื่องกองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา

หลังจากยุ่งมาทั้งวันที่มหาวิทยาลัย ดิฉันเดินทางไปสถาบัน ดิฉันขึ้นรถโดยสารสาธารณะ นั่งลง และเริ่มอ่านการบ้านบทต่อไป ดิฉันถอนหายใจยาวเพราะอยากพัก แต่พอเงยหน้าก็เห็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมเกิดขึ้นใกล้ตัว ดิฉันลงจากรถเมื่อถึงป้ายและเดินไปที่สถาบัน กำลังคิดมากเรื่องการบ้านที่ต้องส่งวันพรุ่งนี้

แม้จะดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณ แต่สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยทำให้ดิฉันหนักใจจนเข้าไปในอาคารสถาบัน ดิฉันเดินเข้าไปและเห็นนักศึกษาหนุ่มสาวสองคนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยได้ยินพวกเขาพูดคุยกันด้วยความเคารพ เหมื่อนนี้พวกเขาเรียนหลักสูตรอะไรนะ หลักคำสอนและพันธสัญญาหรือเปล่า พระคัมภีร์ของมอรมอนใหม่ หรือการเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา

ดิฉันเดินเข้าไปหาเจ้าหน้าที่ ขอคำตอบที่ดิฉันมาถาม และหันหลังเดินจากไป ใกล้ทางออกดิฉันหันกลับไปดูขณะสัมผัสบรรยากาศของสถาบัน ดิฉันเดินออกประตู น้ำตาไหลพรากขณะรู้สึกปีติมาก ดิฉันขึ้นรถโดยสารกลับบ้าน ร้องไห้ไปยิ้มไป ความคิดที่ลบไม่ออกเกิดขึ้นกับดิฉัน ความคิดนั้นคือ ดิฉันไม่โดดเดี่ยว

ในวินาทีนั้นดิฉันได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนของดิฉัน ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณ นี้ถึงประสบการณ์ของ

ตนเอง และขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับปีติของการเชื่อในพระกิตติคุณ

เมื่อกลับบ้าน ดินันกอดคุณแม่และเล่าประสบการณ์สุดพิเศษที่รู้สึกถึงความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าให้ท่านฟัง พระองค์ไม่เคยไปจากดินันและทรงอยู่กับดินันเสมอ เฉากเช่นพระองค์ทรงอยู่กับเราแต่ละคนในเวลาที่เราต้องการพระองค์มากที่สุด ดินันไปเรียนสถาบันตลอดช่วงที่เรียนมหาวิทยาลัยและพบปะคนมากมายที่ยังเป็นเพื่อนที่ดีของดินัน แต่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแหล่งที่ดีที่สุดของความรักและการสนับสนุน พระองค์ไม่เคยปล่อยให้เราโดดเดี่ยว ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในโคลอมเบีย

พลังของสถาบัน

“ข้าพเจ้ารู้จักพลังที่มาจากการเข้าร่วมโปรแกรมเซมินารีและสถาบัน พลังดังกล่าวทำให้ชีวิตข้าพเจ้ามีคุณค่ามากขึ้น และข้าพเจ้าทราบว่าจะทำให้ชีวิตท่านมีคุณค่ามากขึ้นเช่นกัน พลังนั้นจะวางโล่คุ้มกันรอบตัวท่านเพื่อให้ท่านรอดพ้นจากการล่อลวงและการทดลองของโลก มีพรยิ่งใหญ่ในการมีความรู้เรื่องพระกิตติคุณ และข้าพเจ้าทราบว่าไม่มีที่ใดให้คนหนุ่มสาวของศาสนจักร ได้รับความรู้พิเศษในเรื่องศักดิ์สิทธิ์มากไปกว่าสถาบัน”

เอลเดอร์แอล.ทอม เฟอร์รี่ (1922–2015) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “ได้รับความจริง,” *เลียโฮนา*, ม.ค. 1998, 73

โดย เอ็มเคอร์
เอ็ม. ไรชเชลล์
บัลลาร์ด
แห่งโครัมอัคร-
สาวกสิบสอง

การชดใช้

ของพระเจ้าช่วยให้รอดของเรา

ถ้าเราเข้าใจการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซู
คริสต์อย่างถ่องแท้ เราจะตระหนักว่าบุตรหรือ
ธิดาแต่ละคนของพระเจ้าเป็นเจ้ามีค่ายิ่ง

ในเดือนมกราคมปี 2004 ครอบครัวเราทุกซ์โศกกับการสูญเสียภรรยาหลานชายของเราจากเครื่องบินตก นาธานรับใช้ในคณะเผยแผ่บอลติกที่พูดภาษารัสเซีย เขารักผู้คนและรู้ว่านั่นเป็นสิทธิพิเศษที่ได้รับใช้พระเจ้า สามเดือนหลังจากข้าพเจ้าประกอบพิธีแต่งงานนิตินด์รีให้เขากับเจนนิเฟอร์หวานใจของเขา อุบัติเหตุดังกล่าวก็พรากชีวิตเขาไป การที่นาธานจากพวกเราไปอย่างกะทันหันทำให้ใจเราและความคิดเราหันไปหาการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ แม้ไม่มีทางที่ข้าพเจ้าจะอธิบายความหมายของการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ได้ครบถ้วน แต่ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้สามารถอธิบายได้ว่าการชดใช้มีความหมายอย่างไรต่อข้าพเจ้ากับครอบครัว และน่าจะมีความหมายอย่างไรต่อท่านกับครอบครัวท่าน

การประสูติที่มีค่า พระชนม์ชีพ และการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดในส่วนเกษ-
เสมนี้ การทนทุกข์บนกางเขน การฝังในอูโมงค์ของโยเซฟ และการฟื้นคืนพระชนม์
อันรุ่งโรจน์ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นความจริงที่เราถือฟื้นขึ้นมาใหม่ การฟื้นคืนพระชนม์
ของพระเจ้าช่วยให้รอดรับรองต่อเราทุกคนว่าสักวันหนึ่งเราจะเจริญรอยตามพระองค์
และประสบการณ์ฟื้นคืนชีวิตด้วยตนเอง ของประธานอันยิ่งใหญ่ที่น่าสันติสุขและ
การปลอบโยนมาสู่เราผ่านพระคุณแห่งความรักของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระเจ้าช่วยให้รอด
และพระเจ้าไถ่ของมวลมนุษย เพราะพระองค์เรารู้ว่าจะได้อยู่กับนาธานอีกครั้ง

ไม่มีการแสดงความรักครั้งใดยิ่งใหญ่เท่าการชดใช้เยี่ยงวีรบุรุษของพระบุตรของ
พระเจ้าเป็นเจ้า โดยแท้แล้วหากมิใช่เพราะแผนของพระบิดาบนสวรรค์ ซึ่งสถาปนา
ไว้ก่อนโลกเริ่มต้น มนุษยชาติทั้งปวง—อดีต ปัจจุบัน และอนาคต—คงถูกปล่อย
ตามยถากรรมโดยไม่มีหวังเรื่องความเจริญก้าวหน้านิตินด์รี เนื่องด้วยการล่วง
ละเมิดของอาดัม มนุษย์จึงถูกแยกจากพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู โรม 6:23) และจะเป็นเช่น

นั่นตลอดไปเว้นแต่จะพบวิธีทำลายสายรัดแห่งความตาย
วิธีนั้นไม่ง่าย เพราะจำต้องมีการเสียสละแทนของพระองค์
ผู้ทรงรับบาปและด้วยเหตุนี้จึงทรงสามารถรับบาปของมวล
มนุษยชาติไว้กับพระองค์ได้

ขอบพระทัยพระเยซูคริสต์ผู้ทรงทำกรณ้อย่างกล้าหาญ
ในเยรูซาเล็มสมัยโบราณ ที่นั่นในความวิเวกวังเวงของ

พระองค์ทรงคุกเข่าท่ามกลางต้น มะกอกที่มีปุ่มปมและในวิธีเหลือ เชื่อที่เราไม่อาจเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรับบาปของโลก ไว้กับพระองค์

ส่วนเกทเสมณี พระองค์ทรงคุกเข่าท่ามกลางต้นมะกอก
ที่มีปุ่มปมและในวิธีเหลือเชื่อที่เราไม่อาจเข้าใจได้อย่าง
ถ่องแท้ พระผู้ช่วยให้รอดทรงรับบาปของโลกไว้กับพระองค์
แม้พระชนม์ชีพของพระองค์จะบริสุทธิ์และรับบาป แต่
พระองค์ทรงรับโทษสูงสุดเพราะบาป—ของท่าน ของ
ข้าพเจ้า และทุกคนที่เคยมีชีวิต ความปวดร้าวทางใจ ทาง
อารมณ์ และทางวิญญาณของพระองค์ใหญ่หลวงจนทำให้
โลหิตไหลออกจากทุกมุมขน (ดู ลูกา 22:44; คพ. 19:18)
ทว่าพระเยซูเต็มพระทัยทนทุกข์เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสได้
รับการล้างให้สะอาด—ผ่านการมีศรัทธาในพระองค์ กลับ
ใจจากบาปของเรา รับบัพติศมาโดยอำนาจฐานะปุโรหิตที่
เหมาะสม รับของประทานแห่งการทำให้บริสุทธิ์ของพระ
วิญญาณโดยการยืนยัน และยอมรับศาสนพิธีอื่นทั้งหมดที่
จำเป็น หากปราศจากการชดใช้ของพระเจ้า เราย่อมไม่ได้
รับพรเหล่านี้ เราจะไม่มีค่าควรและไม่พร้อมกลับไปอยู่ในที่
ประทับของพระเจ้า

ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าเราเข้าใจการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซู
คริสต์อย่างถ่องแท้ เราจะตระหนักว่าบุตรหรือธิดา *แต่ละ*
คน ของพระเจ้ามีค่ายิ่ง ข้าพเจ้าเชื่อว่าจุดประสงค์
อันเป็นนิรันดร์ของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับบุตรธิดาของ

พระองค์บรรลุได้โดยสิ่งเล็กน้อยและเรียบง่ายที่เราทำให้
กัน ตรงกลางของคำภาษาอังกฤษ *atonement* คือคำว่า *one*
ถ้ามวลมนุษยชาติเข้าใจสิ่งนี้จะไม่รู้สึกคนเดียวที่เราจะ
ไม่หวังใย ไม่คำนึงถึงอายุ เชื้อชาติ เพศ ศาสนา หรือฐานะ
ทางสังคมและเศรษฐกิจ เราจะพยายามเลียนแบบพระเจ้าผู้
ช่วยให้รอดและจะไม่มีความใจร้าย เป็นชา ไร้มารยาท หรือ
ไม่ใส่ใจผู้อื่น

ถ้าเราเข้าใจการชดใช้และค่านิรันดร์ของแต่ละจิต
วิญญาณจริงๆ เราจะเสาะหาเด็กชายหญิงที่ดื้อดึงและลูก
ที่ดื้อรั้นทุกคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราจะช่วยให้พวกเขาเข้าถึง
ความรักที่พระคริสต์ทรงมีต่อพวกเขา เราจะทำสุดความสามารถ
เพื่อช่วยเตรียมพวกเขาให้พร้อมรับศาสนพิธีแห่ง
ความรอดของพระกิตติคุณ

เมื่อข้าพเจ้านึกถึงนาธานหลานชายและรู้ว่าเขามีค่าต่อ
เราเพียงใด ข้าพเจ้าเห็นและรู้สึกชัดเจนมากขึ้นว่าพระ
บิดาบนสวรรค์ทรงรู้สึกอย่างไรต่อลูกทุกคนของพระองค์
เราไม่ต้องการให้พระเจ้าทรงกันแสงเพราะเราไม่
ทำงานสุดความสามารถเพื่อบอกความจริงที่ได้รับการเปิดเผย
ของพระกิตติคุณกับบุตรธิดาของพระองค์ ข้าพเจ้า
สวดอ้อนวอนขอให้เยาวชนทุกคนของเราพยายามรู้จักพร
ของการชดใช้และพยายามมีค่าควรรับใช้พระเจ้าในสนาม
เผยแผ่ พระเยซูตรัสว่า “หาก . . . เจ้าจะทำงานตลอดวัน
เวลาของเจ้าในการป่าวร้องการกลับใจแก่คนพวกนี้, และ
นำ, แม้จิตวิญญาณ *เดียว* มาหาเรา, ปีติของเจ้าพร้อมกับ
เราจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของ
เรา!” (คพ. 18:15; เน้นตัวเอน) ไม่เพียงเท่านั้น *ปีติของ*
พระเจ้า ในจิตวิญญาณที่กลับใจใหญ่หลวงยิ่งนัก! เพราะ
หนึ่งเดียว มีค่าต่อพระองค์

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเฝ้าพระหัตถ์มาให้เรา
โดยผ่านการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์
ทรงเชื่อเชิญให้ทุกคน “มาหาพระคริสต์, ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้
บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล, และรับส่วนความรอดของพระองค์,
และพระพยานภาพแห่งการไถ่ของพระองค์” (ออมใน
1:26) พระองค์ทรงสอนเราว่าด้วยความซื่อสัตย์แน่วแน่
ต่อหลักธรรมพระกิตติคุณผ่านการรับศาสนพิธีแห่งความ
รอดที่ได้รับการฟื้นฟู ผ่านการรับใช้อย่างต่อเนื่อง และโดย
อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เราจะได้กลับไปยังที่ประทับอัน

ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ มีอะไรในโลกนี้สำคัญ
เท่าการรู้สิ่งนี้หรือ

น่าเศร้าใจที่ในโลกทุกวันนี้ ความสำคัญของบุคคลมักถูกตัดสินจากจำนวนผู้ชมก่อนที่เขาจะแสดง นั่นคือวิธีจัดอันดับสื่อและรายการกีฬา บางครั้งเป็นวิธีกำหนดชื่อเสียงของบริษัท และมักจะเป็นวิธีได้ตำแหน่งในรัฐบาล นั่นอาจเป็นสาเหตุที่บทบาทต่างๆ เช่น บิดา มารดา และผู้สอนศาสนาจึงไม่ค่อยมีใครลุกขึ้นปรบมือให้ บิดา มารดา และผู้สอนศาสนา “แสดง” ต่อหน้าผู้ชมจำนวนน้อย แต่ในสายพระเนตรของพระเจ้า อาจจะมีผู้ชมเพียง *คนเดียว* ที่มีความสำคัญเป็นนิตย—และนั่นคือ *คนเดียว* เท่านั้น แต่ละคน ท่านกับข้าพเจ้า และบุตรธิดาแต่ละ *คน* ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ การชดใช้คือมีผลอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ แต่ประยุกต์ใช้ได้เป็นรายตัว ที่ละคน

อย่า อย่าได้ประเมินค่าของ *คนเดียว* ต่ำเกินไป จงจำพระดำรัสเตือนที่เรียงบงายของพระเจ้าไว้เสมอ “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15) จงพยายามดำเนินชีวิตให้คู่ควรรับพรศักดิ์สิทธิ์ครบถ้วนของการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์เสมอ ในความโศกเศร้าเพราะการพลัดพรากจากนาธานที่รักของเรา มีสันติสุขที่พระเจ้าผู้ช่วยไ้ให้รอดและพระเจ้าผู้ไ้เท่านั้นจะให้ได้ ครอบครัวยุคเรานี้ไปฟังพระองค์ทีละคน บัดนี้เราร้องเพลงด้วยความซาบซึ้งและความเข้าใจมากขึ้นว่า

*โอ ช่างแสนอัศจรรย์ พระองค์ทรงห่วงใยฉัน
แม้วยชีวันทรงยอม*

*โอ ช่างแสนอัศจรรย์ อัศจรรย์ต่อฉัน!
 (“ฉันเฝ้าพิศวง,” เพลงสวด บทเพลงที่ 89)*

ขอท่านจงให้และรับพรทุกประการที่การชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์มอบให้ ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2004

ถ้าเราเข้าใจการชดใช้และค่านิรันดร์ของ
แต่ละจิตวิญญาณจริงๆ เราจะเสาะหาเด็กชาย
หญิงที่ดื้อดึงและลูกที่ดื้อรั้นทุกคนของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของ เราจะช่วยให้พวกเขาเข้าถึงความรักที่
พระคริสต์ทรงมีต่อพวกเขา

บทเรียนวันอาทิตย์
หัวข้อของเรื่องนี้:
การชดใช้ของ
พระเยซูคริสต์

ถ้าท่านไม่
แน่ใจว่าท่าน
ควรกลับใจ
เรื่องอะไร
และเมื่อใด
นี่คือคำตอบ

ความเข้าใจผิด แปดประการ เกี่ยวกับการกลับใจ

การกลับใจไม่ง่าย และบางครั้งเจ็บปวด แต่ท่านสามารถกลับใจได้ การกลับใจเรียกร่องการเปลี่ยนแปลงและความอ่อนน้อมถ่อมตน ท่านสามารถทำได้ ต่อไปนี้เป็นความเข้าใจผิดทั่วไปบางประการเกี่ยวกับการกลับใจและคำตอบที่ดีมากบางส่วน

ความเข้าใจผิดประการที่ 1: ฉันยังจำบาปของฉันได้ แสดงว่าฉันต้องไม่ได้รับการให้อภัย

“ซาตานจะพยายามทำให้เราเชื่อว่าเราไม่ได้รับการให้อภัยบาปเพราะ เรา จำบาปได้ ซาตานเป็นผู้กล่าวเท็จ เขาพยายามทำให้การมองเห็นของเราพร่ามัวและนำเราออกจากเส้นทางแห่งการกลับใจและการให้อภัย พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยสัญญาว่า เรา จะจำบาปของเราไม่ได้ การจำจะช่วยเราหลีกเลี่ยงการทำความผิดเหมือนเดิมอีก แต่ถ้าเราซื่อตรงและซื่อสัตย์ ความทรงจำเกี่ยวกับบาปของเราจะเลื่อนไปตามกาลเวลา”¹

—ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

ความเข้าใจผิดประการที่ 2: ฉันยังรู้สึกผิด แสดงว่าฉันไม่ได้รับการให้อภัย

“สำหรับคนที่กลับใจอย่างแท้จริงแต่ดูเหมือนไม่สามารถรู้สึกโล่งอกได้ จงรักษาพระบัญญัติต่อไป ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าความรู้สึกโล่งอกจะเกิดขึ้นในเวลาของพระเจ้า การเยียวยาต้องใช้เวลา”²

—เอลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

ความเข้าใจผิดประการที่ 3: ความคิดไม่ดีเพิ่งเข้ามาในจิตใจ ฉันไม่สามารถทำอะไรกับความคิดนั้นได้เลย

“ความคิดไม่ดีบางอย่างเกิดขึ้นเอง หลายอย่างเกิดขึ้นเพราะเราเปิดให้เข้ามาจากสิ่งที่เราดูและฟัง การพูดคุยหรือดูรูปที่ไม่สุภาพ . . . สามารถปลุกอารมณ์ให้รุนแรงได้ และจะล่อลวงท่านให้ดู [วิดีโอ] หรือภาพยนตร์ที่ไม่เหมาะสม สิ่งเหล่านี้อยู่รอบตัวท่าน แต่ท่านต้องไม่ข้องแวะด้วย จงพยายามรักษาความคิดของท่านให้สะอาดโดยนึกถึงเรื่องดีๆ สมองจะคิดได้ที่ละเรื่องเท่านั้น จงใช้ความจริงดังกล่าวเบียดความคิดน่าเกลียดออกไป เหนือสิ่งอื่นใด อย่าป้อนความคิดโดยอ่านหรือดูสิ่งที่ไม่ดี ถ้าท่านไม่ควบคุมความคิด ซาตานจะล่อลวงท่านเรื่อยไปจนกว่าท่านจะแสดงความคิดนั้นออกมา”³

—เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์

ความเข้าใจผิดประการที่ 4: พระผู้เป็นเจ้าทรงรักฉัน ไม่ได้อีกแล้วเพราะฉันทำผิด

“พระผู้เป็นเจ้าทรงรักลูกทุกคนของพระองค์ และพระองค์จะไม่ทรงหยุดรักและหยุดหวังในตัวเรา แผนของพระบิดาบนสวรรค์ชัดเจน และคำสั่งสัญญาของพระองค์ยิ่งใหญ่ “เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก ไม่ใช่เพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอด” (ยอห์น 3:17)”⁴

—ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

ความเข้าใจผิดประการที่ 5: บาปของฉันเลวร้ายมากจนฉันจะไม่ได้รับการให้อภัย

“ไม่ว่าท่านจะคิดว่าพลาดโอกาสไปแล้วกี่ครั้ง ไม่ว่าท่านจะรู้สึกว่าการพลาดไปมากเพียงใด หรือคิดว่าท่านไม่มีพรสวรรค์ หรือไม่ว่าท่านจะรู้สึกว่าการเดินทางไกลจากบ้านจากครอบครัวและพระผู้เป็นเจ้ามากเพียงใด ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่าน *ไม่ได้* เดินทางไปไกลเกินกว่าเอื้อมพระหัตถ์แห่งความรักของพระเจ้า เป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะจมดิ่งลงไปลึกกว่าความสว่างอันไม่มีขอบเขตที่การชดใช้ของพระคริสต์จะส่องถึง”⁵

—เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

ความเข้าใจผิดประการที่ 6: ฉันหยุดทำบาปร้ายแรงไปแล้ว ฉันจึงไม่จำเป็นต้องเข้าพบอธิการ ฉันแค่สวดอ้อนวอนก็พอแล้ว หรือไม่กี่แค่บอกพ่อแม่

“พระเจ้าทรงประกาศว่าอธิการคือผู้พิพากษาใหญ่ในอิสราเอล (ดู คพ. 107:72, 74) เขามีความรับผิดชอบในการตัดสินความมีค่าควรของสมาชิกวอร์ด โดยการแต่งตั้งและการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม อธิการมีสิทธิรับการเปิดเผยจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เกี่ยวกับสมาชิกในวอร์ดของเขา รวมทั้งตัวท่าน

“อธิการสามารถช่วยท่านผ่านกระบวนการกลับใจในวิธีที่บิดามารดาและผู้นำคนอื่น ๆ ไม่สามารถช่วยได้ ถ้าบาปร้ายแรงมากพอ เขาอาจพิจารณาให้จำกัดสิทธิพิเศษของท่านในศาสนจักร ตัวอย่างเช่น ส่วนหนึ่งของกระบวนการ

กลับใจคือ เขาอาจให้ท่านงได้รับส่วนศีลระลึกหรือตักบาตร
ฐานะปุโรหิตระยะหนึ่ง เขาจะทำงานกับท่านและตัดสินใจ
ว่าท่านมีค่าควรจะทำกิจกรรมศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นอีกครั้ง
เมื่อใด”⁶

—เอลเดอร์ซี. สก็อตต์ โกรว์

ความเข้าใจผิดประการที่ 7: ฉันพูดกับอธิการไม่ได้เพราะเขาจะดูถูกฉัน

“ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าเขาจะไม่ประณามท่าน ใน
ฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า เขาจะเมตตาและเข้าใจขณะ
ฟังท่าน จากนั้นเขาจะช่วยท่านผ่านกระบวนการกลับใจ
เขาเป็นผู้ส่งสารแห่งความเมตตาที่พระเจ้าทรงส่งมาช่วย
ท่านให้สะอาดผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”⁷

—เอลเดอร์ซี. สก็อตต์ โกรว์

ความเข้าใจผิดประการที่ 8: ฉันทำอีกแล้ว ฉันไม่สมควรได้รับการให้อภัย บางทีฉันอาจจะเปลี่ยนไม่ได้

“บางครั้งในการกลับใจของเรา ในการพยายามเป็น
เหมือนพระคริสต์มากขึ้นทุกวัน เราพบตนเองประสบ
ปัญหาเดิมๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ประหนึ่งเรากำลังปีนเขาที่
มีต้นไม้มรกคลุม บางครั้งเรามองไม่เห็นความก้าวหน้า
จนกว่าจะใกล้ถึงยอดเขาและมองลงมาจากสันเขา อย่า
ท้อแท้ ถ้าท่านพากเพียรและพยายามกลับใจ ท่านกำลัง
อยู่ระหว่างการกลับใจ”

“ณ เวลานี้ บางท่านกำลังพูดว่า ‘บราเดอร์แอนเดอร์
เซ็นครีบ ท่านไม่เข้าใจ ท่านไม่รู้สิอย่างที่ผมรู้สึก มัน
ยากเกินกว่าจะเปลี่ยน’

“ท่านพูดถูก ข้าพเจ้าไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ แต่มีองค์
หนึ่งที่เข้าใจ พระองค์ทรงทราบ พระองค์ทรงรู้สึกถึง
ความเจ็บปวดของท่าน พระองค์ทรงประกาศว่า ‘เราได้
สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา’ [อิสยาห์ 49:16] พระผู้ช่วยให้
รอดทรงอยู่ที่นั่น ทรงเอื้อมพระหัตถ์มาให้เราทุกคน ทรง
เชื่อเชิญเราว่า ‘มาหาเรา’ [3 นิโอฟ 9:14]. เรากลับใจได้
เราทำได้”⁸

—เอลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

หลังจากสารภาพ คุณจะรู้สึกดีขึ้น

คุณอาจกังวลว่าอธิการจะพูดอะไร และเขาจะคิดอย่างไร
กับคุณ แต่คุณจะพบว่าคุณไม่ต้องกังวลเลย เขา
ต้องการช่วยคุณเท่านั้น เขาจะไม่ตัดสินหรือประณาม
คุณ อธิการของคุณจะเข้าใจ หลังจากสารภาพ คุณจะ
รู้สึกดีขึ้นล้านเท่า และเมื่อคุณสะอาด นั้นนำไปสู่สิ่ง
คุณมีปัญหาก็แก้ไขตอนนี้ คุณแก้ไขเร็วเท่าใด คุณจะ
สะอาดและมีปีติเร็วเท่านั้น

มอลลี จินเนตต์ ที.

ไม่ต้องพบอธิการไม่ได้หรือ

“ไม่นานมานี้ดิฉันทำบาป ต่อจากนั้นก็กล่าวคำสวด
อ้อนวอนและคิดว่ากลับใจแล้วจริงๆ วันหนึ่งดิฉัน
รู้สึกแรงกล้าในใจว่าควรมีการสนทนาที่ซื่อสัตย์มากกับ
อธิการ ดิฉันพูดคุยกับอธิการ และท่านแนะนำดิฉันว่า
ควรปรับปรุงอะไร ดิฉันอดอาหารและสวดอ้อนวอนด้วย
ศรัทธาแรงกล้า คราวนี้ดิฉันรู้สึกว่าได้กลับใจจริงๆ ดิฉัน
รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงห่วงใยเราและการชดใช้ของ
พระคริสต์ให้อภัยจริงๆ เมื่อเรากลับใจและสารภาพบาป
ของเรา

ออร์เรลียาโน โทเมซ คา เอส.

ไม่ว่าบาปใหญ่แค่ไหน คุณกลับใจได้เสมอ

พระเยซูคริสต์ทรงอดทนต่อการชดใช้เพื่อเราจะได้กลับใจจากบาปของเรา ศาสดาพยากรณ์กล่าวไว้ครั้งไม่ถ้วนว่าไม่ว่าบาปใหญ่หรือเล็ก คุณกลับใจได้เสมอ พระผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการให้คุณกลับใจ และพระองค์ทรงต้องการช่วยคุณ แต่พระองค์จะทรงบังคับใช้วิธีของพระองค์ในชีวิตคุณไม่ได้ คุณต้องยอมให้พระองค์เข้ามาและยอมให้พระองค์ทรงทราบผ่านการสวดอ้อนวอนว่า คุณต้องการพระองค์ในชีวิตคุณ การทดลองทั้งหมดของดิฉันทำให้ดิฉันรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักดิฉัน เมลิตัน บี.

คุณทำได้

สำหรับคนที่ล้มไปแล้ว จงลุกขึ้นมา คุณมีผู้นำและคนที่รักคุณ พวกเขาต้องการให้คุณเป็นคนดีที่สุดเท่าที่คุณจะเป็นได้ คุณทำได้ด้วยกันได้ จำไว้เสมอว่าพระเยซูคริสต์ทรงรักคุณและทรงอยู่กับคุณทุกอย่างก้าว ไม่เกล ลี ที.

การกลับใจเปลี่ยนท่าน

การมีโอกาสรู้สึกว่าได้รับการให้อภัยเป็นสิ่งมีค่าต่อผมมาก คุณรู้สึกจริงๆ ว่าหลุดพ้นจากภาระหนักอึ้งในใจ และคุณรู้สึกว่าคุณจะรักและปกป้องคนอื่น คุณเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องทำทนาย นั่นคือผมกับการลอง สิ่งนั้นจะเปลี่ยนคุณเป็นอีกคนไปเลย เป็นคนที่พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้คุณเป็น คนที่คุณมาโลกนี้เพื่อพยายามจะ เป็น และเป็นคนดีขึ้น! ขอให้กล้า!

รอนรีโก ออกคาวิโอ เอ.

พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้คุณกลับใจ

การกลับใจ—ของประธานอันน่าอัศจรรย์จากพระบิดาในสวรรค์ของเรา พระองค์ประทานโอกาสให้เราเป็นเหมือนพระองค์ผ่านการชดใช้ของพระคริสต์ พระองค์ทรง ต้องการให้เรากลับใจ มาหาพระองค์ เหมือนโนครีแอนทอน เราทุกคนจะทำผิด ความผิดบางอย่างร้ายแรงกว่าอย่างอื่น แต่เราทุกคนทำผิด เหมือนโนครีแอนทอนเช่นกัน เราสามารถกลับใจและเปลี่ยนชีวิตเราได้ (ดู แอลมา 39–42) พระบิดาในสวรรค์ทรงรักเรา มากพอจะทรงต้องการให้เรากลับไปหาพระองค์ไม่ว่าคุณทำอะไรลงไป มีเส้นทางให้กลับมาหาสันติและความ สุขเสมอ ■

แม็กเคลา เจ.

อ้างอิง

1. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “จุดกลับที่ปลอดภัย,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2007, 126.
2. นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “จงกลับใจ . . . เพื่อเราจะรักษาเจ้า,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2009, 52.
3. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “Making the Right Choices,” *Ensign*, Nov. 1994, 37.
4. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “จุดกลับที่ปลอดภัย,” 124.
5. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “คนงานในสวนองุ่น,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2012, 33.
6. ซี. สก็อตต์ โกรว์, “เหตุใดฉันจึงต้องสารภาพต่ออิการและฉันต้องสารภาพอะไร” *เสี้ยวไฮนา*, ต.ศ. 2013, 58.
7. ซี. สก็อตต์ โกรว์, “เหตุใดฉันจึงต้องสารภาพต่ออิการและฉันต้องสารภาพอะไร” 59.
8. นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “จงกลับใจ . . . เพื่อเราจะรักษาเจ้า,” 51.

พระองค์ทรงเอาชนะความตาย

“เพราะการพลีพระชนม์ชีพของพระผู้ไถ่ผู้ทรงเป็นที่รักของเรา ความตายจึงไม่มี
เหลือใน หลุมศพไม่มีชัยชนะ ซาตานไม่มีพลังอันยั่งยืน และเรา ‘บังเกิด...
ใหม่’ เข้าในความหวังที่ยั่งยืน โดย การคืนพระชนม์ ของพระเยซูคริสต์”

(1 เปโตร 1:3; เน้นตัวเอน)

ประธานคิเตอร์ เอฟ. อุลทอร์แห่งฝ่ายประธานสูงสุด, การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2015

ฉันกำลังรู้สึก . . .

บัตร์พระคัมภีร์เหล่านี้จะทำให้กำลังใจท่านเมื่อท่านท้อแท้

ท ่แม้ว่าท่านกำลังรู้สึกอย่างไร พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักท่าน ทรงรักท่าน และเข้าพระทัย สิ่งที่ท่านกำลังประสบ อันที่จริง พระองค์ทรงรักท่านมากจึงทรงส่ง พระบุตรของพระองค์พระ เยซูคริสต์มาทำการชดใช้เพื่อ ให้ท่านเอาชนะความท้อทายเป็น ความสุข และกลับไปอยู่กับ พระองค์ได้อีกครั้ง (ดู ยอห์น

3:16) อาจดูเหมือนไม่ง่ายเมื่อท่าน กำลังท้อแท้ แต่มีที่ให้ท่านไปหาความ ช่วยเหลือ นั่นคือ พระคัมภีร์ บัตร์ต่อไปนี้มีตัวอย่างมากมายจาก พระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นว่าพระผู้ เป็นเจ้าทรงอยู่ที่นั่นเพื่อท่านเสมอ ดัง นั้นเมื่อใดที่ท่านรู้สึกเศร้า เหงา หรือ หงุดหงิด ท่านสามารถดึงบัตร์เหล่านี้ ออกมาเปิดอ่านพระคัมภีร์ที่ระบุ และ รู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับท่าน

กลัว

พระคริสต์ทรงเอาชนะทุกอย่าง ฉะนั้นไม่มีอะไรต้องกลัว

มาระโก 4:36-41: เหล่าสาวก กลัวเมื่อพวกเขาออกไปใน ทะเลและติดอยู่ท่ามกลางพายุ ร้าย พระคริสต์ทรงทำให้พายุ สงบด้วยพระบัญชาว่า “จงสงบ เงียบ” เมื่อนั้นกลัว ฉันทันทีหาย พระเจ้า และพระองค์จะทรง ช่วยให้คุณรู้สึกสงบ

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

อิสยาห์ 41:10
ยอห์น 14:27
2 ทิโมธี 1:7
หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:34

สับสน

พระเจ้าทรงทราบวิธีแก้ปัญหาคือ ทุกอย่างที่คุณเผชิญ ฉันทันทีฟังการ ชดใช้ของพระองค์ได้

โจเซฟ สมิธ—ประวัติ ข้อ 5-20: โจเซฟ สมิธรู้สึกสับสนไม่ทราบ ว่าท่านควรเข้าร่วมศาสนจักรใด ท่านทูลถามพระผู้เป็นเจ้าและได้ รับคำตอบ ซึ่งนำไปสู่การฟื้นฟู ศาสนจักรของพระเจ้า เมื่อนั้น รู้สึกสับสน ฉันทันทีอ้อนวอน พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะ ทรงตอบฉันทันที

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

ลูกา 1:37
โมไซยาห์ 26:13
อีเธอร์ 2:16-3:6
หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:4

เศร้า

พระคริสต์ทรงรู้จักถึงความเศร้า ทั้งหมดที่ฉันทันทีต้องประสบ พระองค์จึงทรงปลอบโยนฉันทันทีได้

หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:1-9: ขณะอยู่ในคุกลิเบอร์ตี้ โจเซฟ สมิธรู้สึกสิ้นหวังเพราะ สมาชิกของศาสนจักรกำลังประสบ ความทุกข์ และท่านก็เช่นกัน ท่าน สวดอ้อนวอนและได้รับความ มั่นใจ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอยู่กับ ฉันทันทีฉันทันทีไปขอการปลอบโยน จากพระองค์

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

ยอห์น 14:18
ยอห์น 16:33
แอลมา 17:10
หลักคำสอนและพันธสัญญา 122

คำแนะนำ: ตัดบัตรเหล่านี้แล้ว
ใช้ห้าง เชือก หรือริบบิ้นคล้อง
ไว้ด้วยกัน ท่านอาจต้องการ
เคลือบพลาสติกหรือเก็บไว้ใน
แฟ้มเพื่อช่วยยืดอายุการใช้งาน
ท่านสามารถดาวน์โหลด
ให้เพื่อนหรือครอบครัวได้ที่

liahona.lds.org

รู้สึกผิด

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงรับเอา
บาปของฉันทไว้กับพระองค์ทั้งนี้
เพื่อฉันจะได้รับการให้อภัยและ
หลุดพ้นจากความ โศกเศร้าและ
รู้สึกผิด

แอลมา 36:16–21: แอลมาผู้บุตร
ทำบาปร้ายแรงบางอย่าง แต่เขา
ยังได้รับการให้อภัยและการระ
ของความรู้สึกผิดถูกนำออกไป
โดยกลับใจ ฉันจะมีสันติสุขที่
แอลมาพูดถึง

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

วิวรณ์ 3:19
2 นิไฟ 9:21–22
แอลมา 38:8–9
โมโรไน 10:32–33

ท้อแท้

ฉันสามารถเอาชนะความท้อแท้
ได้ขณะที่พยายามเข้าใจการ
ชดใช้ของพระคริสต์และเข้าถึง
เดชานุภาพของพระองค์

แอลมา 26:27: แอมันเดือนที่
น้องของท่านว่าเมื่อพวกเขาารู้สึก
ท้อแท้ พระเจ้าทรงปลอบโยน
พวกเขาและสัญญาจะประทาน
ความสำเร็จแก่พวกเขา พระผู้
เป็นเจ้าทรงทำสัญญานับกับฉัน
ถ้าฉันจะหันไปหาพระองค์

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

มัทธิว 11:28–30
มัทธิว 26:36–46
แอลมา 29:10–13
โมโรไน 7:33

หนักใจ

โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซู
คริสต์ ฉันจะได้รับสรีรภาพและมี
พลังอดทนได้ทุกอย่าง

โมไซยาห์ 24:13–15: ผู้คนของแ
ลมาเป็นทาสของนายงานที่ชั่วร้าย
พวกเขาหวดอ่อนวอนและมีกำลัง
แบกสัมภาระของพวกเขา เมื่อ
ฉันหนักใจ พระผู้เป็นเจ้าจะทรง
ทำให้ฉันมีพลังด้วย

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

แอลมา 26:27
แอลมา 31:33
แอลมา 36:3
หลักคำสอนและพันธสัญญา 24:8

สงสัย

ฉันสามารถพบคำตอบของคำถามในพระกิตติคุณและวางใจว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงช่วยให้ฉันหมดความสงสัย

ยากอบ 1:5-6: ยากอบกระตุ้นให้คุณทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าถ้าฉันไม่เข้าใจ แต่ท่านเตือนให้ทูลถามด้วยศรัทธา ท่านเข้าใจว่าการถามคำถามทำให้เกิดความปรารถนาจะเข้าใจ ส่วนความสงสัยทำให้เกิดความไม่เชื่อ

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

โมไซยาห์ 4:9
แอลมา 32:28
มอรมอน 9:27
หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:36

เจ็บป่วย

พระเจ้าทรงทราบวิธีช่วยบรรเทาความเจ็บป่วยและเพราะพระองค์สักวันฉันจะหายจากความเจ็บป่วยทั้งหมด

ลูกา 8:43-48: ขณะประทับบนแผ่นดินโลกพระคริสต์ทรงรักษาคนมากมาย ฉันจะหายได้เช่นกัน การรักษาให้หายอาจไม่เกิดขึ้นทันทีหรือในชีวิตนี้ แต่พระองค์จะทรงปิดรอยโรคฉัน (รูปแบบหนึ่งของการรักษา) และทรงรักษาค้นให้หายในการฟื้นคืนชีวิต

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

มัทธิว 4:23-24
มาระโก 9:14-27
แอลมา 7:11-13
3 นีไฟ 17:7-10

หงุดหงิด

พระคุณของพระคริสต์สามารถให้ความอดทนแก่ฉันเพื่อจะไม่หงุดหงิดกับตนเองและคนอื่นๆ

2 นีไฟ 4:16-35: แม้แต่คนซื่อสัตย์อย่างนีไฟก็หงุดหงิดกับตนเอง เมื่อฉันพยายามเอาชนะความอ่อนแอ ทำภารกิจให้เสร็จหรือดำเนินการล่อลวง ฉันจะอึดใจเมื่อรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยฉันและประทานสันติสุขแก่ฉัน

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

แอลมา 34:41
แอลมา 38:4-5
หลักคำสอนและพันธสัญญา 67:13
หลักคำสอนและพันธสัญญา 98:12

ไร้ค่า

พระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อฉันเพราะทรงรักฉันและรู้ว่าอ่อนแอของฉัน

ลูกา 15:3-7: อุปมาเรื่องแกะที่หายไป แสดงให้เห็นว่าพระเมษยาห์ผู้ประเสริฐ พระเยซูคริสต์ จะทรงทำทุกอย่างเพื่อให้ได้แกะหายตัวนั้นคืน ฉันมีค่ามากต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ถึงขนาดว่าพระองค์ทรงเตรียมทางให้ฉันกลับไปหาพระองค์และเป็นเหมือนพระองค์

.....
พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

ยอห์น 3:16
ยอห์น 15:13
แอลมา 24:14
หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10-13

เหงา

เพราะพระคริสต์ทรงรับการ
ชดใช้เพื่อฉัน ฉันจึงไม่ต้อง
อดทนต่อการทดลองตามลำพัง

โยบ 1:21–22: โยบทนทุกข์
หลายประการ รวมทั้งความตาย
ของบุตรธิดาของเขา เขาอดทน
โดยวางใจพระเจ้า เมื่อฉันหัน
มาหาพระเจ้าโดยทำความรู้จัก
พระองค์ ฉันจะเห็นว่าฉันไม่
โดดเดี่ยวเลยเพราะพระองค์ทรง
อยู่กับฉัน

พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

ลูกา 22:39–44

ยอห์น 16:32

หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:9–10

หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:46

เจ็บปวด

ความเจ็บปวดทุกอย่างที่ฉันรู้สึก
จะหายไปผ่านการชดใช้ของพระ
คริสต์ และความรักของพระองค์
จะเป็นแรงบันดาลใจให้ฉันให้อภัย
ผู้อื่น

1 นิไฟ 7:6–21: เหมันกับเลมิวเอลมัด
นีไฟและปู่ของท่านไว้ในแดน
ทูลกันดาร นีไฟ สวดอ่อนวอน และ
ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า
ท่านเป็นอิสระและให้อภัยพี่ๆ ฉัน
สามารถสวดอ่อนวอน รู้สึกถึง
สันติสุข และพบพลังในการให้อภัย
ได้เช่นกัน

พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

สคูตี 147:3

อิสยาห์ 53:3–5

ลูกา 23:1–47

1 นิไฟ 19:9

อ่อนแอ

พระเมตตาและพระคุณของพระ
คริสต์จะทำให้พลังฉันเอาชนะ
ความท้าทายแม้แต่ตอนที่ฉัน
รู้สึกอ่อนแอ

แอลมา 2:27–31: เมื่อขานนีไฟ
กำลังสู้รบ พวกเขาหันไปพึ่ง
พระเจ้าและพระองค์ทรงทำให้
พวกเขามีพลังกำลัง เมื่อฉันพบ
การจุใจทุกรูปแบบทางอารมณ์
และทางวิญญาณ ฉันอาจรู้สึก
อ่อนแอ แต่พระเจ้าจะทรงทำให้
ฉันเข้มแข็ง

พระคัมภีร์เพิ่มเติม:

มัทธิว 7:24–27

โมไซยาห์ 9:17–18

ฮีลามัน 5:12

อีเธอร์ 12:27

คำตอบจากผู้นำศาสนจักร

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธาน
สูงสุด

วิธี

สร้างความเป็นหนึ่งเดียว

เรามีชีวิตอยู่ในสภาวะแวดล้อมต่าง
กัน เราจะมาจากทุกประเทศและ
ภูมิภาคหลังทางชาติพันธุ์หลากหลาย
เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า
เรา รู้จากประสบการณ์ว่าปีติเกิด
ขึ้นเมื่อเราได้รับพระด้วยความ
หนึ่งเดียว พระบิดาบนสวรรค์ไม่
สามารถประทานพรนั้นให้เราเป็น
รายบุคคลได้ ปีติของความเป็นหนึ่ง
เดียวที่พระองค์ทรงประสงค์จะ
ประทานให้เราอย่างมากไม่ใช่ให้เรา
คนเดียว เราต้องแสวงหา และ
มีคุณสมบัติคู่ควรแก่การรับพรนี้
กับผู้อื่น ไม่แปลกที่พระเจ้าเป็นเจ้า
ทรงกระตุ้นให้เรา มาชุมนุมกัน
เพื่อพระองค์ทรงต้องการให้เรา
มาชุมนุมกันเป็นครอบครัว พระองค์
ทรงจัดชั้นเรียน วอร์ด สาขา และ
ทรงบัญชาให้เรามาประชุมกันบ่อยๆ
ในการชุมนุมเหล่านั้นซึ่งพระเจ้าเป็น
เจ้าทรงออกแบบไว้ให้เรา มีโอกาส
อันสำคัญยิ่งให้เรา เราสามารถสวด
อ้อนวอนและทำงาน เพื่อ ความ
เป็นหนึ่งเดียว ซึ่งจะนำไปสู่
และเพิ่มพลังให้เราได้รับใช้

นอกจากศาสนพิธีแล้ว ยังมีหลัก
ธรรมที่เราทำตามเป็นกลุ่มซึ่งนำไปสู่
ความเป็นหนึ่งเดียวยิ่งขึ้น

1. การเปิดเผย การเปิดเผย
เป็นทางเดียวที่เราจะรู้วิธีทำตาม
พระประสงค์ของพระเจ้าด้วยกัน การ
เปิดเผยเรียกส่องแสงสว่างจากเบื้อง
บน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรง
เป็นพยานต่อใจเรา และต่อใจคน
ที่มาชุมนุมกับเรา ว่าพระองค์ทรง
ประสงค์ให้เราทำอะไร และการรักษา
พระบัญญัติทำให้เราล้าตกเป็น
หนึ่งเดียวได้

2. อ่อนน้อมถ่อมตน ความ
จงองหงเป็นศัตรูตัวฉกาจของ
ความเป็นหนึ่งเดียว ท่านเคยเห็น
และรู้สึกถึงผลอันน่ากลัวของความ
จงองหงมาแล้ว ข้าพเจ้าสุขใจที่เห็น
ผู้เชี่ยวชาญการสร้างสันติมากขึ้น
เรื่อยๆ ผู้ทำให้น้ำนิ่งก่อนเกิดเหตุร้าย
ท่านสามารถเป็นหนึ่งในผู้สร้างสันติ
เหล่านั้นไม่ว่าท่านจะอยู่ในความขัด
แย้งหรือเป็นผู้สังเกตการณ์ วิธีหนึ่ง
ที่ข้าพเจ้าเคยเห็นคือค้นหาสิ่งที่เรา
เห็นตรงกัน

3. พุดถึงกัน ในทางที่ดี
ลองนึกถึงครั้งสุดท้ายที่มีคนถาม
ท่านว่าท่านคิดอย่างไรกับคนที่
กำลังรับใช้ในครอบครัวท่านหรือใน
ศาสนจักร ข้าพเจ้า ตัญญา กับท่าน
ได้ว่าท่านจะรู้สึกถึง สันติสุขและ
ปีติ เมื่อท่านพุดถึงผู้อื่นอย่างมีน้ำใจ

ท่านได้ประยุกต์ ใช้สิ่งนี้อย่างไร

พระเจ้าทรงต้องการให้เรารักพ
นี้้องของเรา แม้แต่คนที่ไม่เหมือน
เรา เราจำเป็นต้องนำพนี้้องของ
เรากลับมาโบสถ์ ถ้าเรารักพวก
เขามากพอและสวดอ้อนวอนให้
พวกเขา พวกเขาจะกลับมาโบสถ์
และกลับมาในอ้อมพระบาท
ของพระเจ้าของเรา

ชามูเอล ซี. อายุ 16 ปี แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

ในแสงสว่างของพระคริสต์

ด้วยความเป็นหนึ่งเดียวที่ข้าพเจ้า
เห็นเพิ่มขึ้น พระเจ้าจะทรงสามารถ
ทำสิ่งที่โลกจะคิดว่าเป็นปาฏิหาริย์ วิ
สุทธิชนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของ
พระเจ้าได้เมื่อเป็นหนึ่งเดียวในความ
ชอบธรรม ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือน
ตุลาคม 2008

สาเหตุที่เรา รับบัพติศมาแทนคนตาย

สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นในระหว่าง
บัพติศมาแทนคนตาย
มากกว่าที่เราเห็น

๑๓ ท่านเคยรับบัพติศมาแทนคน
ตายมาแล้ว ท่านอาจจะเคยรู้สึก
ถึงพระบางอย่างของการนมัสการ

ในพระวิหาร ท่านรู้สึกเครียดน้อยลง
จัดจ่อมมากขึ้น เปี่ยมด้วยสันติสุขและ
ศรัทธามากขึ้น พรที่ท่านได้รับจาก
การไปพระวิหารเหลือเชื่อมาก แต่การ
นมัสการในพระวิหารเกี่ยวข้องมากกว่า
พรที่ท่าน ได้รับ บางครั้งยากจะจำ
คนที่เกี่ยวข้องกับการนมัสการในพระ
วิหารของท่าน แต่เขาเป็นมากกว่าชื่อ

บนกระดาดสีฟ้าหรือสีชมพู เมื่อท่าน
รับบัพติศมาหรือรับการยืนยันแทน
ใครบางคน ท่านกำลังช่วยคนจริงๆ
ด้วยเหตุนี้ ท่านรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ
ผู้วายชนม์เหล่านั้น เหตุใดจึงสำคัญที่
ท่านต้องรับบัพติศมาและการยืนยัน
แทนพวกเขา พระคัมภีร์ให้ข้อมูล
มากมายเกี่ยวกับชีวิตก่อนเกิด

งานพระวิหาร: ไม่มีพรใดยิ่งใหญ่กว่า
“นับเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์อย่างยิ่งที่ท่าน เด็กหนุ่มหรือเด็ก
สาวที่เป็นคนธรรมดาสามัญ สามารถยืนอยู่ในที่ของชายหรือ
หญิงที่ยิ่งใหญ่บางคนผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีชีวิตบนแผ่นดินโลก
แต่บัดนี้ไม่มีพลังความสามารถจะทำให้ตนเองก้าวหน้าโดย
ปราศจากพรที่ท่านสามารถให้เขาได้ . . . ไม่มีพรใดยิ่งใหญ่
กว่านี้ . . . และนั่นจะเป็นสิทธิพิเศษของท่าน โอกาสของท่าน
และความรับผิดชอบของท่านที่ต้องดำเนินชีวิตให้คู่ควรแก่
การไปพระวิหารของพระเจ้าและรับบัพติศมาแทนคนบาง
คนทีนั้น”

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008), “Inspirational Thoughts,”
Ensign, Apr. 2002, 4.

1. ความตายทางร่างกาย
เพราะการตกของ
อาดัม ทุกคนที่เกิดมาบน
แผ่นดินโลกจึงประสบความ
ตาย (ดูโมเสส 6:48) เมื่อตาย
วิญญาณของคนนั้นแยกจาก
ร่างกาย และวิญญาณของพวกเขา
เขาไปสู่โลกวิญญาณเพื่อรอการ
ฟื้นคืนชีวิต

2. โลกแห่งวิญญาน: เมืองบรมสุขเกษมและเรือนจำวิญญาน

โลกวิญญานแบ่งออกเป็นเมืองบรมสุขเกษมกับเรือนจำวิญญาน คนที่รับบัพติศมาและอยู่อย่างซื่อสัตย์ในชีวิตมรรตัยไปเมืองบรมสุขเกษม นี่เป็นสถานที่แห่งการพักผ่อน สันติสุข และปิติ พระเยซูคริสต์เสด็จเยือนและสอนวิญญานในเมืองบรมสุขเกษมระหว่างการสิ้นพระชนม์กับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ (ดู คพ. 138:18-27)

คนที่สิ้นชีวิตโดยปราศจากความรู้ในพระกิตติคุณไปเรือนจำวิญญาน นี่คือนสถานที่ซึ่งคนไม่เชื่อฟังหรือคนชั่วในชีวิตมรรตัยไปอยู่เช่นกัน วิญญานชอบธรรมสอนพระกิตติคุณให้คนเหล่านี้ พวกเขามีโอกาสยอมรับพระกิตติคุณและกลับใจหลังจากนั้น (ดู คพ. 138:28-37) เพราะปราศจากร่างกาย พวกเขาจึงไม่สามารถรับบัพติศมาหรือมีส่วนรับศาสนพิธีอื่นที่จำเป็นต่อการได้รับชีวิตนิรันดร์ (ดู แอลมา 40:14)

3. ศาสนพิธีแทนคนตาย

โซคดีที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา ทรงรัก และยุติธรรม ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงจัดหาหนทางให้บุตรธิดาทุกคนได้รับการช่วยให้รอด นี่เป็นวิธีที่ท่านช่วยได้ เมื่อท่านประกอบศาสนพิธีแทนคนตาย พวกเขามีโอกาสยอมรับศาสนพิธีเหล่านี้ ท่านสามารถทำแทนพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาทำด้วยตนเองไม่ได้บนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์ จิตวิญญานที่กลับใจเหล่านี้สามารถ “ได้รับการไถ่, โดยการเชื่อฟังศาสนพิธีแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้าเป็นเจ้า” (คพ. 138:58; ดู ข้อ 59 ด้วย) ท่านจะประสบปิติใหญ่หลวงที่มาจากความช่วยเหลือให้คนในเรือนจำวิญญานได้รับศาสนพิธีที่จำเป็นเหล่านี้

4. การฟื้นคืนชีวิต

โดยผ่านการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ทุกคนที่เกิดมาบนแผ่นดินโลกจะเอาชนะความตายทางร่างกายและฟื้นคืนชีวิต (ดู 1 โครินธ์ 15:22) พระเยซูทรงสอนว่า “เพราะเรามีชีวิตอยู่ พวกท่านก็จะมีชีวิตอยู่ด้วย” (ยอห์น 14:19) ระหว่างการฟื้นคืนชีวิต วิญญานของทุกคนจะรวมกับร่างกายของพวกเขาอีกครั้ง นี่หมายถึงทุกคน—คนที่ดำเนินชีวิตอย่างชั่วร้าย คนที่ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม คนที่กลับใจและได้รับศาสนพิธีโดยตัวแทนหลังจากพวกเขาสิ้นชีวิต

5. การพิพากษา

เมื่อทุกคนฟื้นคืนชีวิตแล้ว แต่ละคนจะพบกับพระเจ้าและรับการพิพากษา “ตามงานของตน” (3 นีไฟ 27:15) รวมถึงการยอมรับศาสนพิธีของพวกเขา (ดู 3 นีไฟ 27:16-20) เฉพาะคนที่ได้รับศาสนพิธีพระกิตติคุณ (ไม่ว่าด้วยตนเองหรือผ่านงานพระวิหาร) และรักษาพันธสัญญาที่มากับศาสนพิธีเหล่านั้นจึงจะมีชีวิตนิรันดร์ เพราะท่านเป็นมนุษย์ที่มีชีวิตและเป็นผู้ถือใบรับรองพระวิหารที่มีค่าควร ท่านจึงมีโอกาสและความรับผิดชอบอันเหลือเชื่อในการช่วยบุตรธิดาของพระเจ้าบนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์ ท่าน เป็นส่วนสำคัญในแผนของพระเจ้าเป็นเจ้า ■

ผมรู้ว่า พระเจ้าไถ่ของผมทรงพระชนม์

หลังจากพ่อแม่ทิ้งเรา เราเรียนรู้ว่าพระเยซูคริสต์
จะไม่ทรงทำเช่นนั้น

สงวนนาม

เมื่อผมอายุ 14 ปี คุณพ่อไปจากครอบครัวเรา และคุณแม่จำต้อง
หนีออกนอกประเทศ ผมถูกทิ้งให้อยู่กับน้องสามคน คือ เอฟราอิม
อายุ 9 ขวบ โจนนาธานอายุ 6 ขวบ และเกรซอายุ 3 ขวบ (นาม
สมมติ) เราไม่ทันตั้งรับการเปลี่ยนแปลงกะทันหันครั้งนี้ เป็นครั้ง
แรกที่เราอยู่กันตามลำพัง

พระองค์ประทานพละกำลังให้เรา

“พระเจ้าช่วยให้รอด ... ทรงรู้จักความยากลำบาก ความปวดใจ การล่อลวง และการทนทุกข์ของเรา เพราะพระองค์ทรงเต็มพระทัยประสพกับทุกสิ่งในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของการชดใช้ของพระองค์ และเพราะสิ่งนี้การชดใช้ให้ฤทธานุภาพแก่พระองค์ที่จะช่วยเหลือเรา—ให้พละกำลังเราในการอดทนต่อทุกสิ่ง”

เอ็ดเวิร์ดดีลลิน เอช. ไรต์ แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสอง, “จงเสริมสร้างความเข้มแข็งด้วยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์,” *เกลียวนา* พ.ย. 2015, 61, 62

ไม่นานญาติพี่น้องก็เสนอว่าจะรับเราแต่ละคนไปอยู่ด้วย แต่ถ้าเราไปอยู่กับพวกเขา เราจะต้องแยกจากกัน นี่เป็นเรื่องที่เราตัดสินใจลำบาก เราจะปฏิเสธความช่วยเหลือด้วยเจตนาดีของพวกเขาได้อย่างไร แต่ขณะเดียวกัน เราจะยอมทิ้งเวลาหลายปีของการเล่น หัวเราะ ดูแลกัน และเผ้าดูกันและกันเติบโตได้อย่างไร

ตอนแรกผมกับน้องชายปฏิเสธความช่วยเหลือของพวกเขาโดยคิดว่าผมสามารถทำงานเลี้ยงดูพวกเขา และเราจะได้อยู่ด้วยกัน แต่เรารู้ว่าเราไม่สามารถดูแลน้องสาวคนเล็กของเราได้ และด้วยเหตุนี้เราจึงยอมให้เธอจากเราไปด้วยความเสียใจ

ผมทำงานเป็นช่างทาสีตีติดต่อกันสองสามเดือนเพื่อซื้ออาหารเลี้ยงน้องชายกับตัวผม รายได้ของผมไม่พอจ่ายค่าไฟและค่าน้ำ ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องอยู่โดยไม่มีน้ำและไฟ

แม้จะมีการทดลองเรื่องนี้และการนินทาของคนอื่นๆ ตามมา แต่ศรัทธาของเราไม่สั่นคลอน ทุกคืน ผมจะให้อาหารกับโจนาธานมางัดลอมตะเกียงเพื่ออ่านพระคัมภีร์มอรมอน ผมจะขริบไส้ตะเกียงให้มีควันน้อยลง แต่เราก็ยังต้องทำความสะอาดมูกที่กลายเป็นสีดำเมื่อเราอ่านจบ แต่นั่นคุ้มค่า

การอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทำให้เราใกล้ชิดพระเยซูคริสต์ หลังจากอ่าน เราจะคุกเข่าด้วยกันและผลัดกันกล่าวคำสวดอ้อนวอน เราทูลขอการปลอบโยนสำหรับปัญหาที่ดูเหมือนไม่มีวิธีแก้ เราอ่านจบ และศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์เข้มแข็งขึ้น

วันหนึ่งผมกลับจากทำงานมาเหนื่อยๆ และทิ้งตัวลงบนเตียงชั้นล่าง เมื่อเงยหน้าผมเห็นกระดาษแผ่นหนึ่งติดอยู่ที่ใต้เตียงชั้นบน เขียนว่า “ฉันรู้พระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์!” โจนาธานน้องชายผมเป็นคนติดกระดาษแผ่นนั้น เด็กๆ เข้าใกล้ฟ้าสวรรค์มากจนแม้แต่เด็กปฐมวัยก็สามารถเป็นเครื่องมือในการส่งข่าวสารจากพระเจ้าเป็นเจ้ามาปลอบใจที่เป็นทุกข์และความคิดที่ว้าวุ่น!

ประจักษ์พยานนี้คำจูนผมเมื่อผมตระหนักว่าผมไม่สามารถหาเลี้ยงชีพเพื่อความอยู่รอดของเราได้และเราต้องออกจากบ้านของเรา ครอบครัวฝ่ายแม่มารับโจนาธานไปอยู่ด้วย ส่วนเอฟราอิมกับผมเลือกอยู่กับปู่ย่าของเราเพราะพวกท่านเป็นสมาชิกศาสนจักรในบ้านคุณปู่คุณย่าเราตื่นแต่เช้าทำงานบ้านก่อนไปโรงเรียน จากนั้นก็ดูแลคุณปู่จนถึงดึก เราเหนื่อยมาก แต่พระเจ้าทรงนึกถึงเราและเราอยู่ใกล้ชิดศาสนจักร

ทุกครั้งที่ผมรู้สึกอยากยอมแพ้ ผมจะนึกถึงช่วงเวลาพิเศษที่เคยอยู่กับน้องๆ ขณะเรานั่งล้อมตะเกียงอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่เคียงข้างเราในยามยากเหล่านั้น นับตั้งแต่คนในครอบครัวเราแยกจากกัน พระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งเรา “ผมรู้ว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของผมทรงพระชนม์!”

หลายปีต่อมา เวลาที่ผมยังมีภาพของคำเหล่านั้นเหนือเตียงของผมอยู่ในใจและในความคิดผม ข่าวสารดังกล่าวได้ช่วยผมกับเอฟราอิมน้องชายในช่วงที่เราใช้ชีวิตเป็นผู้สอนศาสนา

เต็มเวลาและในความพยายามใช้ชีวิตแต่งงานที่เลวร้ายตอนนั้น

ผมคงพลาดหลายอย่างในชีวิตถ้าผมสงสัยแทนที่จะวางใจพระเจ้าคริสต์ไม่ว่าชีวิตจะยากเพียงใด แต่ชีวิตไม่เคยยากเกินไปสำหรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงทนทุกข์ในเกทเสมณี พระองค์ทรงสามารถใช้หนึ่งประโยชน์ประคองชีวิตคนๆ หนึ่ง พระองค์ทรงทราบทุกอย่างตั้งแต่ต้นจนจบ การปลอบโยนของพระองค์มีพลังมากกว่าความปวดร้าวใจที่ชีวิตนี้สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ โดยผ่านการชดใช้ของพระองค์ ไม่มีปัญหาการ—มีแต่ความหวัง พระคุณ สันติสุข และความรักที่ไม่เปลี่ยนแปลง เชื่อผมเถิดครับ ผมรู้! ผมรู้ว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของผมทรงพระชนม์! ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในฟิลิปปินส์

ไข่มุกแกะ

โดย เอมี เอ็ม. มอร์แกน
เรียบเรียงจากเรื่องจริง

“โดยเรื่องเล็กและเรียบง่ายสิ่ง
สำคัญจะเกิดขึ้น” (แอลมา 37:6)

เจตตา เพิร์ล สตุเวิร์ทถอดหมวก
และทิ้งตัวลงไปนั่งข้างๆ คุณพ่อ
บนระเบียง “ไข่มุกคืออะไรคะ”
เธอถามเขา

เจตตาวัยแปดขวบรู้ว่าไข่มุกคือ
อะไร แต่เธอชอบฟังคำตอบของคุณพ่อ
คุณพ่ออธิบายเหมือนทุกครั้งว่า
ไข่มุกเกิดขึ้นที่ละชั้นในหอยนางรม
จนกลายเป็นอัญมณีแวววาวสดใสได้
อย่างไร

“ไข่มุกแวววาวเหมือนลูก เจตตา
เพิร์ลน้อยของคุณพ่อ” เขาพูดพลางยิ้ม
เจตต้ายิ้มตอบ เธอชอบเป็นเพิร์ล
ของคุณพ่อ

ขณะรับประทานอาหารค่ำ คุณ
พ่อบอกเจตตาว่าเขามีคำถามสำคัญ
จะถามเธอ

“ตั้งแต่ลูกยังเล็ก ลูกมีพรสวรรค์
พิเศษด้านดนตรี” คุณพ่อพูด
“ลูกอยากเรียนเปียโนหรือเปล่านั้น”
เจตตาทำตาโต “อยากสิคะ!”

“นั่นหมายความว่าลูกต้องเดิน
ทางไกลไปพักอยู่กับครูสักระยะหนึ่ง
นะลูก” คุณแม่บอก “ไม่มีใครใน
มิลเบร์นสอนลูกได้”

รอยยิ้มของคุณพ่อหายไป
เธอไม่เคยอยู่ห่างครอบครัวเกินหนึ่ง
วัน และต้องไป ไกล . . .

“แต่สำคัญที่เราต้องพัฒนา

เจตตาอยากเล่นเปียโน
แต่เธอจะจากครอบครัว
ได้หรือ

พรสวรรค์ แม้จะทำได้ยาก”

คุณพ่อบอก

คุณแม่พยักหน้า “ลูกต้องตั้งใจ
มาก” เธอบอก

เจตตา รัก ดนตรี เธออยาก
เล่นเปียโนมาตลอด รอยยิ้มค่อยๆ
ปรากฏบนใบหน้าของเธอ “หนูจะ
เล่นเปียโนคะ!”

แต่เช้าวันรุ่งขึ้น ขณะเจตตาดู
คุณแม่ผูกมัดติดกับรถม้า เธอไม่รู้สึกลึกลับ
ตื่นเต้นเลย วันนั้นเธอกลับ เธอไม่คิด
ว่าจะต้องจากบ้านเร็วขนาดนั้น

เจตตาค่อยๆ ปีนรถม้าขึ้นไปนั่ง
ข้างๆ คุณพ่อ

“พร้อมหรือยังจะเจตตา เพิร์ล”
เขาถาม

เจตตาไม่รู้สึกลัวพร้อม แต่เธอ
พยักหน้า รถม้าพุ่งตัวไปข้างหน้า
หลังจากนั้นครูหนึ่ง คุณพ่อ
ชำเลื่องมอเธอ “ลูกรู้หรือเปล่านั้นว่า
พ่อกับแม่ภูมิใจในตัวลูกมาก”

เจตตาพยักหน้า “แต่ถ้าคุณพ่อ

ต้องการให้หนูช่วยที่บ้านล่ะคะ”

คุณพ่อยิ้ม “เราจะคิดถึงลูกแน่
เลย แต่นี้เป็นวิธีเดียวที่ลูกจะช่วย
ได้ ลูกจะรับใช้พระบิดาบนสวรรค์
โดยพัฒนาของประทานที่พระองค์
ประทานให้ลูก”

เธอไม่เคยคิดแบบนั้นมาก่อน
พรสวรรค์ด้านดนตรีของเธอจะเป็น
ของประทานจากพระบิดาบนสวรรค์
ได้หรือ

คุณพ่อพูดต่อ “จะต้องใช้เวลา
แต่ลูกจะเล่นเปียโนเก่งขึ้นทีละนิด
จากนั้นลูกก็จะสามารถรับใช้คนได้
มาก”

เจตตา รู้สึกว่าความกลัวเริ่มหายไป
เธอจะเรียนเปียโน และ รับใช้พระ
บิดาบนสวรรค์ คงจะน่ากลัว แต่เธอ
รู้ว่าพระองค์จะทรงช่วยเธอ

คุณพ่อขยิบตา “ไข่มุกน้อย
ของคุณพ่อกำลังสดใสแวววาวมากขึ้น
เรื่อยๆ”

อย่างที่เธอพูดไว้ เจตตาน้อย
หัดเล่นเปียโนแบบค่อยเป็นค่อยไป
เธอหัดเล่นออร์แกนด้วย

ไม่กี่เดือนหลังจากนั้น เจตตา
ก็กลับบ้าน วันอาทิตย์นั้นเธอ
กลายเป็นนักร้องแกนคนแรกของ
มิลเบร์น! หัวใจเธอเต้นแรงขณะนั่ง
อยู่ที่ออร์แกนหลังใหญ่ที่ชุมชนชื่อ
มาให้เธอเล่น ออร์แกนนั้นสวยงาม
จนเจตตาแทบไม่กล้าแตะ

เธอต้องนั่งบนหนังสือจึงจะ
เออมาถึงคีย์
เธอสูดหายใจลึกๆ และเริ่มเล่น
เสียงเพลงไพเราะน่าฟังดังไปทั่วห้อง
เจตตาชำเลื่องมองกลุ่มคนอย่าง

รวดเร็ว พวกเขายิ้มแยมขณะร้อง
เพลง เจตตาก็ยิ้มตาม ฝีมือการเล่น
ของเธอยังห่างไกลความสมบูรณ์
แบบ แต่เธอกำลังใช้พรสวรรค์รับใช้
เธอจำคำพูดของคุณพ่อได้ “ไปมุก

แหววาวเหมือนลูก เจตตา เฟอร์ล”
พระบิดาบนสวรรค์ทรงกำลัง
ทำให้เธอเป็นไข่มุกแท้ที่ละนิด
ทีละชั้น ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ลูกอม หนึ่งเม็ด

การแบ่งลูกอม
ทำได้ไม่ยาก
แต่การ
แบ่งปันพระ
กิตติคุณเล่า

โดย แบรด วิลค็อกซ์
เรียบเรียงจากเรื่องจริง

“ฉันอยากเป็นผู้สอนศาสนาเดี๋ยวนี้”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 90)

“โอ ลูโกมมัย” โสเซย์น ลูกอมสีน้ำ
ตาลให้เปโตรเพื่อนของเขาขณะ
ทั้งสองนั่งรถเมล์กลับจากโรงเรียน
ด้วยกัน

“เอาสี” เปโตรตอบ
เขายื่นมือมาหยิบลูกอม
แคะใส่ปาก

โสเซย์น ลูกอม
สีเหลืองออกจากถุง
เล็กๆ เด็กทั้งสองนั่ง
เจียบขนะรถเมล์
เล่นไปตามทาง
เมืองของพวกเขา
ในอาร์เจนตินาเป็น
เมืองใหญ่ พวกเขา
ต้องนั่งรถเมล์ไป
โรงเรียนไกลๆ ทุก
วัน คุณแม่ของโสเซย์
มักจะให้เงินเขา
มาซื้อลูกอมถุง
เล็กๆ ไว้รอมาเวลา
“เอ้ออีกมัย”

โสเซย์น ลูกอมสี
น้ำตาลให้กำหน่ง
“อ้อ ขอขอบคุณ
นะ!” เปโตรตอบ
“ทำไมนายไม่
ชอบลูกอมนี้ล่ะ
มันอร่อย
มากนะ”

โสเซย์นหยุดคิดครู่หนึ่งและเลียริม
ฝีปาก “ฉันคิดว่าเพราะมันเป็นรส
กาแฟ

“ทำไมไม่ชอบรสกาแฟล่ะ
อร่อยออก”

“ฉันเป็นมอรรอน เราไม่ดื่มกาแฟ
ฉันก็เลยไม่เคยกินรสนี้”

เปโตรทำหน้างง “มอรรอนคือ
อะไร ทำไมนายไม่ดื่มกาแฟ”

“มอรรอนคือคนที่ เป็นสมาชิก
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราเชื่อว่าพระ
ผู้เป็นเจ้าของร่างกายให้เราดูแล
ร่างกายของเรา เราจึงไม่ดื่มกาแฟ
ชา หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
เราไม่สูบบุหรี่ด้วย”

“แต่ฉันแค่ลูกอม” เปโตร
บอก “ไม่ใช่กาแฟ จริงๆ
สักหน่อย”

“ฉันรู้” โสเซย์นพูด “แต่ฉัน
ก็ไม่อยากกินอยู่ดี”

เปโตรพยักหน้า “งั้นนาย
เอาลูกอมสีน้ำตาลให้เรา
หมดเลยก็ได้ แล้วศาสนจักร
ของนายสอนอะไรอีก”

“ทุกวันอาทิตย์เราไป
โบสถ์และเรียนเกี่ยวกับพระ
เยซูและพระบิดาบนสวรรค์
เราฝึกร้องเพลงสนุกๆ หลาย
เพลงด้วย เด็กทุกคนจะร้อง
เพลงและพูดในการประชุม
ที่โบสถ์ของเราวันอาทิตย์นี้

ทำไมนายไม่ลองถามแม่ดูว่านายจะ
มาโบสถ์กับเราได้ไหม นายจะได้พบ
ผู้สอนศาสนาด้วย”

“โอเค” เปโตรพูด “พวกเขามี
ลูกอมรสกาแฟที่อยากกำจัดหรือ
เปล่า”

โสเซย์นหัวเราะ “ไม่มีหรอก แต่พวก
เขามีดีกว่านั้นจะแบ่งให้นาย!” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พระคำแห่งปัญญาคืออะไร

พระเยซูคริสต์ประทานพระคำแห่ง
ปัญญาแก่ศาสนาดาบยากรณ์โจเซฟ สมิท
เพื่อช่วยเรารักษาร่างกายให้มีสุขภาพ
สมบูรณ์แข็งแรง ท่านสามารถอ่านการ
เปิดเผยนี้ได้ใน หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 89

พระคำแห่งปัญญาบอกเราว่าอะไรดี
และไม่ดีต่อร่างกายของเรา

ดีต่อเรา ได้แก่

- ผลไม้
- ผัก
- ธัญพืช
- เนื้อแต่น้อย

ไม่ดีต่อเรา ได้แก่

- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- บุหรี่และยาเสพติด
- กาแฟและชา

ภาพประกอบด้วย ไมค์ เบลค

คำตอบจากอัครสาวก

โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์
อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

ปีที่จะมาถึงจะเต็ม
ไปด้วยโอกาสอัน
แสนวิเศษให้ทำ
สิ่งดีๆ มากมาย

ท่านมีชีวิต
ที่ดีรออยู่
เบื้องหน้า

ฉันจะไม่ กังวลให้มาก นักได้อย่างไร

พยายามอย่า
นึกถึงความ
วุ่นวายของโลก
ตลอดเวลา

คิดเรื่องดีที่สุด
หวังสิ่งดีที่สุด
และมีศรัทธา
ในอนาคต

พระบิดาบน
สวรรค์ทรง
รักท่าน

จาก "Let Virtue Garnish Thy Thoughts
Unceasingly," New Era, Oct. 2007, 4-7.

ภาพประกอบโดยมาร์ก สก็อตต์

หน้าหนึ่งของหนู

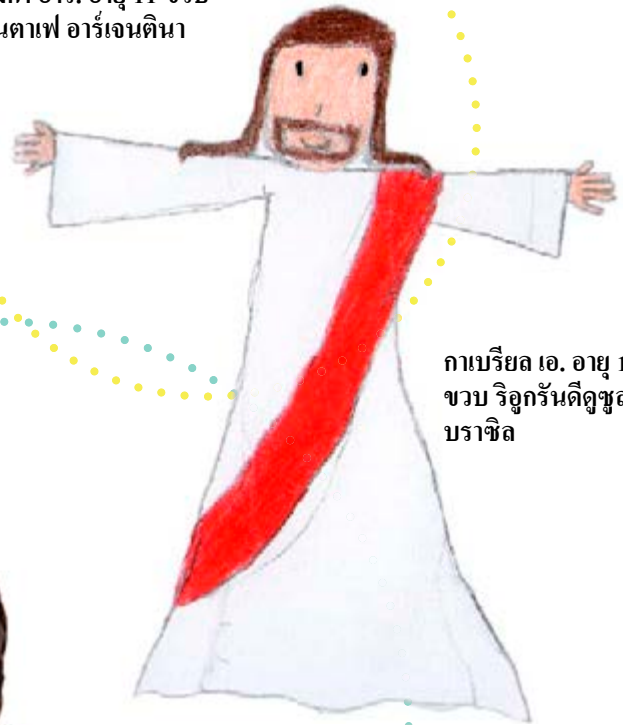
หนูได้ลูกแมวเป็นของขวัญวันเกิดและตั้งชื่อว่าลูซ วันหนึ่งหนูมีประสบการณ์ที่ทำให้หนูกังวลใจ แมวมักจะออกไปตรงทางทำแล้วกลับมา แต่เช้าวันหนึ่งแมวออกไปและหนูไม่เห็นมันอีก แล้วหนูก็นึกขึ้นได้ว่าต้องสวดอ้อนวอน ดังที่กล่าวไว้ใน แอลมา 37:37 ว่า “จงปรึกษาพระเจ้าในการกระทำทั้งหมดของลูก และพระองค์จะทรงชี้ทางให้ลูกเพื่อความดี” เมื่อสวดอ้อนวอนจบ หนูได้ยินเสียงกระดิ่งของปลอกคอแมว หนูเปิดประตูและเห็นแมวของหนูยืนอยู่ที่นั่น กำลังรอจะเข้าบ้าน หนูแปลกใจมากและสำนึกคุณอย่างยิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงฟังเราแม้ในเรื่องเล็กน้อยที่สุด

บลิ่งกา อาร์. อายุ 11 ขวบ
ซานตาเฟ อาร์เจนตินา

ผมสร้างโมเดลพระวิหารซานโตโดมิงโก สาธารณรัฐโดมินิกันด้วยอิฐของเล่น

ดาเนียล ยู. อายุ 11 ขวบ, ซานโตโดมิงโก
สาธารณรัฐโดมินิกัน

กาเบรียล เอ. อายุ 10
ขวบ ริอุกรันตีดูซูล
บราซิล

ผู้อำนวยการเพลงปฐมวัยสอนเราร้องเพลงที่สอนว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของเรา หนูเรียนรู้ว่าหนูต้องทำตามแบบอย่างการเชื่อฟังของพระองค์ เมื่อหนูเชื่อฟัง พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรหนู ถ้าเราทำตามแบบอย่างของพระเยซูโดยเชื่อฟังพ่อแม่ พระองค์จะทรงอวยพรเรา

มาร์ชา เอ็ม. อายุ 7 ขวบ, กานังกา สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

โกสั อิสเตอรือืกก้าว

กิจกรรมสำหรับสัปดาห์ 1:
พระเยซูเสด็จมาเยรูซาเล็ม

พระคัมภีร์: มัทธิว 21:1, 6–11

เพลง: “อิสเตอรืโอซันนา”
(เลียโฮนา, เม.ย. 2003; ที่ LDS.org)

ใบปาล์มโอซันนา: ทำใบปาล์มเพื่อเตือนท่านให้นึกถึงใบปาล์มที่ผู้คนโบกต้อนรับพระเยซู ตัดลายพิมพ์มือห้าหรือหกมือจากกระดาษสีเขียว (หรือใช้กระดาษสีขาวแล้วระบายสีเขียว) ทากาวติดกับแท่งไม้

วิธีหนึ่งที่ท่านสามารถแสดงความรักต่อพระเยซูคืออะไร

แ แต่ละสัปดาห์ของเดือนนี้ ท่านและครอบครัวจะได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระเยซูและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ทรงพระชนม์!

สัปดาห์ 4: พระองค์ทรง พระชนม์อีกครั้ง!

สัปดาห์ 2: พระเยซู ประทานศีลระลึกแก่เรา

พระคัมภีร์: ลูคา 22:1; 14, 19-20

เพลง: “พระเจ้าผู้ช่วยด้วยความถ่อม”
(เพลงสวด, บทเพลงที่ 79)

สิ่งเตือนใจให้นึกถึงศีลระลึก:
เขียนคำต่างๆ ที่เตือนท่านให้
นึกถึงสิ่งที่พระเยซูทรงทำเพื่อเรา
เก็บคำเหล่านั้นไว้ในพระคัมภีร์
เพื่อท่านจะดูได้ระหว่างศีลระลึก

ท่านจะระลึกถึงพระเยซูที่บ้าน
หรือที่โรงเรียนได้อย่างไร

สั
น
น
๙
๖
๖

สัปดาห์ 3: พระเยซูทรง แสดงพระเมตตากรุณา

พระคัมภีร์: ลูคา 22:47-51;
ลูคา 23:33-34; ยอห์น 19:25-27

เพลง: “พระองค์ทรงส่งพระบุตร”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า 20)

ถุงอีสเตอร์: นำของเหล่านี้ใส่ถุงไว้
เปิดในวันอาทิตย์อีสเตอร์ ท่านจะ
หาว่าต้องทำอะไรกับของเหล่านี้
ในกิจกรรมของสัปดาห์ถัดไป

- (1) เหยี่ยวสามเหยี่ยว
- (2) ถ้วยใบเล็ก (3) เชือกผูกปม
- (4) สบู่ (5) ผ้าสีแดงชิ้นเล็กๆ
- (6) ไม้กางเขนอันเล็กทำจากไม้จิ้ม
- พิน (7) ผ้าขาว (8) ก้านอบเชยหรือ
- เครื่องเทศชนิดอื่น (9) หินก้อน
- เล็ก (10) ผ้าขาวหนึ่งพับ (11) รูป
- พระเยซู

ท่านจะทำตามพระเยซูโดยแสดง
ความเมตตากรุณาได้อย่างไร

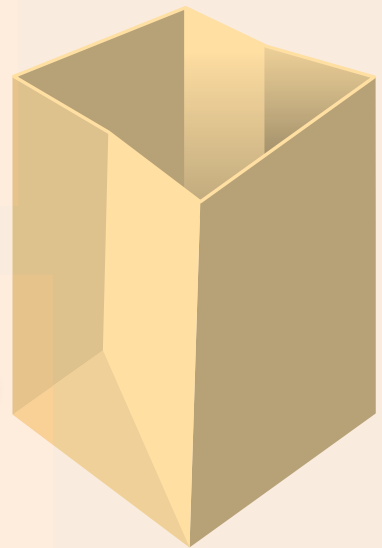

เพลง: “พระเยซูทรงฟื้นขึ้นจริง
ใหม่?” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก,
45)

พระคัมภีร์และกิจกรรม: เมื่อท่าน
อ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ ให้หยิบ
ของที่เข้าคู่กับพระคัมภีร์ข้อนั้น
ออกจากถุงอีสเตอร์ของท่าน

- (1) มัทธีว 26:14-15;
- (2) มัทธีว 26:36, 39;
- (3) มัทธีว 27:1-2;
- (4) มัทธีว 27:22, 24;
- (5) มัทธีว 27:28-29;
- (6) มัทธีว 27:31;
- (7) มัทธีว 27:59;
- (8) ยอห์น 19:40;
- (9) ยอห์น 20:1-4;
- (10) ยอห์น 20:5-7;
- (11) ยอห์น 20:10-20

การเรียนรู้เรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของ
พระเยซูคริสต์ทำให้ท่านรู้สึกดีใจ
อย่างไร ■

อบินาไดกล้าหาญ

อบินาไดบอกชาวนี้โไฟว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้พวกเขากลับใจ กษัตริย์โนอาห์และปุโรหิตของเขาไม่ต้องการกลับใจ และพวกเขาจะทำร้ายอบินาได แต่อบินาไดเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์และส่งสอนต่อไป ท่านจะกล้าหาญเหมือนอบินาไดได้อย่างไร

หลังเลิกโบสถ์วันอาทิตย์วันหนึ่ง หนูเอาบัตรเผยแผ่กลับมาบ้านด้วย หนูมีเพื่อนนักเรียนบางคนไม่ได้เป็นแอลดีเอส และหนูต้องการเอาบัตรนี้ให้พวกเขาในวันถัดไป คินนี่หนูเริ่มรู้สึกกังวลใจ หนูจึงคุกเข่าสวดอ้อนวอน หนูรู้สึกดีขึ้น

และกล้าขึ้น วันรุ่งขึ้นหนูเอาบัตรให้เพื่อนๆ พวกเขาชอบมาก และหนูมีความสุขมากที่ได้ให้บัตรเผยแผ่กับพวกเขา

อวา เอ็ม. อายุ 8 ขวบ ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

บรูคส์ แอล. อายุ 8 ขวบ ฟลอริดา สหรัฐอเมริกา

ตัด พับ และเก็บบัตรคำทำแผ่นนี้ไว้!

ฉันจะกล้าหาญ!

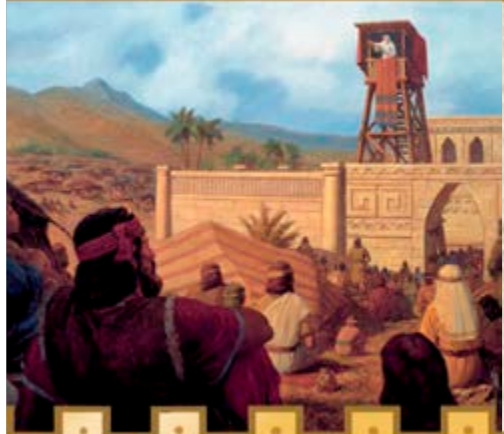
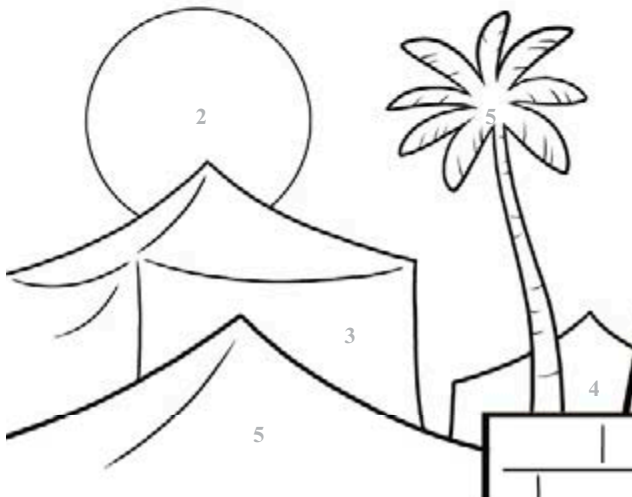
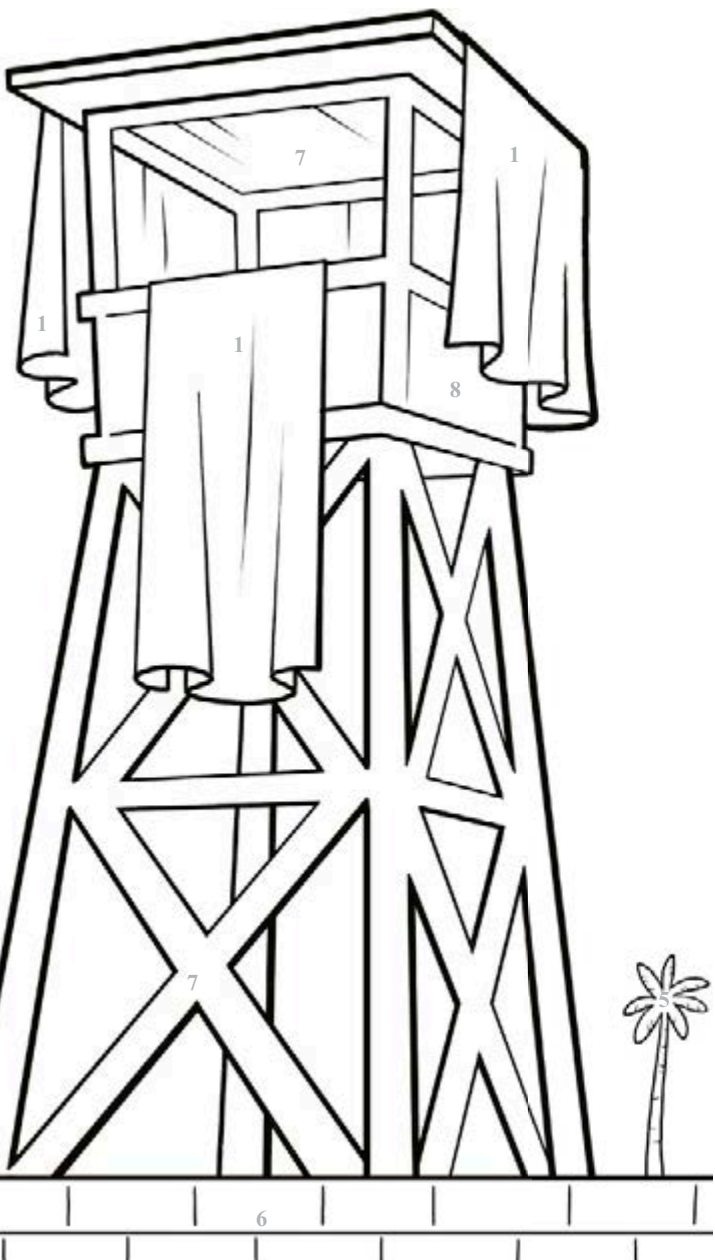
- ท่องจำ โมไซยาห์ 17:9
- เลือกให้ดี—แม้จะทำได้ยากสักหน่อย
- ดูการ์ตูนพระคัมภีร์มอรมอนบทที่ 14 ที่ scripturestories.lds.org
- ฉันทำทนายตนเองให้ ...

ฉันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนได้

พระคัมภีร์ของเดือนนี้

หลังจากอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ ให้ระบายสีบริเวณที่ตัวเลขบนหอสถู่ง ตรงกับข้อนั้น!

- 1 2 นีไฟ 31:4-13
- 2 โมไซยาห์ 2:5-9, 16-19, 41
- 3 โมไซยาห์ 3:5, 8-10, 19
- 4 โมไซยาห์ 11:1-3, 20, 27-29
- 5 โมไซยาห์ 16:1, 9, 13
- 6 โมไซยาห์ 17:1-10
- 7 แอลมา 11:21, 38-46
- 8 3 นีไฟ 11:3-11, 13-17

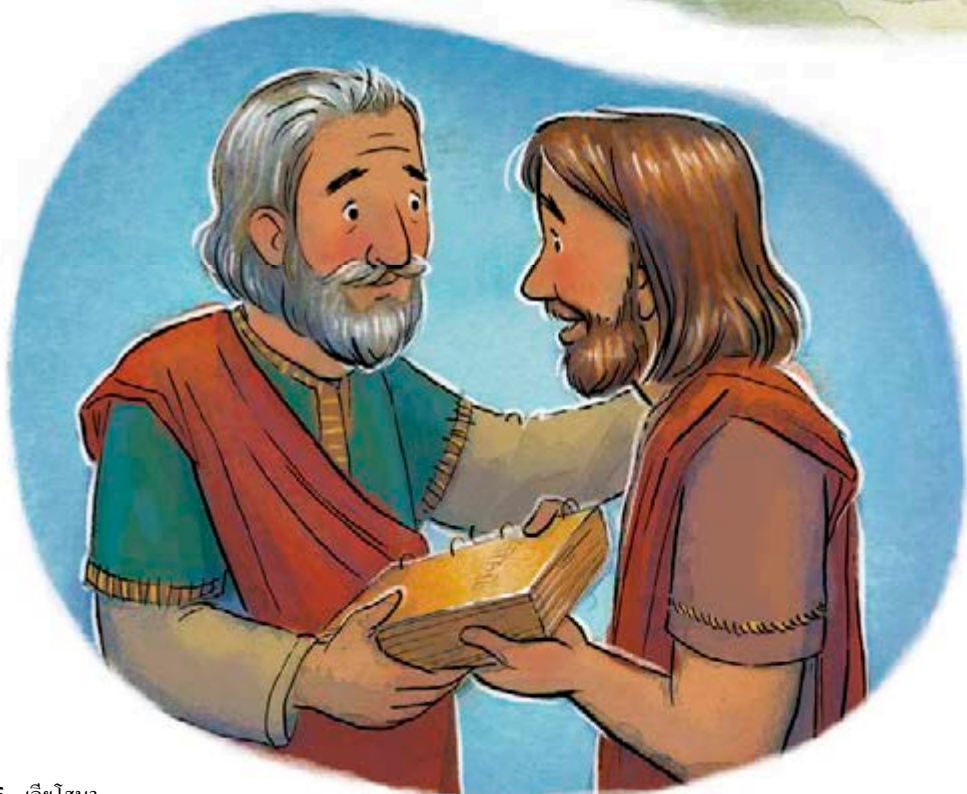
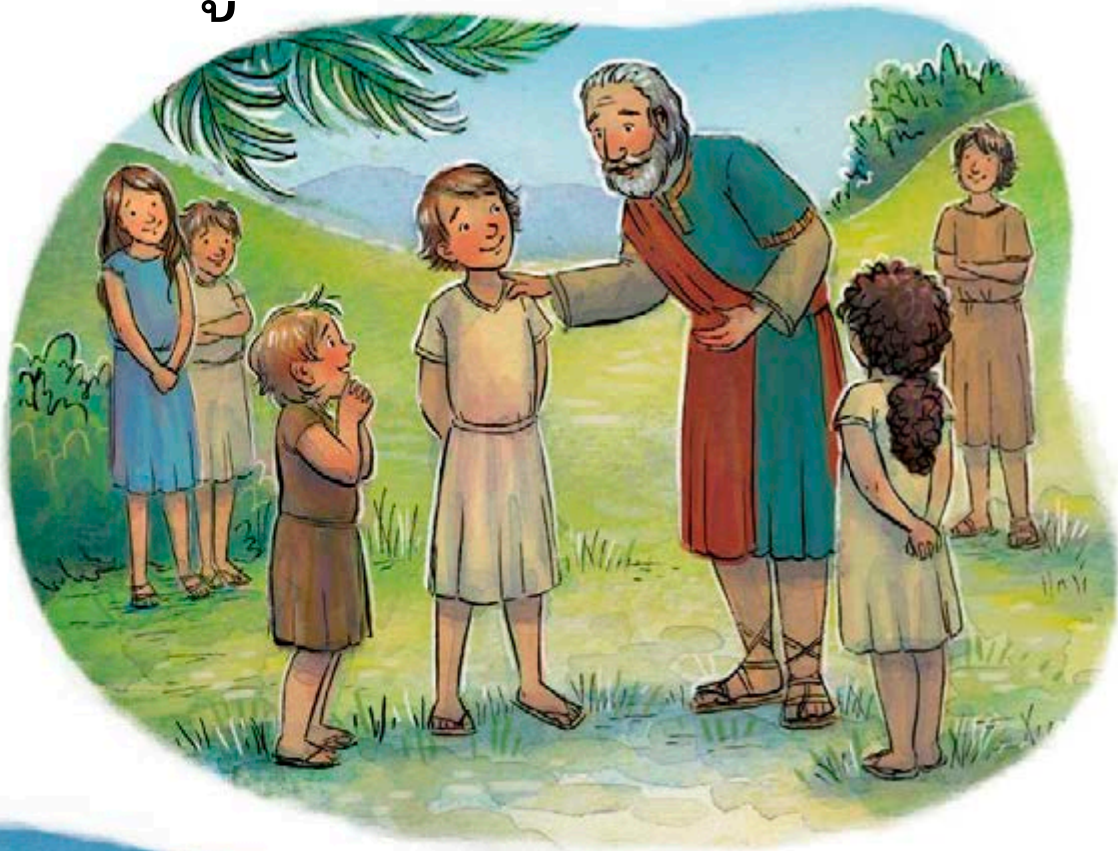
หอสถู่งของกษัตริย์เป็นจามิน

กษัตริย์เป็นจามินยืนบนหอสถู่งเพื่อจะพูดกับคนจำนวนมาก เรื่องการกลับใจ การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ และการเชื่อในพระเจ้า เป็นเจ้า อ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับกษัตริย์เป็นจามินในบทความถัดไป ทุกวันนี้ ศาสดาพยากรณ์พูดกับคนจำนวนมากโดยใช้วีคอมพิวเตอร์ และนิตยสารศาสนจักร มองหาคำทำให้อ่านฉบับหน้า! ■

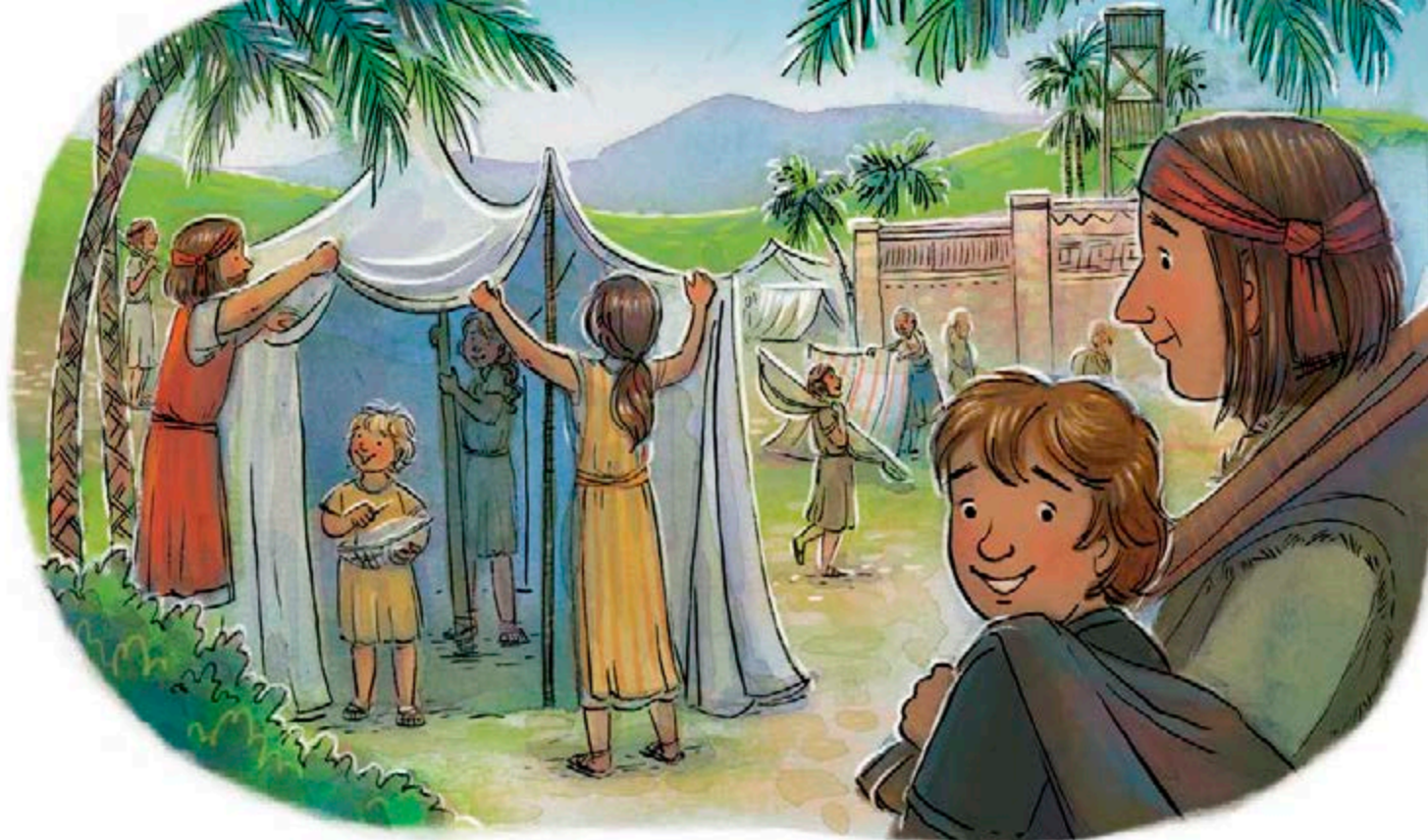
ส่วนนี้จากภาพ กษัตริย์เป็นจามินในคัมภีร์มอรมอนที่ 1:1-3 โดย แกรี เอ็ด. แดพท์. ภาพประกอบโดย จอห์น เบ็ลคินคราต์

กษัตริย์เป็นจามิน สอนผู้คนของเขา

ครั้งหนึ่งมีกษัตริย์
ที่ดีคนหนึ่งชื่อ
กษัตริย์เป็นจามิน
เขาสอนผู้คนให้
ติดตามพระเจ้าเป็น
เจ้าเพื่อพวกเขา
จะมีความสุข

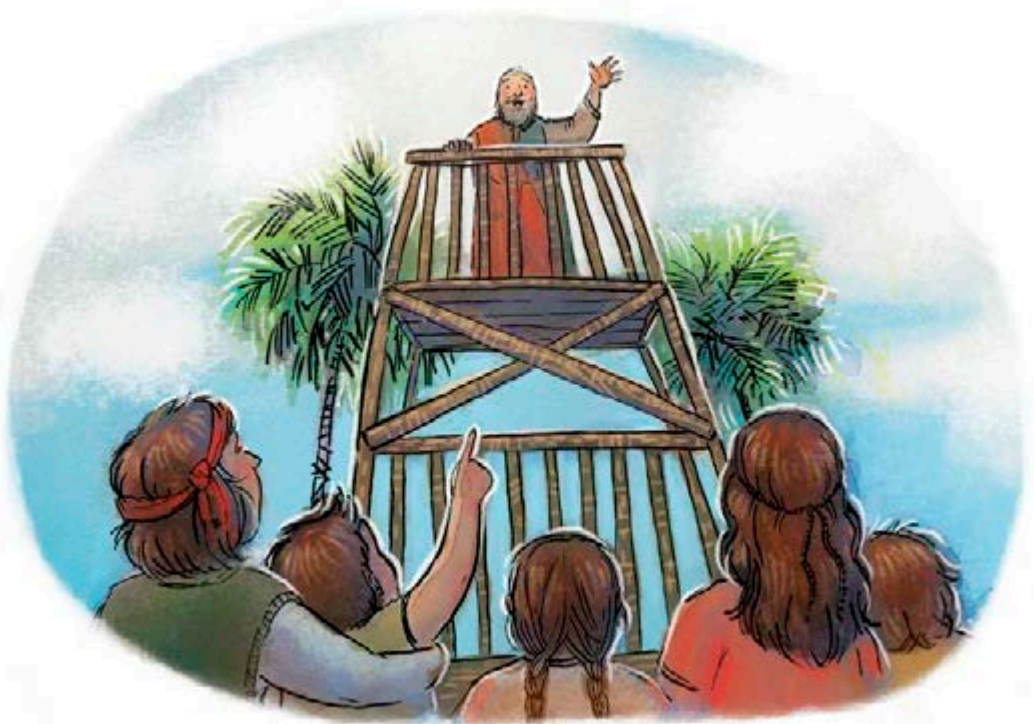

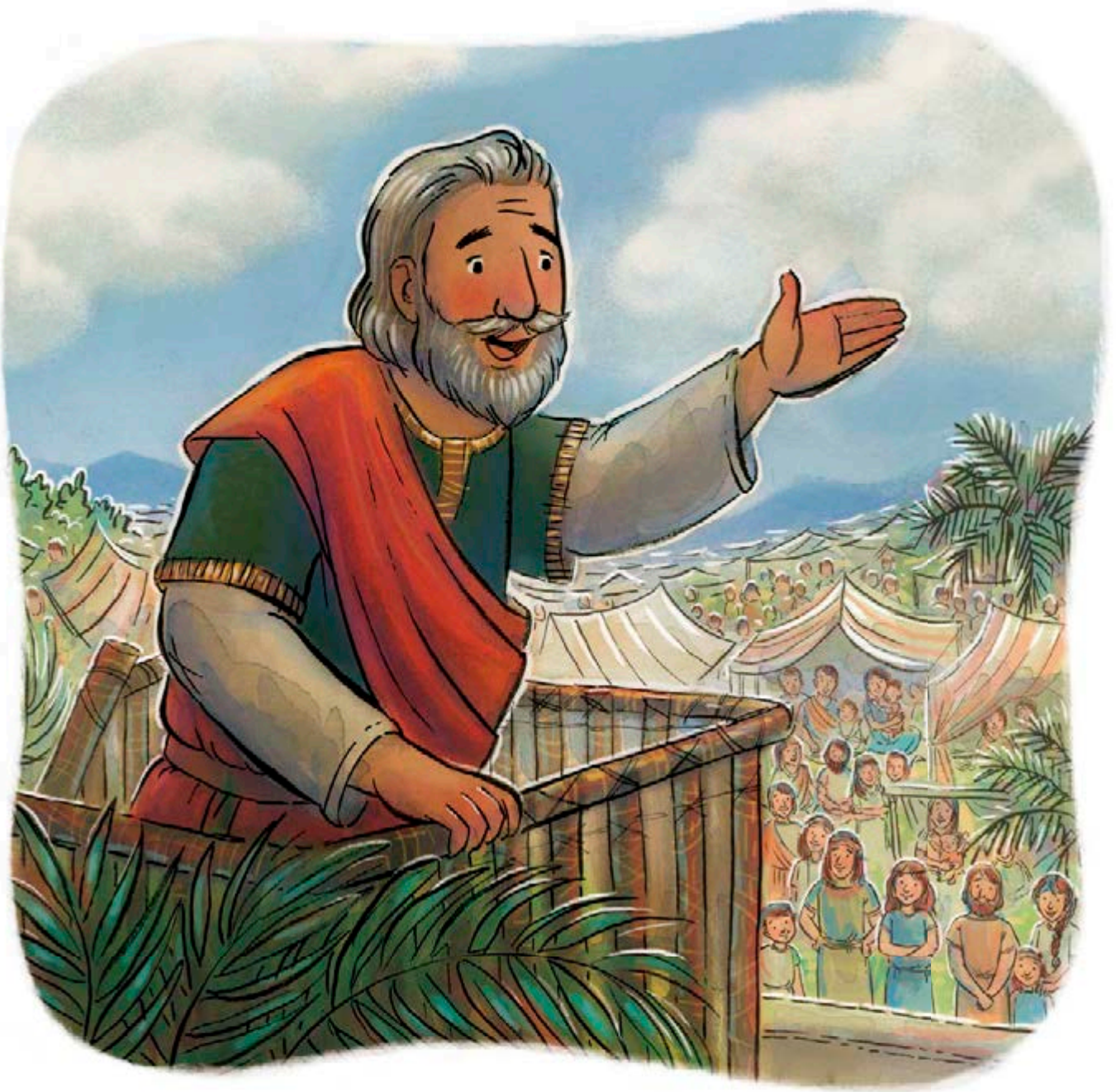
กษัตริย์เป็นจามินเข้า
สู่วัยชรา เขาจึงมอบ
พระคัมภีร์และเข็ม
ทิศที่เรียกว่าเลียวโฮนา
ให้โมไซยาห์บุตรชาย
เขาต้องการให้บุตรชาย
ดูแลของสำคัญเหล่านี้

กษัตริย์เป็นjaminต้องการพูดกับผู้คนก่อนเขาสิ้นชีวิต เขาขอให้ผู้คนมาพระวิหาร
 ผู้คนมาจากทั่วแผ่นดิน พวกเขาตั้งกระโหลกอยู่กับครอบครัวของตน กษัตริย์จะบอกอะไรพวกเขา

ผู้คนมองขึ้นไปเห็นกษัตริย์ยืนอยู่บนหอสูง จากนั่นกษัตริย์ก็เริ่มพูด

กษัตริย์เป็นจามินบอกสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ผู้คนรู้ เขาบอกคนเหล่านั้นเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ เขาบอกคนเหล่านั้นให้รักษาพระบัญญัติและช่วยเหลือผู้อื่น และจะเรียกพวกเขาว่าผู้ติดตามพระคริสต์ พวกเขาจะได้อยู่กับพระบิดาบนสวรรค์อีกครั้ง!

ทุกวันนี้ศาสดาพยากรณ์ของเราสอนสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เรารู้เพื่อเราจะได้อยู่กับพระองค์อีกครั้ง ■

จาก โมไซยาห์ 2-5

เราฟังศาสดาพยากรณ์ ของเราในวันนี้

โดย เอ็ดเดอร์
คัลลิน เอช. โฮคส์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

การฟื้นคืนชีวิต— จุดเริ่มต้นของ ความเป็นอมตะ

ความตายไม่ใช่บทสรุป
อัตลักษณ์ของเรา

ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าเราชาวซึ่งอย่าง
ปีเต็มที่ตั้งใจความสำคัญอย่างยิ่งยวด
เกี่ยวกับความเชื่อของเราในการ
ฟื้นคืนชีวิตที่เป็นสากลและจริงแท้
แน่นอนหรือไม่... ศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิทประกาศดังนี้

“หลักการพื้นฐานของศาสนาเรา
คือประจักษ์พยานของอัครสาวกและ
ศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซู
คริสต์ ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรง
ถูกฝัง ทรงคืนพระชนม์อีกครั้งในวัน
ที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เรื่องอื่น
ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วน
เป็นเพียงส่วนประกอบของเรื่องดัง
กล่าว” [ดู คำสอนของประธานศาสน
จักร: โจเซฟ สมิท (2007), 52–53]

ในบรรดาเรื่องราวการปฏิบัติศาสน
กิจอันรุ่งโรจน์ทั้งหมด เหตุใดศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิทจึงใช้ประจักษ์
พยานเรื่องการสิ้นพระชนม์ การฝัง
และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระ
ผู้ช่วยให้รอดเป็นหลักธรรมพื้นฐาน
ของศาสนาของเรา... เราหาคำตอบ
นี้ได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า การฟื้นคืน
พระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอดเป็น
ศูนย์กลางของสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์
เรียกว่า “แผนอันสำคัญยิ่งและเป็น

นิรันดร์แห่งการปลดปล่อยจากความ
ตาย” (2 นิโไฟ 11:5)

ในการเดินทางสู่ความเป็นนิรันดร์
ของเรา การฟื้นคืนชีวิตเป็นป้ายบอก
ทางขนาดใหญ่ที่แสดงจุดสิ้นสุดของ
ความเป็นอมตะและจุดเริ่มต้นของ
ความเป็นอมตะ... เรารู้จากการเปิด
เผยในปัจจุบันด้วยว่า หากวิญญาณ
และร่างกายของเราไม่กลับมารวมกัน
อีกครั้งในการฟื้นคืนชีวิต เราจะได้รับ
“ความสมบูรณ์แห่งปิติ” ไม่ได้
(คพ. 93:33–34)...

“ความหวังที่ยั่งยืน” ที่เราได้รับจาก
การฟื้นคืนชีวิต [ดู 1 เปโตร 1:3] คือ
ความมั่นใจว่าความตายไม่ใช่บทสรุป
อัตลักษณ์ของเราแต่เป็นเพียงขั้น
ตอนที่จำเป็นในการเปลี่ยนจุดหมาย
ที่กำหนดไว้แล้วจากความเป็นอมตะ
สู่ความเป็นอมตะ ความหวังเช่นนี้
เปลี่ยนแปลงมุมมองทั้งหมดของชีวิต
อมตะ...

ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการฟื้นคืน
ชีวิตให้ความเข้มแข็งและมุมมองแก่
เราที่จะอดทนต่อความท้าทายของชีวิต
มรรตัยที่เราแต่ละคนอีกทั้งคนที่เรารัก
ประสบ ไม่ว่าจะเป็นความบกพร่องทาง
กาย จิตใจ หรืออารมณ์ที่เราเป็นมาแต่
กำเนิดหรือได้มาในช่วงชีวิตมรรตัย
เพราะการฟื้นคืนชีวิต เราจึงรู้ว่าความ
บกพร่องในชีวิตมรรตัยเหล่านี้เป็น
เพียงสิ่งที่เกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น!

ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการฟื้นคืน
ชีวิตยังเป็นแรงผลักดันอันทรงพลัง
แก่เราที่จะรักษาพระบัญญัติของพระ
ผู้เป็นเจ้าของในช่วงชีวิตมรรตัยของเรา
การฟื้นคืนชีวิตมีความหมายมากกว่า
การรวมกันของวิญญาณและร่างกาย
ที่ถูกปิดกั้นไว้ในหลุมศพ... ศาสดา
พยากรณ์อิมมานูเอลกล่าวว่า “วิญญาณ
เดียวกันนั้นซึ่งครอบครองร่างกายของ
ท่านในเวลาที่ท่านออกไปจากชีวิตนี้,
วิญญาณเดียวกันนั้นจะมีพลังครอบ
ครองร่างของท่านในโลกนิรันดร์นั้น”
(แอลมา 34:34)...

ความเชื่อมั่นที่ว่า การฟื้นคืนชีวิตยัง
รวมถึงโอกาสที่จะได้อยู่กับสมาชิกใน
ครอบครัวของเรา—สามี ภรรยา คุณ
พ่อคุณแม่ พี่น้องชายหญิง ลูกและ
หลาน—เป็นกำลังใจยิ่งสำหรับเราที่จะ
ทำหน้าที่รับผิดชอบของครอบครัวเรา
ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในความเป็นอมตะ
ซึ่งช่วยให้เราอาศัยอยู่ร่วมกันด้วย
ความรักในชีวิตนี้ โดยหวังว่าจะได้เจอ
กันและสมาคมกันอย่างเบิกบานใจใน
ชีวิตหน้า ■

จาก “การฟื้นคืนชีวิต”, เลียโฮนา, ก.ค. 2000, 17–20

ข้อคิด

เราจะหลีกเลี่ยงไม่ให้ลอยไปตามกระแสน้ำเชี่ยวแห่งลมและคลื่นของปฏิบัติได้อย่างไร

“ขอให้เราสำนึกคุณสำหรับเรือเดินสมุทรไซอันที่สวยงาม ซึ่งหากไม่มีเรือลำนี้เราจะล่องลอยไป เดี่ยวดายและไร้พลัง ลอยไปตามเกลียวคลื่นโดยไม่มีหางเสือหรือไม้พาย หมุนวนไปตามกระแสน้ำเชี่ยวแห่งลมและคลื่นของปฏิบัติ “พี่น้องทั้งหลาย จงยึดไว้ให้แน่นและ แล่นต่อไปภายในเรืออันเรือโรจน์ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค สุดท้าย และเราจะไปถึงจุดหมายปลายทางนิรันดร์”

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

สัมพัทวิญญาณ ของ สถาบัน

เมื่อคุณเริ่มเรียนมหาวิทยาลัย คุณสังเกตเห็นว่ามาตรฐานของคุณต่างจากเพื่อนๆ คุณสวดอ้อนวอนขอให้พบที่ซึ่งคุณจะไม่รู้สึกโดดเดี่ยว—และคุณพบที่แห่งนั้น

น. 46

สำหรับเยาวชน

น. 52

ความเข้าใจผิดแปรการ เกี่ยวกับการกลับใจ

ท่านกลับใจแล้วแต่ยังรู้สึกผิดหรือไม่ ท่านรู้สึกเหมือนจะไม่ได้รับการให้อภัยหรือไม่ คู่ควรกับการให้อภัยหรือไม่ อ่านบทความนี้เพื่อจะเข้าใจความจริงเรื่องการกลับใจดีขึ้น

สำหรับเด็ก

ใกล้ อีสเตอร์ อีกก้าว

น. 72

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และอีสเตอร์ โดยทำกิจกรรมเหล่านี้หนึ่งอย่างทุกสัปดาห์ของเดือนนี้!

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย